

České vydání

Právní předpisy

Svazek 49
25. března 2006

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	★ Nařízení Rady (ES) č. 486/2006 ze dne 20. března 2006 o provedení Dohody o nulové celní sazbě na vícečipové integrované obvody změnou přílohy I nařízení (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku	1
	Nařízení Komise (ES) č. 487/2006 ze dne 24. března 2006 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny	3
	★ Nařízení Komise (ES) č. 488/2006 ze dne 24. března 2006, kterým se stanoví směnné kurzy použitelné na strukturální a environmentální opatření v roce 2006	5
	★ Nařízení Komise (ES) č. 489/2006 ze dne 24. března 2006 o změně nařízení (ES) č. 796/2004, pokud jde o odrůdy konopí pěstovaného na vlákno, které jsou způsobilé pro přímé platby	7
	★ Směrnice Komise 2006/35/ES ze dne 24. března 2006, kterou se mění přílohy I až IV směrnice Rady 2000/29/ES o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství	9
	★ Směrnice Komise 2006/36/ES ze dne 24. března 2006, kterou se mění směrnice 2001/32/ES, kterou se uznávají chráněné zóny ve Společenství, v nichž je zdravotní stav rostlin vystaven zvláštnímu ohrožení, a kterou se zrušuje směrnice 92/76/EHS	13
	<hr/>	
	II Akty, jejichž zveřejnění není povinné	
	Komise	
	2006/239/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 13. května 2003 o státní podpoře poskytnuté Německem ve prospěch podniků Kahla Porzellan GmbH a Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (oznámeno pod číslem K(2003) 1520) ⁽¹⁾	16

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

Cena: EUR 18

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

2006/240/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 16. listopadu 2004 o režimu podpory Německa lihovarům na výrobu obilných pálenek** (oznámeno pod číslem K(2004) 3953) ⁽¹⁾ 50

2006/241/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 24. března 2006 o některých ochranných opatřeních týkajících se některých produktů živočišného původu z Madagaskaru s výjimkou produktů rybolovu** (oznámeno pod číslem K(2006) 888) ⁽¹⁾ 63

Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii

- ★ **Společný postoj Rady 2006/242/SZBP ze dne 20. března 2006 ke konferenci o revizi Úmluvy o biologických a toxinových zbraních v roce 2006** 65
- ★ **Společná akce Rady 2006/243/SZBP ze dne 20. března 2006 o podpoře činností Přípravné komise pro Organizaci smlouvy o všeobecném zákazu jaderných zkoušek (CTBTO) v oblasti odborné přípravy a budování kapacity pro ověřování a v rámci provádění strategie EU proti šíření zbraní hromadného ničení** 68
- ★ **Společný postoj Rady 2006/244/SZBP ze dne 20. března 2006 o účasti Evropské unie v Organizaci pro rozvoj energetiky na Korejském poloostrově (KEDO)** 73

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 486/2006**ze dne 20. března 2006****o provedení Dohody o nulové celní sazbě na vícečipové integrované obvody změnou přílohy I nařízení (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87⁽¹⁾ zavedlo nomenklaturu zboží (dále jen „kombinovaná nomenklatura“) a stanovilo smluvní celní sazby společného celního sazebníku.
- (2) Rada rozhodnutím 2005/964/ES⁽²⁾ uzavřela jménem Evropského společenství Dohodu o nulové celní sazbě na vícečipové integrované obvody (dále jen „dohoda“).
- (3) Dohoda snižuje sazbu veškerých cel a jiných poplatků uplatňovaných na vícečipové integrované obvody na nulu.
- (4) Generální tajemník Rady Evropské unie, jako depozitář určený dohodou, obdržel od čtyř stran listiny o schválení.

V souladu s bodem 7 písm. a) dohody se tyto čtyři strany dohodly, že dohoda vstoupí v platnost dnem 1. dubna 2006.

- (5) Dohoda by proto měla být provedena změnou přílohy I nařízení (EHS) č. 2658/87,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Do přílohy I části první hlavy II „Zvláštní ustanovení“ nařízení (EHS) č. 2658/87 se vkládá písmeno G „Nulová celní sazba na vícečipové integrované obvody“, jak je obsažena v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. dubna 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. března 2006.

Za Radu
předsedkyně
U. PLASSNIK

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 267/2006 (Úř. věst. L 47, 17.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 349, 31.12.2005, s. 24.

PŘÍLOHA

„G. Nulová celní sazba na vícečipové integrované obvody

1. Pro vícečipové integrované obvody (MCP), jež se skládají ze dvou nebo více propojených monolitických integrovaných obvodů pro všechny záměry a účely neoddělitelně spojených, na jednom či více izolačních substrátech, s montážními rámečky i bez nich, avšak bez jiných aktivních či pasivních prvků obvodu, se poskytuje osvobození od cla.
 2. Zboží způsobilé pro toto osvobození spadá do těchto čísel: 8418, 8422, 8450, 8466, 8473, 8517, 8518, 8522, 8523, 8525, 8528, 8529, 8530, 8531, 8535, 8536, 8537, 8538, 8543, 8548, 8708, 9009, 9026, 9031, 9504.
 3. Při předložení celního prohlášení s návrhem na propuštění vícečipových integrovaných obvodů do volného oběhu celním orgánům členského státu uvede deklarant do kolonky 44 jednotného správního dokladu referenční číslo C500.“
-

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 487/2006**ze dne 24. března 2006****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 25. března 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2006.

Za Komisi

J. L. DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 386/2005 (Úř. věst. L 62, 9.3.2005, s. 3).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 24. března 2006 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	052	97,9
	204	52,9
	212	102,0
	624	101,8
	999	88,7
0707 00 05	052	121,0
	999	121,0
0709 10 00	624	103,6
	999	103,6
0709 90 70	052	77,4
	204	53,8
	999	65,6
0805 10 20	052	40,8
	204	43,0
	212	54,3
	220	43,9
	624	59,3
	999	48,3
0805 50 10	052	42,2
	624	67,2
	999	54,7
0808 10 80	388	76,6
	400	127,9
	404	92,9
	508	82,7
	512	76,3
	524	62,5
	528	79,9
	720	80,0
	999	84,9
	0808 20 50	388
512		76,3
524		58,2
528		57,2
720		122,5
999		79,4

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 750/2005 (Úř. věst. L 126, 19.5.2005, s. 12). Kód „999“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 488/2006**ze dne 24. března 2006,****kterým se stanoví směnné kurzy použitelné na strukturální a environmentální opatření v roce 2006**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2799/98 ze dne 15. prosince 1998 o agromonetární úpravě pro euro ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 2808/98 ze dne 22. prosince 1998, kterým se stanoví prováděcí pravidla k agromonetární úpravě pro euro v zemědělství ⁽²⁾, a zejména na čl. 4 odst. 3 druhou větu uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 2808/98 je v případě částek strukturální nebo environmentální povahy skutečností rozhodnou pro směnný kurz 1. leden roku, v jehož průběhu je přijato rozhodnutí o poskytnutí podpory.

- (2) Podle první věty čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 2808/98 má být použit směnný kurz, který je průměrem *pro rata temporis* směnných kurzů používaných v průběhu jednoho měsíce, který předchází datu rozhodné skutečnosti,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Směnný kurz uvedený v příloze se v roce 2006 použije na částky strukturální a environmentální povahy podle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 2808/98.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2006.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 349, 24.12.1998, s. 36. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1044/2005 (Úř. věst. L 172, 5.7.2005, s. 76).

PŘÍLOHA

Směnné kurzy podle článku 1

(1 EUR = průměr od 1. prosince 2005 do 31. prosince 2005)

0,573458	kyperská libra
28,9712	česká koruna
7,45403	dánská koruna
15,6466	estonská koruna
252,791	maďarský forint
3,4528	litevský litas
0,696729	lotyšský lat
0,4293	maltská lira
3,85493	polský zlotý
37,8743	slovenská koruna
239,505	slovinský tolar
9,43950	švédská koruna
0,679103	libra šterlinků

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 489/2006**ze dne 24. března 2006****o změně nařízení (ES) č. 796/2004, pokud jde o odrůdy konopí pěstovaného na vlákno, které jsou způsobilé pro přímé platby**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce⁽²⁾, stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1782/2003, mimo jiné ohledně podmínek pro ověření obsahu tetrahydrokannabinolu v plodinách konopí.
- (2) Podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 796/2004 oznámily členské státy Komisi výsledky testů na určení hladiny

tetrahydrokannabinolu v odrůdách konopí zasetých v roce 2005. Tyto výsledky by měly být vzaty v úvahu při sestavování seznamu odrůd konopí pěstovaného na vlákno, které jsou způsobilé pro přímé platby v příštích hospodářských letech, a seznamu odrůd dočasně přijatých pro hospodářský rok 2006/07. Pro ověření obsahu tetrahydrokannabinolu by některé z těchto odrůd měly být podrobeny postupu B stanovenému v příloze I nařízení (ES) č. 796/2004.

- (3) Nařízením (ES) č. 796/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (4) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro přímé platby,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha II nařízení (ES) č. 796/2004 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od hospodářského roku 2006/07.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2006.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 319/2006 (Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 32).

⁽²⁾ Úř. věst. L 141, 30.4.2004, s. 18. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 263/2006 (Úř. věst. L 46, 16.2.2006, s. 24).

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA II

ODRŮDY KONOPÍ PĚSTOVANÉHO NA VLÁKNO, KTERÉ JSOU ZPŮSOBILÉ PRO PŘÍMÉ PLATBY**a) Konopí pěstované na vlákno**

Beniko
Carmagnola
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 – Félina 34
Ferimon – Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Juso 14
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Tiborszallási
Uso-31

b) Konopí pěstované na vlákno schválené v hospodářském roce 2006/07

Białobrzeskie
Chamaeleon ⁽¹⁾
Cannakomp
Fasamo
Fibriko TC
Finola ⁽¹⁾
Kompolti hybrid TC
Kompolti
Lipko
Silesia ⁽²⁾
UNIKO-B

⁽¹⁾ Pro hospodářský rok 2006/07 se použije postup B přílohy I.

⁽²⁾ Pouze v Polsku, jak je schváleno rozhodnutím Komise 2004/297/ES (Úř. věst. L 97, 1.4.2004, s. 66).“

SMĚRNICE KOMISE 2006/35/ES

ze dne 24. března 2006,

kteřou se mění přílohy I až IV směrnice Rady 2000/29/ES o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

výskyt *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. Tyto obce by proto neměly být nadále uznány za chráněnou zónu ohledně *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 14 odst. 2 písm. c) uvedené směrnice,

po konzultaci s dotyčnými členskými státy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice 2000/29/ES stanoví některá opatření proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do členských států z jiných členských států nebo ze třetích zemí. Rovněž stanoví, že by některé oblasti měly být označeny za chráněné zóny.

(2) Z informací, které poskytlo Portugalsko, vyplývá, že v oblasti Alentejo a v některých obcích oblasti Ribatejo e Oeste byl nyní zjištěn výskyt *Bemisia tabaci* Genn. (evropské populace). Tyto části portugalského území by proto neměly být nadále uznány za chráněnou zónu ohledně uvedeného škodlivého organismu.

(3) Z informací, které poskytlo Slovinsko, vyplývá, že v oblasti Gorejska a Maribor byl nyní zjištěn výskyt *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. Tyto oblasti by proto neměly být nadále uznány za chráněnou zónu ohledně *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

(4) Z informací, které poskytlo Slovensko, vyplývá, že v některých obcích okresů Dunajská Streda, Levice, Topoľčany, Poltár, Rožňava a Trebišov byl nyní zjištěn

(5) Itálie předložila informace prokazující, že na některých částech jejího území byl v současné době zjištěn výskyt *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. Uvedené části italského území by proto neměly být nadále uznány za chráněnou zónu ohledně *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

(6) Litva předložila informace prokazující, že v současné době byl na jejím území zjištěn výskyt beet necrotic yellow vein virus. Litva by proto neměla být nadále uznána za chráněnou zónu ohledně beet necrotic yellow vein virus.

(7) Příslušné přílohy směrnice 2000/29/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

(8) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého rostlinolékařského výboru,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Přílohy I až IV směrnice 2000/29/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní nejpozději do 30. dubna 2006 právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a této směrnicí.

Budou tyto předpisy používat od 1. května 2006.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

(¹) Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/14/ES (Úř. věst. L 34, 7.2.2006, s. 24).

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 24. března 2006.

Za Komisi
Markos KYPRIANOU
člen Komise

PŘÍLOHA

Přílohy I až IV směrnice 2000/29/ES se mění takto:

1. V příloze I se část B mění takto:

a) v písm. a) bodu 1 se slova v závorkách po „P“ nahrazují tímto:

„Azory, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho, Madeira, Ribatejo e Oeste (obce Alcobaça, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche a Torres Vedras) a Trás-os-Montes“;

b) v písm. b) bodu 1 se zrušuje údaj „LT“.

2. V příloze II se část B mění takto:

v písm. b) ve třetí kolonce bodu 2:

a) za slovo „Forli-Cesena“ a za slovo „Rimini“ se vkládají slova „(kromě provinční oblasti nacházející se severně od státní silnice č. 9 – Via Emilia)“;

b) slova „Trentino-Alto Adige: autonomní provincie Trento“ se zrušují;

c) za slovo „SI“ se vkládají tato slova: „(kromě regionů Gorenjska a Maribor)“;

d) za slovo „SK“ se vkládají tato slova: „(kromě obcí Blahová, Horné Mýto a Okoč (okres Dunajská Streda), Hronovce a Hronské Kláčany (okres Levice), Velké Ripňany (okres Topolčany), Málíneec (okres Poltár), Hrhov (okres Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuš a Zatín (okres Trebišov))“.

3. V příloze III se část B mění takto:

ve druhé kolonce bodů 1 a 2:

a) za slovo „Forli-Cesena“ a za slovo „Rimini“ se vkládají slova „(kromě provinční oblasti nacházející se severně od státní silnice č. 9 – Via Emilia)“;

b) slova „Trentino-Alto Adige: autonomní provincie Trento“ se zrušují;

c) za slovo „SI“ se vkládají tato slova: „(kromě regionů Gorenjska a Maribor)“;

d) za slovo „SK“ se vkládají tato slova: „(kromě obcí Blahová, Horné Mýto a Okoč (okres Dunajská Streda), Hronovce a Hronské Kláčany (okres Levice), Velké Ripňany (okres Topolčany), Málíneec (okres Poltár), Hrhov (okres Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuš a Zatín (okres Trebišov))“.

4. V příloze IV se část B mění takto:

a) v bodu 20.1 se ve třetí kolonce zrušuje údaj „L“;

b) v bodu 20.2 se ve třetí kolonce zrušuje údaj „LT“;

c) v bodu 21 se ve třetí kolonce zrušují slova „Trentino-Alto Adige: autonomní provincie Trento“;

d) ve třetí kolonce bodů 21 a 21.3:

1. za slovo „Forli-Cesena“ a za slovo „Rimini“ se vkládají slova „(kromě provinční oblasti nacházející severně od státní silnice č. 9 – Via Emilia)“;

2. za slovo „SI“ se vkládají tato slova: „(kromě regionů Gorenjska a Maribor)“;

3. za slovo „SK“ se vkládají tato slova: „(kromě obcí Blahová, Horné Mýto a Okoč (okres Dunajská Streda), Hronovce a Hronské Kľačany (okres Levice), Velké Ripňany (okres Topoľčany), Málílec (okres Poltár), Hrhov (okres Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušé a Zátín (okres Trebišov))“.

e) v bodu 22 se ve třetí kolonce zrušuje údaj „LT“;

f) v bodu 23 se ve třetí kolonce zrušuje údaj „LT“;

g) ve třetí kolonce bodů 24.1, 24.2 a 24.3:

slova v závorkách po „P“ se nahrazují těmito slovy: „Azory, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho, Madeira, Ribatejo e Oeste (obce Alcobaca, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche a Torres Vedras) a Trás-os-Montes“.

h) v bodu 25 se ve třetí kolonce zrušuje údaj „LT“;

i) v bodu 26 se ve třetí kolonce zrušuje údaj „LT“;

j) v bodu 27.1 se ve třetí kolonce zrušuje údaj „LT“;

k) v bodu 27.2 se ve třetí kolonce zrušuje údaj „LT“;

l) v bodu 30 se ve třetí kolonce zrušuje údaj „LT“.

SMĚRNICE KOMISE 2006/36/ES

ze dne 24. března 2006,

kteřou se mění směrnice 2001/32/ES, kterou se uznávají chráněné zóny ve Společenství, v nichž je zdravotní stav rostlin vystaven zvláštnímu ohrožení, a kterou se zrušuje směrnice 92/76/EHS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 2 odst. 1 písm. h) první pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na základě směrnice Komise 2001/32/ES⁽²⁾ byly některé členské státy nebo některé oblasti ve členských státech uznány za chráněné zóny, pokud jde o určité škodlivé organismy. V některých případech bylo toto uznání uděleno prozatímně, protože nebyly poskytnuty informace nezbytné k tomu, aby se prokázalo, že se daný škodlivý organismus v dotčeném členském státě nebo v dotčené oblasti nevyskytoval.
- (2) Pokud dotčené členské státy nezbytné informace nyní poskytly, měly by být dané zóny uznány za trvale chráněné zóny.
- (3) Některé regiony Portugalska byly uznány za chráněné zóny ohledně *Bemisia tabaci* Genn. (evropské populace).
- (4) Portugalsko předložilo informace prokazující, že *Bemisia tabaci* Genn. (evropské populace) je v současné době usídlen v některých částech jeho území. Tyto části portugalského území by proto neměly být nadále uznány za chráněnou zónu ohledně uvedeného škodlivého organismu.
- (5) Různé regiony nebo části regionů v Rakousku a Itálii a celé území Irsko, Litvy, Slovinska a Slovenska byly prozatímně uznány za chráněné zóny ohledně *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. do 31. března 2006.
- (6) Z údajů poskytnutých Rakouskem, Itálií, Irskem, Litvou, Slovinskem a Slovenskem vyplývá, že prozatímní uznání chráněných zón pro tyto země ohledně *Erwinia amylovora*

(Burr.) Winsl. et al. by mělo být výjimečně prodlouženo o dva roky, aby byl uvedeným zemím poskytnut čas nezbytný pro předložení informací prokazujících, že *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. se v nich nevyskytuje, nebo aby případně mohly dokončit své úsilí o eradikaci uvedeného organismu.

- (7) Kromě toho by vzhledem ke skutečnosti, že *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. je v současné době usídlen v některých částech Itálie, v regionech Gorenjska a Maribor ve Slovinsku a v některých obcích okresů Dunajská Streda, Levice, Topoľčany, Poltár, Rožňava a Trebišov na Slovensku, tyto příslušné části italského, slovinského a slovenského území neměly být nadále uznány za chráněnou zónu ohledně *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.
- (8) Litva byla prozatímně uznána za chráněnou zónu ohledně beet necrotic yellow vein virus do 31. března 2006.
- (9) Litva předložila informace prokazující, že beet necrotic yellow vein virus je v současné době v této zemi usídlen. Litva by proto neměla být nadále uznána za chráněnou zónu ohledně uvedeného škodlivého organismu.
- (10) Malta byla prozatímně uznána za chráněnou zónu ohledně Citrus tristeza virus (evropské kmeny) do 31. března 2006.
- (11) Z údajů poskytnutých Maltou vyplývá, že prozatímní uznání chráněné zóny pro tuto zemi ohledně Citrus tristeza virus (evropské kmeny) by mělo být výjimečně prodlouženo o dva roky, aby byl uvedenému zemi poskytnut čas nezbytný pro předložení informací prokazujících, že Citrus tristeza virus (evropské kmeny) se v ní nevyskytuje, nebo aby případně mohla dokončit své úsilí o eradikaci uvedeného organismu.
- (12) Kypr byl prozatímně uznán za chráněnou zónu ohledně *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch), *Ips sexdentatus* Börner a *Leptinotarsa decemlineata* Say do 31. března 2006.

(1) Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/14/ES (Úř. věst. L 34, 7.2.2006, s. 24).

(2) Úř. věst. L 127, 9.5.2001, s. 38. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/18/ES (Úř. věst. L 57, 3.3.2005, s. 25).

- (13) Z údajů poskytnutých Kyprzem vyplývá, že prozatímní uznání chráněné zóny pro tuto zemi ohledně *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch), *Ips sexdentatus* Börner a *Leptinotarsa decemlineata* Say by mělo být výjimečně prodlouženo o dva roky, aby byl uvedenému zemi poskytnut čas nezbytný pro předložení informací prokazujících, že uvedené škodlivé organismy se v ní nevyskytují, nebo aby případně mohla dokončit své úsilí o jejich eradikaci.
- (14) Směrnice 2001/32/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (15) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého rostlinolékařského výboru,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2001/32/ES se mění takto:

1. Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Území Společenství uvedená v příloze se uznávají za chráněné zóny ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. h) prvního pododstavce směrnice 2000/29/ES ohledně škodlivých organismů uvedených u jejich jména v příloze této směrnice.“

2. Článek 2 se zrušuje.

3. Příloha se mění takto:

a) V písm. a) bodu 2 se slova v závorkách za slovem „Portugalsko“ nahrazují slovy „Azory, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho, Madeira, Ribatejo e Oeste (obce Alcobaça, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche a Torres Vedras) a Trás-os-Montes“.

b) V písm. a) bodech 3.1, 11 a 13 se za slovo „Kypr“ vkládají slova „(do 31. března 2008)“.

- c) V písm. b) se bod 2 nahrazuje tímto:

„— Španělsko, Estonsko, Francie (Korsika), Itálie (Abruzzi; Basilicata; Kalábrie; Kampánie; Furlandsko-Julské Benátsko; Lazio; Ligurie; Marche; Molise; Piemont;

Sardinie; Sicílie; Toskánsko; Umbrie; Valle d'Aosta), Lotyšsko, Portugalsko, Finsko, Spojené království (Severní Irsko, ostrov Man a Normanské ostrovy),

- a, do 31. března 2008, Irsko, Itálie (Apulie, Emilia-Romagna: provincie Forlì-Cesena (kromě oblasti nacházející se na sever od státní silnice č. 9 – Via Emilia), Parma, Piacenza, Rimini (kromě oblasti nacházející se na sever od státní silnice č. 9 – Via Emilia), Lombardie, Benátsko: kromě obcí Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertiano, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusina, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara v provincii Rovigo, obcí Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi v provincii Padova a obcí Palù, Roverchiara, Legnago, Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari v provincii Verona), Litva, Rakousko (Burgenland, Korutany, Dolní Rakousko, Tyrolsko (správní okres Lienz), Štýrsko, Vídeň), Slovinsko (kromě regionů Gorenjska a Maribor), Slovensko (kromě obcí Blahová, Horné Mýto a Okoč (okres Dunajská Streda), Hronovce a Hronské Kláčany (okres Levice), Velké Ripňany (okres Topoľčany), Málinec (okres Poltár), Hrhov (okres Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuš a Zátin (okres Trebišov))“.

- d) V písm. d) bodu 1 se zrušuje slovo „Litva“.

- e) V písm. d) bodu 3 se za slovo „Malta“ vkládají slova „(do 31. března 2008)“.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 30. dubna 2006. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Budou tyto předpisy používat od 1. května 2006.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 24. března 2006.

Za Komisi
Markos KYPRIANOU
člen Komise

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 13. května 2003

o státní podpoře poskytnuté Německem ve prospěch podniků Kahla Porzellan GmbH a Kahla/Thüringen Porzellan GmbH

(oznámeno pod číslem K(2003) 1520)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/239/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ -,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 pododstavec 1 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

po vyzvání zúčastněných stran, aby předložily připomínky podle výše uvedených ustanovení ⁽¹⁾ a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. ŘÍZENÍ

- (1) Dne 16. listopadu 1998 a 24. března 1999 Komise obdržela stížnosti od konkurentů na domnělé zneužití státních podpor, které země Durynsko údajně poskytla podnikům Kahla Porzellan GmbH (dále jen „Kahla I“) a Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (dále jen „Kahla II“), oběma se sídlem v Durynsku, Německo.
- (2) Po rozsáhlé korespondenci a četných schůzkách se zástupci Německa zahájila Komise dne 15. listopadu 2000 formální vyšetřovací řízení ve věci podpor ad hoc, které byly zmíněným podnikům poskytnuty. Německo bylo současně vyzváno k předání dostatečných údajů, aby bylo možné zjistit, zda jsou některá opatření podpory v souladu se schválenými režimy podpor, podle kterých byla údajně poskytnuta.
- (3) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropských společenství ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k dotčené podpoře vyjádřily. Dne 31. července 2001 Komise obdržela od podniku Kahla II stanoviska, která byla postoupena Německu dopisem ze dne 7. srpna 2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 185, 30.6.2001, s. 45 a Úř. věst. č. C 26, 30.1.2002, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. C 185, 30.6.2001, s. 45.

- (4) Dne 26. března 2001 Německo odpovědělo na výzvu k poskytnutí informací, předložilo údaje k podporám a informovalo Komisi o dalších podporách poskytnutých podniku, které dříve nebyly oznámeny. Dne 28. května 2001 si Komise vyžádala dodatečné informace, které obdržela 31. června 2001. Další doplňující informace byly poskytnuty 9. srpna 2001.
- (5) Dopisem ze dne 30. listopadu 2001 Komise Německu sdělila, že rozšířila řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES na podpory, které nebyly v souladu se schválenými režimy podpor, v jejichž rámci byly údajně poskytnuty, a rovněž na podpory, o kterých Komise nebyla dříve informována.
- (6) Dne 10. prosince 2001 byl případ podrobně projednán se zástupci Německa a podniku.
- (7) Rozhodnutí Komise o rozšíření řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství* ⁽³⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k dotyčné podpoře vyjádřily. Komise obdržela stanoviska od příjemce podpory (Kahla II). Tato stanoviska byla postoupena dopisem ze dne 6. března 2002 Německu, kterému byla poskytnuta možnost zaujmout stanovisko.
- (8) Dne 30. ledna Německo odpovědělo na rozhodnutí o rozšíření formálního vyšetřovacího řízení a poskytlo podrobné informace. Dopisem ze dne 30. dubna 2002 byly vyžádány doplňující informace. Německo doručilo svou odpověď dopisem ze dne 29. května 2002, který byl téhož dne zaevidován jako doručený.
- (9) Dopisem ze dne 28. února 2002 obdržela Komise od podniku Kahla II stanovisko, které bylo Německu sděleno dopisem ze dne 6. března 2002. Dne 18. března 2002 přišla nová stížnost, že Kahla II obdržela další podpory. Tato informace byla Německu sdělena dopisem ze dne 30. dubna 2002. Odpověď Německa na tuto stížnost byla doručena 29. května 2002.
- (10) Dne 24. července 2002 byl případ znovu projednán se zástupci Německa. Po této schůzce Německo podalo 7. srpna 2002 další vysvětlení. Dne 30. července 2002 Kahla II uvedla, že na svých dřívějších argumentech trvá i nadále. Německo předložilo další stanovisko dopisem ze dne 1. října 2002, který byl téhož dne zaevidován jako doručený.

II. POPIS

A. Podnik

- (11) Kahla II je nástupnickým podnikem podniku Kahla I. Jak Kahla I, tak i Kahla II vyrábí nádobí z porcelánu a jemné keramiky. Sídli v regionu, kterému lze poskytovat podpory podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES.

Kahla I

- (12) V souladu s německým nařízením o přeměně národních kombinátů, podniků a zařízení na kapitálové společnosti („Verordnung zur Umwandlung von volkseigenen Kombinaten, Betrieben und Einrichtungen (UmwandVO)“) byl podnik založen 1. března 1990 přeměnou národního podniku VEB Vereinigte Porzellanwerke Kahla na dvě společnosti s ručením omezeným. Jednou z těchto společností byla KAHLA I. Dne 23. dubna 1991 Úřad pro správu státního majetku („Treuhandaanstalt“, dále jen „THA“) privatizoval podnik Kahla I prodejem panu Hoffmannovi (75,1 % základního kapitálu) a panu Ueingovi (24,9 % základního kapitálu) za kupní cenu ve výši 2 DEM. Byla vybrána privatizační nabídka jediných uchazečů poté, co THA zveřejnil zamýšlený prodej ve svém seznamu podniků nabídnutých k prodeji (Hoppenstedt) a obrátil se na svazy keramického průmyslu a na obchodní komory. Likvidace podniku by byla podle tvrzení Německa pro THA nákladnější. Podle údajů Německa vstoupila smlouva o privatizaci v platnost až 11. prosince 1992.

⁽³⁾ Úř. věst. C 26, 30.1.2002, s. 19.

- (13) Německo sdělilo tyto obchodní údaje (obrat a hospodářský výsledek v milionech DEM):

Tabulka 1

	1991	1992	1993
Počet zaměstnanců	1 561	827	696
Obrat	25,4	29,3	27,9
Hospodářský výsledek	-29,5	-25,8	-13,4

- (14) Dne 9. srpna 1993 oznámil podnik, že podal návrh na konkurs. Konkursní řízení bylo zahájeno dne 29. září 1993.
- (15) Podle údajů Německa hledal správce konkursní podstaty po zahájení konkursního řízení investory pro převzetí aktiv. Podle názoru správce konkursní podstaty by bylo nejvýhodnější ceny za aktiva dosaženo tím, pokud by byl podnik prodán jako fungující celek.

Kahla II

- (16) V listopadu 1993 založil pan G. Raithel, soukromý investor, podnik Kahla II. V lednu 1994 prodal správce konkursní podstaty nemovitosti, stroje a zařízení, jakož i zásoby podniku Kahla I v konkursním řízení panu G. Raithelovi. Bylo převzato 380 zaměstnanců.
- (17) Celková cena původně činila 7,391 mil. DEM. Smlouva byla 5. října 1994 pozměněna tak, že cena za zařízení ve výši 2,05 mil. DEM, která měla být financovaná z grantu ve výši 2,5 mil. DEM (viz opatření 15), měla být uhrazena při podpisu pozměněné smlouvy. Zákonná práva, obchodní značky, chráněné zapsané vzory a know-how byly převedeny za 1 DEM. Seznam zákazníků a stav zakázek byly převedeny bezúplatně. Cena za skladové zásoby ve výši 2,136 mil. DEM měla být uhrazena v deseti splátkách počínaje 1. březnem 1994. Nemovitý majetek měl být prodán s osvobozením od poplatků za 3,205 mil. DEM se splatností do 14 dní.
- (18) Podle tvrzení Německa byly splátky částečně uhrazeny do roku 1996. Částka ve výši 1 mil. DEM byla nakonec zaplacená v roce 1999 poté, co správce konkursního řízení zrušil hypotéku na část nemovitého majetku. Celková cena, která byla nakonec zaplacená, činila 6,727 mil. DEM. Podle prohlášení Německa lze snížení ceny zásob o 0,664 mil. DEM vysvětlit poškozením, které bylo po prodeji zjištěno. Z dostupných informací vyplývá, že prodej byl v první řadě financován pomocí státních podpor. Vlastní zdroje bez jakéhokoli prvku státní podpory činily pouze 55 000 DEM.
- (19) Prodej nemovitého majetku schválil THA dne 18. července 1994⁽⁴⁾ a 19. října 1995 jeho právní nástupce, „Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben“ (dále jen „BvS“).
- (20) Kupní smlouva kromě toho stanovila, že Thüringer Industriebeteiligungs GmbH & Co. KG (dále jen „TIB“), státní podnik, který byl založen spolkovou zemí Durynsko, která jej kontroluje prostřednictvím nadace, převezme tichou spoluúčasť na podniku Kahla II ve výši 49 %. K tomu došlo dne 5. března 1994.

⁽⁴⁾ V případě úpadku bývalých privatizovaných podniků byl jejich nemovitý majetek převeden zpět na THA, který musel vložit hodnotu tohoto majetku do konkursní podstaty.

- (21) Německo předložilo tyto údaje o obchodní činnosti podniku (obrat a hospodářský výsledek v mil. DEM):

Tabulka 2

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Počet zaměstnanců	380	369	327	323	307	327	322
Obrat	23	29	32	39	34	35,8	41,6
Hospodářský výsledek [...] (*)							

(*) Podnikové tajemství. Indexované (týká se roku 1994):

1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
-100	-181	3	70	78	11	186

B. Finanční opatření

- a) *Finanční opatření pro podnik Kahla I*
- (22) Podniku Kahla I byla od doby jeho založení až do jeho úpadku poskytnuta z veřejných zdrojů tato finanční opatření (v mil. DEM):

Tabulka 3

Opatření pro podnik Kahla I

				Částka
Opatření před privatizací				
1		THA	Záruka za vývozní úvěry	4,5
Opatření v rámci privatizace				
2	23.4.1991	THA	Převzetí starých zátěží	37,7
3	23.4.1991	THA	Převzetí starých dluhů	31,1
4	23.4.1991	THA	Záruky	24,9
Opatření po privatizaci				
5	12.1991	Země	Přímé investiční granty	1,825
6	5.10.1992	THA	Půjčka	4,3
7	1.12.1992	THA	Půjčka	1,8
8	1993	THA	Výnosy z užívání nemovitostí	5,676
9		Stadtsparkasse Jena	Úvěry	3,9
10	1992–1995	Země	Investiční příspěvky	0,035
Celkem				115,736

- (23) Opatření 1: Záruka za vývozní úvěry poskytnutá před privatizací, která podle údajů Německa nebyla nikdy využita.
- (24) Opatření 2 a 3: Převzetí dluhů úřadem THA z úvěrů, které poskytla Dresdner Bank AG před 1. červencem 1990, a půjček poskytnutých THA před privatizací.

- (25) Opatření 4: Německo uvádí, že tyto záruky THA byly poskytnuty na zajištění investic, krytí ztrát a úvěrů od Dresdner Bank AG. Za tyto záruky poskytl podnik různá zajištění, od jejichž využití THA po zahájení konkursního řízení upustil. Jako doplňkové zajištění bylo THA přiznáno právo užívat ty nemovitosti podniku, které pro podnik nebyly bezprostředně nezbytné. Tyto nemovitosti byly oceněny na 13,3 mil. DEM. Očekávané výnosy měly být použity na splacení úvěrů, za které se zaručil THA. Německo uznává, že úvěry zajištěné těmito zárukami nebyly se souhlasem THA nikdy splaceny. V době jejich čerpání představovaly tyto záruky včetně úroků celkovou částku 24,9 mil. DEM.
- (26) Opatření 5: V prosinci 1991 obdržel podnik od spolkové země Durynsko investiční granty ve výši 1,825 mil. DEM.
- (27) Opatření 6: Dne 5. října 1992 schválil THA půjčku ve výši 4,2 mil. DEM za účelem odvrácení platební neschopnosti.
- (28) Opatření 7: Dne 1. prosince 1992 poskytl THA další půjčku ve výši 1,8 mil. DEM rovněž za účelem odvrácení platební neschopnosti.
- (29) Opatření 8: Výnosy z užívání nemovitostí podniku uvedeného v opatření 3 činily celkem 5,676 mil. DEM. V roce 1993 byly podniku Kahla I poskytnuty k dispozici 3,4 mil. DEM z celkových výnosů, které nebyly použity na splacení úvěrů, za které se zaručil THA. Německo uvádí, že zaplacení této částky úřadu THA sice bylo odloženo, ale že od splacení upuštěno nebylo, jelikož celková částka ve výši 5,676 mil. DEM byla zahrnuta do konkursní podstaty. Finanční prostředky od THA, které plynuly ve prospěch podniku, avšak nebyly použity na splacení úvěrů, činily celkem 5,676 mil. DEM. Německo tuto skutečnost nepopřelo.
- (30) Opatření 9: Dva úvěry od Kreis- a Stadtparkasse Jena v celkové výši 3,9 mil. DEM. Tyto úvěry s úrokovou sazbou ve výši 13,25 % a 17,25 % byly zajištěny hypotékami na nemovitý majetek ve výši 10 mil. DEM.
- (31) Opatření 10: V období od roku 1992 do roku 1995 byly poskytnuty investiční příspěvky ve výši 0,035 mil. DEM.
- (32) Kahla I obdržela z veřejných zdrojů finanční podporu v celkové výši 115,736 mil. DEM. Přes tuto finanční podporu bylo 29. září 1993 zahájeno konkursní řízení. Německo uvádí, že THA zahrnul závazky ve výši 41,2 mil. DEM do konkursní podstaty. V této částce jsou obsažena opatření 3, 6, 7 a 8, včetně úroků.
- (33) THA rozhodl dne 27. září 1993, že upustí od využití zajištění poskytnutých podnikem na záruky v souvislosti s opatřením 4. Dne 18. července 1994 upustil THA, respektive jeho nástupnická organizace BvS, od svého právně zaručeného převzetí nemovitého majetku. Podle údajů Německa by to mělo za následek kompenzační plnění jiným věřitelům, a tedy dodatečné náklady.

- b) *Finanční opatření pro podnik KAHLA II*
- (34) Podniku Kahla II byla od doby jeho založení až do roku 1999 poskytnuta tato finanční opatření z veřejných zdrojů (v milionech DEM):

Tabulka 4

Opatření pro podnik Kahla II

				Částka
Opatření v letech 1994 – 1996				
11	5.4.1994	TIB	Majetková účast	1,975
12	5.4.1994	TIB	Podílová půjčka	6,0
13	25.3.1994	Země	Devadesátiprocentní záruka (18 - 22)	
14	25.3.1994	Země	Devadesátiprocentní záruka za půjčku ve výši 6,5 mil. DEM od soukromé banky	5,85
15	10.5.1994	Země	Grant pro malé a střední podniky – investiční zajištění	2,5
16	4./5.6.1994	Deutsche Ausgleichsbank (DtA) - program půjček na vlastní kapitál („DtA-Eigenkapitalhilfe“)	Půjčka	0,2
17	5./6.1994	ERP – program půjček na založení podniku („ERP-Existenzgründung“)	Půjčka	1,8
18	3./4.1995	ERP – program pro obnovu („ERP-Aufbau“)	Půjčka 1	2,0
19	3./4.1995	„Kreditanstalt für Wiederaufbau“ (dále jen „KfW“) – program pro malé podniky („KfW-Mittelstand“)	Půjčka	1,0
20	6./26.4.1995	DtA – program pro životní prostředí („DtA-Umwelt“)	Půjčka	1,73
21	7./26.4.1995	ERP - program pro úspory energií („ERP-Energiespar“)	Půjčka	3,45
22	3./25.4.1996	ERP - program pro obnovu („ERP-Aufbau“)	Půjčka 2	2,0
23	13.2.1996	Země	Devadesátiprocentní záruka za půjčku na 1 mil. DEM od soukromé banky	0,9
24	1994-1996/97	Země	Přímé investiční granty	3,36
25	1994-1996	Země	Investiční příspěvky	0,838
26	1994-1996	Úřad práce	Granty na základě zákona na podporu zaměstnanosti	1,549
27	1994-1996		Různé granty	0,492
Opatření od roku 1997				
28	1997-1999	Země	Přímé investiční granty	1,67
29	1997-1999	Země	Investiční příspěvky	0,365
30	3./5.1999	Země	Devadesátiprocentní záruka za půjčku ve výši 2,32 mil. DEM od soukromé banky	0,042
31	1997-1999	Úřad práce	Granty na základě zákona na podporu zaměstnanosti	0,851
32	1997-1999		Různé granty	0,352
33	1994-1999		Zvláštní odpis	0,104
CELKEM				39,028

- (35) Opatření 11: V březnu 1994 převzala TIB 49 % podíl v podniku Kahla II za 1,975 mil. DEM. Dne 31. prosince 1999 TIB ukončila svou majetkovou účast v podniku a převedla svůj podíl v podniku Kahla II na pana G. Raithela a jeho syna, pana H. Raithela, kteří za ně zaplatili [...] (*).
- (36) Opatření 12: TIB poskytla v březnu 1994 podílovou půjčku ve výši 6 mil. DEM. Německo konstatuje, že tato půjčka nepropůjčuje TIB žádná další hlasovací práva. Půjčka měla být úročena 12 %, přičemž výše úroků byla omezena na 50 % ročního přebytku. Komise bere na vědomí, že Kahla II začala dosahovat skromných zisků až od roku 1996. Riziková prémie dohodnuta nebyla. Německo uvádí, že půjčka i s úroky ve výši 1,631 mil. DEM byla splacena dne 29. prosince 1999.
- (37) Opatření 13 a 23: V březnu 1994 převzala země Durynsko devadesátiprocentní záruku za investiční úvěry až do výše 13,5 mil. DEM. Když úvěry nakonec nabyly splatnosti, kryla záruka podle opatření 13 úvěry 18 až 22. Záruka podle opatření 23 kryla úvěr ve výši 1 mil. DEM poskytnutý soukromou bankou v únoru 1996 s úrokovou sazbou 6,1 %.
- (38) Opatření 14: Další devadesátiprocentní záruku za nesplacení úvěrů na provozní kapitál ve výši 6,5 mil. DEM, kterou poskytlo Durynsko v březnu 1994. Úvěr byl skutečně poskytnut jednou soukromou bankou s úrokovou sazbou 8,5 %. Tato záruka se postupně snižovala a 31. prosince 1999 vypršela.
- (39) Za tyto záruky platil podnik poplatek ve výši 0,75 % za rok, který byl od června 1995 snížen na 0,5 %.
- (40) Opatření 15: Grant pro malé a střední podniky původně ve výši 2 mil. DEM, později zvýšený na 2,5 mil. DEM, který byl poskytnut dne 10. května 1994.
- (41) Opatření 16: Půjčka na vlastní kapitál ve výši 0,2 mil. DEM poskytnutá údajně z režimu podpor⁽⁵⁾ v červnu 1994 panu Raithelovi, investorovi, v souvislosti se založením podniku Kahla II. Podle tohoto režimu měl investor tuto částku poskytnout podniku ve formě vlastního kapitálu. Podle prohlášení Německa byla půjčka splacena 30. září 2001.
- (42) Opatření 17: Půjčka ve výši 1,8 mil. DEM údajně poskytnutá v květnu 1994 podle programu půjček na založení podniku⁽⁶⁾.
- (43) Opatření 18: Investiční půjčka ve výši 2 mil. DEM údajně poskytnutá podle programu pro obnovu v březnu 1995⁽⁷⁾.
- (44) Opatření 19: Investiční půjčka ve výši 1 mil. DEM od Kreditanstalt für Wiederaufbau z března 1993⁽⁸⁾.
- (45) Opatření 20: Investiční půjčka ve výši 1,73 mil. DEM poskytnutá v dubnu 1995 podle programu pro životní prostředí („DtA-Umweltprogramm“).
- (46) Opatření 21: Investiční půjčka ve výši 3,45 mil. DEM údajně poskytnutá podle programu pro životní prostředí ERP v dubnu 1995⁽⁹⁾.

(*) Podnikové tajemství, o 30 – 40 % vyšší než cena, kterou původně zaplatil TIB.

⁽⁵⁾ N 213/93, Úř. věst. C 302, 9.11.1993, s. 6.

⁽⁶⁾ N 108c/1994, SG (94) D/17293, 1.12.1994, Úř. věst. C 390, 31.12.1994, s. 14.

⁽⁷⁾ N 108b/1994, SG (94) D/17293, 1.12.1994, Úř. věst. C 390, 31.12.1994, s. 13.

⁽⁸⁾ „KfW-Mittelstandsprogramm“, NN 109/93, SG (94), D/372, 14.1.94, Úř. věst. C 373, 29.12.1994, s. 3.

⁽⁹⁾ „ERP-Umweltprogramm“, N 563d/94, SG (94), D/17530, 5.12.1994, Úř. věst. C 390, 31.12.1994, s. 16.

- (47) Jelikož úroky na trhu klesaly, byla dne 30. března 1998 nesplacená částka půjček v rámci opatření 18 - 21 ve výši 7,329 mil. DEM přeměněna na půjčku za tržních podmínek od Hypovereinsbank. Úroková sazba činila u této nové půjčky přibližně 5,9 % a byla tedy vyšší než platná referenční úroková sazba ve výši 5,49 %. Komise však konstatuje, že za tuto novou půjčku za tržních podmínek byla poskytnuta devadesátiprocentní záruka podle opatření 13.
- (48) Opatření 22: Investiční půjčka ve výši 2 mil. DEM údajně poskytnutá podle programu pro obnovu ERP v březnu 1996 ⁽¹⁰⁾.
- (49) Opatření 23: Viz bod odůvodnění (37).
- (50) Opatření 24: Kahla II obdržela v říjnu 1994 od spolkové země Durynsko investiční granty ve výši 3,36 mil. DEM na investice na období 1994 až 1996 ⁽¹¹⁾.
- (51) Opatření 25: Podnik obdržel v letech 1994 až 1996 investiční příspěvky ve výši 0,838 mil. DEM ⁽¹²⁾.
- (52) Opatření 26: Granty na podporu zaměstnanosti ve výši 1,549 mil. DEM v letech 1994 až 1996.
- (53) Opatření 27: Podnik obdržel v letech 1994 až 1996 granty na účast na veletrzích ve výši 122 414 DEM, granty na reklamu ve výši 0,03 mil. DEM, granty na výzkum a vývoj ve výši 0,318 mil. DEM a granty na začlenění zaměstnanců ve výši 0,021 mil. DEM.
- (54) Opatření 28: Další investiční granty ve výši 1,67 mil. DEM byly schváleny v prosinci 1996 na roky 1997 až 1999.
- (55) Opatření 29: Podnik obdržel investiční příspěvky ve výši 0,365 mil. DEM na roky 1997 až 1999.
- (56) Opatření 30: V květnu 1999 poskytla soukromá banka půjčku ve výši 2,32 mil. DEM; tato půjčka byla rovněž kryta devadesátiprocentní zárukou pro případ nesplacení, která byla poskytnuta v březnu 1994 spolkovou zemí Durynsko na investiční úvěry do výše 13,5 mil. DEM (viz opatření 13 a 23). Tato půjčka byla poskytnuta s úrokovou sazbou 4,6 %.
- (57) Opatření 31: Další granty na podporu zaměstnanosti ve výši 0,851 mil. DEM.
- (58) Opatření 32: Podle výročních zpráv obdržel podnik v letech 1997 až 1999 granty na účast na veletrzích, na reklamu a začlenění zaměstnanců ve výši 342 910 DEM, a rovněž granty na náklady na personál v souvislosti s činnostmi v oblasti výzkumu a vývoje ve výši 8 602 DEM. Celková částka grantů tak činila 0,352 mil. DEM.
- (59) Po rozšíření formálního vyšetřovacího řízení Německo dále prohlásilo, že podnik využil systému, který umožňuje odepisovat investice na počátku ve vyšší míře a v průběhu let tuto míru snižovat (zvláštní odpis). Německo přiznává, že toto opatření představovalo ve skutečnosti pro podnik výhodu, jelikož s ním souvisely nejen ztráty v prvních letech, nýbrž také nižší platby daní. Příjmová ztráta, která státu vznikla v důsledku nižších daní, musí být také považována za finanční opatření státu poskytnuté ve prospěch podniku Kahla II (jak je uvedeno dále: opatření 33).

⁽¹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 7.

⁽¹¹⁾ „23. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe zur Verbesserung der Wirtschaftsstruktur“, (23. Rámcový plán činnosti Společenství ke zlepšení hospodářské struktury) N 157/94, SG (94) D/11038, 1.8.1994.

⁽¹²⁾ N 561/92, SG (92) D/16623, 24.11.1992 a N 494/A/1995, SG (95) D/17154, 27.12.1995.

C. Projekt

- (60) Podle prohlášení Německa byl 25. března 1994 vypracován plán financování potřeb podniku Kahla II. Původně plánované náklady byly nepatrně sníženy asi o 2 mil. DEM. Podrobný rozpis nákladů je uveden v tabulce 5 sestavené na základě údajů poskytnutých Německem (v milionech DEM):

Tabulka 5

Náklady	Plánováno	Realizováno (1994 - 1996)
Nemovitý majetek:	3,200	3,200
Budovy:		
Stroje/zařízení	2,050	2,050
Zboží:	2,136	1,472
Obnova strojů	14,650	14,977
Nehmotná aktiva		
Provozní kapitál:	14,854	12,709
CELKEM	36,890	34,408

- (61) Za účelem pokrytí těchto nákladů byl v březnu 1994 vypracován finanční plán, který byl poté několikrát změněn. Tabulka 6 je sestavena z údajů poskytnutých Německem. Opatření vytištěná kurzivou se týkají údajných soukromých prostředků (v milionech DEM):

Tabulka 6

Opatření	Finanční plán	25.3.1994	26.4.1995	25.4.1996	Realizováno
11	Majetková účast TIB	1,950	1,975	1,975	1,975
12	Podílová půjčka (TIB)	6,000	6,000	6,000	6,000
15	Grant pro malé a střední podniky	2,000	2,500	2,500	2,500
	Půjčky	13,500			
18	— KfW-ERP, program pro obnovu		2,000	2,000	2,000
19	— KfW, program pro malé podniky		1,000	1,000	1,000
20	— DtA, program pro životní prostředí		1,730	1,730	1,730
21	— ERP, program pro úspory energií		3,450	3,450	3,450
22	— KfW-ERP, program pro obnovu			2,000	2,000
	— Bankovní půjčka		5,320	3,320	1,000
(14)	Provozní úvěr od bank	6,500	6,500	6,500	6,500
24	Investiční granty	3,370	3,340	3,340	3,360
25	Investiční příspěvky	1,020	1,020	1,020	0,838
	Pan Raithel (vlastník)	2,550	0,055	0,055	0,055
16	— DtA, program půjček na vlastní kapitál		0,200	0,200	0,200
17	— KfW-ERP, program půjček na založení podniku		1,800	1,800	1,800
	CELKEM	36,890	36,890	36,890	34,408

- (62) Nutno poznamenat, že majetková účast TIB (opatření 11) se v roce 1995 oproti původně plánované částce zvýšila o 0,25 mil. DEM. Dále se konstatuje, že původní plán předpokládal půjčky ve výši 13,5 mil. DEM. Za tyto půjčky a rovněž za provozní úvěr od soukromé banky ve výši 6,5 mil. DEM země převzala devadesátiprocentní záruky (opatření 13 a 14). V roce 1994 byl poskytnut provozní úvěr. Půjčky v celkové výši 13,5 mil. DEM byly poskytnuty v roce 1995 (opatření 18 - 22) a skutečně kryty devadesátiprocentní zárukou.
- (63) Co se týče údajných soukromých prostředků, je třeba poznamenat, že původně plánovaný příspěvek od investora ve výši 2,555 mil. DEM byl snížen na 2,055 mil. DEM, tj. o 0,5 mil. DEM. „Grant pro malé a střední podniky“ (opatření 15) se zvýšil o 0,5 mil. DEM, tedy přesně o částku, o kterou byl snížen příspěvek od investora. Když byl údajný příspěvek od soukromého investora skutečně poskytnut, sestával mimoto z částky v hotovosti ve výši 0,055 mil. DEM z vlastních zdrojů investora a dvou půjček ve výši 2 mil. DEM, které byly poskytnuty státními bankami na základě schválených režimů podpor (opatření 16 a 17).
- (64) Nutno poznamenat, že tabulka 6, jak byla předložena Německem, neobsahuje žádný odkaz na granty poskytnuté podle opatření 26 a 27, ani na systém zvláštních odpisů, který mohl podnik podle prohlášení Německa využít (opatření 33). Ve zvláštní tabulce zaslané dne 30. ledna 2002 Německo uvedlo, že investice odepsané v letech 1994 a 1995 činily celkem 3,603 mil. DEM.
- (65) Německo předložilo další tabulku obsahující různé investice, které podnik uskutečnil v letech 1997 a 1998 (v milionech DEM):

Tabulka 7

Náklady	Plánováno	Uskutečněno
Stroje/zařízení	5,580	
Nehmotná aktiva	0,150	
CELKEM	5,730	6,769

- (66) Financování těchto nákladů je podrobně znázorněno v tabulce 8 poskytnuté Německem (v milionech DEM):

Tabulka 8

Opatření	Financování	Plánováno	Realizováno
	Vlastní příspěvek	1,318	2,406
28	Investiční granty	1,670	1,670
29	Investiční příspěvky	0,279	0,292
	Ostatní zdroje	2,400	2,400
	CELKEM	5,730	6,769

- (67) Nutno konstatovat, že tabulka 8, jak byla poskytnuta Německem, neobsahuje žádný odkaz na granty podle opatření 31 a 32. Pokud jde o financování nákladů podle tabulky 7, Německo nicméně uvádí, že podnik odepsal podle systému zvláštních odpisů (opatření 33) investice ve výši až 0,743 mil. DEM. Tato posledně uvedená částka je pravděpodobně zahrnuta v položce „Ostatní zdroje“ v tabulce 8.

- (68) Německo mimoto předalo další investiční plán⁽¹³⁾, ve kterém jsou podrobně uvedeny investice uskutečněné v letech 1994 až 2000, a rovněž investice, které mají být uskutečněny v letech 2000 až 2003. Tento plán uvádí velký počet zejména strojů a zařízení, do kterých podnik investoval. Celkové náklady za období let 1994 – 2000 jsou uvedeny v tabulce 9, jak byla předložena Německem (v milionech DEM):

Tabulka 9

1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	Celkem
8,504	4,540	1,933	1,846	4,923	1,370	0,790	23,906

- (69) Komise konstatuje, že tento posledně uvedený investiční plán shrnuje část investic popsaných v tabulkách 5 až 8. V tomto ohledu činí investice uskutečněné v období let 1994 – 1996 celkem 14,977 mil. DEM. To odpovídá skutečně provedeným investicím podle položky „Obnova strojů“ uvedené v tabulce 5. Pro roky 1997 a 1998 odpovídá celková částka investic investicím uskutečněným podle tabulky 7.

D. Analýza trhu

- (70) Jak Kahla I, tak i Kahla II vyrábějí nádobí z jemné keramiky a porcelánu pro sektor domácností. Kahla II se rozrostla a dnes vyrábí také pro obchodní sektor, zejména pro hotely a dekoratérství. Výrobky se také vyvážejí.
- (71) V sektoru stolního a ozdobného porcelánu panuje mezi členskými státy čilý obchod. Zatímco se ozdobný porcelán vyrábí po celé Evropě, existují významné regionální koncentrace výrobců stolního porcelánového nádobí v severním Bavorsku (Německo), Staffordshire (Spojené království) a Limousin (Francie). Vedle značného množství malých a středních podniků existuje také řada velkých podniků. K těm patří Villeroy&Boch (Německo/Lucembursko), Hutschenreuther a Rosenthal (Německo), jakož i Royal Doulton a Wedgwood (Spojené království), na které připadá více než třetina celkové produkce ve Společenství. Zvláštní potřeby pohostinství a hoteliérství byly důvodem vzniku „sektoru hotelového porcelánu“ s pevným porcelánem pro ten účel zvláště navrženým. Spojené království, Německo a Itálie jsou hlavními výrobními a spotřebitelskými zeměmi. Těsný vztah s konečným spotřebitelem a potřebná konkurence v oblasti designu vtiskly tomuto velmi pracovně náročnému oboru s jeho obrovskou nabídkou výrobků zvláštní ráz. Prodej do třetích zemí převyšuje dovoz do Společenství co se týče hodnoty, objemově však dovoz převyšuje vývoz, především z důvodu extrémně levných dovozů z Číny⁽¹⁴⁾.
- (72) V odvětví porcelánu existují nadměrné kapacity. Výroba a spotřeba zaznamenaly v letech 1984 až 1991 setrvalý růst, po kterém v letech 1992 a 1993 následoval pokles. Zotavení očekávané v roce 1994 nenastalo. Obchodní bilance posledních let byla kladná, ale podíl dovozů se výrazně zvýšil, zejména co se týče nádobí pro domácnost. Růst vývozu nemůže vyvážit konkurenční tlak v tomto sektoru. Napjatá konkurenční situace a nadbytečná kapacita se naopak ještě zvyšují v důsledku nových konkurentů na trhu z jihovýchodní Asie a východní Evropy (především z České republiky a Maďarska), kteří těží ze svých obchodních dohod s Evropskou unií⁽¹⁵⁾.

⁽¹³⁾ Předáno jako příloha 17 k dopisu ze dne 15. března 2001, který byl zaevidován Komisí jako doručený dne 26. března 2001 (A/32477).

⁽¹⁴⁾ Údaje z webové stránky Cerame-Unie (<http://www.cerameunie.org>).

⁽¹⁵⁾ Panorama průmyslu EU 1997, 9-20; NACE (rev. 1). Viz také rozhodnutí Komise č. 1999/157/ES ve věci C 35/97, Triptis Porzellan GmbH (Úř. věst. L 52, 27.2.1999, s. 48).

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ A ROZŠÍŘENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (73) Ve svém rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení Komise prošetřila finanční opatření ve prospěch podniků Kahla I a Kahla II podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES a čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Opatření zahrnovala státní prostředky a narušila hospodářskou soutěž mezi členskými státy nebo hrozila, že ji naruší, a zajistila těmto podnikům výhody. Při svém předběžném hodnocení se Komise domnívala, že Kahla I a Kahla II jsou podniky v obtížích. Komise dále pochybovala, že se stát choval jako soukromý investor v tržním hospodářství, když těmto podnikům poskytoval finanční prostředky. V předběžném hodnocení byla taková opatření považována za státní podporu.
- (74) Jelikož Komise měla vážné pochybnosti, zda jsou tyto podpory slučitelné se společným trhem, zahájila ve věci podpor ad hoc poskytnutých podnikům Kahla I a Kahla II formální vyšetřovací řízení. Německo kromě toho tvrdilo, že řada opatření podpory byla poskytnuta podle schválených režimů podpor. Komise nemohla na základě předložených údajů rozhodnout, zda tato opatření byla v souladu se schválenými režimy podpor, podle kterých byla údajně poskytnuta. Proto Komise v rámci zahájení formálního vyšetřovacího řízení vyzvala Německo, aby za účelem objasnění této skutečnosti poskytlo informace.
- (75) Informace sdělené v odpovědi na výzvu k poskytnutí informací rozptýlily pochybnosti Komise pouze v případě některých opatření poskytnutých údajně podle schváleného režimu podpor v tom ohledu, že se jedná o existující podpory. Komise dále u několika opatření zjistila podrobnosti, o kterých dříve nebyla informována. Komise proto rozšířila formální vyšetřovací řízení za účelem posouzení těch opatření, která evidentně stále ještě nebyla v souladu se schválenými režimy podpor, a rovněž opatření, o nichž byla informována až po zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

IV. PŘIPOMÍNKY NĚMECKA

- (76) Ve svém dopisu ze dne 11. listopadu 1999 Německo zastávalo názor, že nemusí žádné z výše uvedených finančních opatření Komisi oznamovat. Německo uvádí, že Kahla II byla v únoru 1994 nově založena, a že obchodní činnost podniku Kahla I již nepokračovala. Podle tvrzení Německa se Kahla II nenachází v obtížích. Na tomto stanovisku Německo trvalo během celého řízení. Na podporu této argumentace Německo předložilo nejprve dvě zprávy vypracované poradci ze dne 29. listopadu 1993 a 11. ledna 1994. Po rozšíření formálního vyšetřovacího řízení Německo předložilo zprávu vypracovanou dalším poradcem ze dne 21. ledna 2002.
- (77) Německo nejprve konstatovalo, že většina finančních opatření od veřejných institucí by neměla být považována za podporu, jelikož státní orgány jednaly při poskytnutí finanční pomoci podniku Kahla II jako soukromý investor v tržním hospodářství. Na ostatní finanční opatření ve prospěch podniku Kahla II, která by nespádala pod zásadu soukromého investora v tržním hospodářství, je třeba podle Německa pohlížet buď jako na opatření, na která se vztahují schválené režimy podpor, nebo jako na podpory de minimis. Německo předalo podrobné informace a podklady.
- (78) Po zahájení formálního vyšetřovacího řízení Německo uznalo, že některá opatření by mohla představovat podpory a některá by nemusela spadat pod pravidla de minimis obsažená ve sdělení Komise o podporách „de minimis“⁽¹⁶⁾ a v nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podpory „de minimis“⁽¹⁷⁾ nebo pod schválené režimy podpor. Německo však zastávalo názor, že v tomto případě je podpora investiční podporou, která splňuje maximální výše regionální podpory. Německo dále předalo k této věci několik investičních plánů a doplňujících informací, včetně odhadu míry podpory daných opatření.

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. C 68, 6.3.1996, s. 9.

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30.

- (79) Německo nakonec uvedlo, že pokud by Komise neuznala žádný z uvedených argumentů – zejména co se týče opatření 26 – měla by ověřit, zda by podpora nemohla být považována za podporu zaměstnanosti slučitelnou se společným trhem.
- (80) Ve svém dopisu ze dne 1. října 2002 Německo prohlásilo v protikladu ke všem předchozím argumentům, že pokud by Komise měla za to, že Kahla II je podnikem v obtížích, měla by být sporná opatření podpory hodnocena jako restrukturalizační podpory podle pokynů Společenství k podporám na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁽¹⁸⁾ (pokyny pro restrukturalizace).

V. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (81) Po zahájení a rozšíření řízení obdržela Komise připomínky od podniku Kahla II, které byly postoupeny Německu dopisem ze dne 7. srpna 2001 a 6. března 2002. Argumenty uvedené podnikem Kahla II se do značné míry shodují s argumenty Německa.
- (82) Kromě toho byla doručena nová stížnost, že Kahla II údajně obdržela další podpory. Tato informace byla postoupena Německu dopisem ze dne 30. dubna 2002. Německo odpovědělo dne 29. května 2002 a uvedlo, že podnik neobdržel žádné jiné granty než ty, o kterých byla Komise informována.
- (83) Kahla II předložila Komisi dne 30. července 2002 další stanovisko, které neobsahovalo žádné nové skutečnosti nebo důkazy, ve kterém však Německo trvalo na svých předchozích argumentech, že se podnik nikdy nenacházel v obtížích, že určitá opatření nelze považovat za podporu, a že podpory ad hoc by měly být považovány za slučitelné regionální podpory.

VI. HODNOCENÍ

A. Podnik

- (84) Při zahájení formálního vyšetřovacího řízení nemohla Komise na základě předložených údajů rozhodnout, zda jsou Kahla I a Kahla II nezávislé podniky, nebo do jaké míry by měla být Kahla II považována za nástupnický podnik nebo za záchranné řešení. Proto bylo Německo vyzváno k předložení dostatečných údajů za účelem objasnění tohoto bodu.
- (85) Po rozšíření formálního vyšetřovacího řízení Komise dospěla k závěru, že Kahla I a Kahla II jsou různé právní subjekty. Kahla II byla považována za záchrannou společnost, neboť byla založena panem G. Raithelem jako plášťová společnost, aby pokračovala v činnostech podniku Kahla I, který se nacházel v likvidaci, a aby převzala jeho aktiva. V předložených podkladech je Kahla II často označována za záchrannou společnost a Komise zjistila, že došlo ke změně kontroly, vlastnických poměrů a právní subjektivity. Německo tento názor nepopřelo.
- (86) Prodej aktiv podniku Kahla II se neuskutečnil v otevřené veřejné soutěži. Německo prohlašuje, že hospodářské subjekty byly informovány o tom, že aktiva byla nabídnuta k prodeji. Podle Německa byl po jednáních se dvěma potenciálními investory vybrán správcem konkursní podstaty pan G. Raithel jako nejlepší uchazeč. Podle správce konkursní podstaty byla důvodem tohoto výběru jak zkušenost uchazeče na trhu s porcelánem, tak i skutečnost, že učinil podstatně vyšší nabídku než druhý uchazeč, který podle Německa nabídl 1 DEM. Komise však konstatuje, že pan G. Raithel sice skutečně nabídl více než 1 DEM, avšak tato nabídnutá cena měla být financována ze státních prostředků. Z dostupných informací nicméně vyplývá, že pan G. Raithel vložil 55 000 DEM z vlastních zdrojů, tedy více než 1 DEM. Na základě dostupných informací se Komise připojuje k názoru Německa, že pan G. Raithel byl nejlepším uchazečem.

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. C 368, 23.12.1994, s. 12 a Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2.

- (87) Komise uznává, že hodnota nemovitostí podniku Kahla I spočívala na nezávislém znaleckém posudku. Hodnota zařízení a zásob – celkem kolem 3,5 mil. DEM – nebyla podle Německa stanovena na základě znaleckého posudku, jelikož existovaly praktické potíže a velká část zařízení byla ve špatném stavu a vyžadovala výměnu. S přihlédnutím k těmto skutečnostem činí Komise závěr, že není důvod pochybovat o tom, že cena zaplacená za aktiva podniku Kahla I neodpovídala tržní ceně.
- (88) Co se týče následného prodeje 49 % akcií TIB v podniku Kahla II, bude v následujících odstavcích analyzováno, zda tento prodej odpovídá jednání investora v tržním hospodářství. Komise však konstatuje, že prodej tohoto podílu panu G. Raithelovi a jeho synovi dne 31. prosince 1999 neproběhl na základě transparentní a otevřené veřejné soutěže.
- (89) TIB je zemská finanční instituce. Podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropských společenství a politiky Komise má Komise za to, že prodejní cena za veřejnou majetkovou účast neobsahuje žádné prvky státní podpory, pokud je prodávaný objekt nabízen v rámci veřejného, nepodmíněného a nediskriminačního výběrového řízení. Členské státy ovšem nejsou povinny řídit se tímto postupem při prodeji veřejných majetkových účastí.
- (90) Pokud se takový postup neuskuteční, může prodejní cena obsahovat prvky státní podpory. Proto může Komise případně prošetřit, zda je prodejní cena přiměřená hodnotě veřejné majetkové účasti. V této souvislosti Komise konstatuje, že cena akcií prodaných panu G. Raithelovi a jeho synovi byla vyšší než cena, kterou TIB sama zaplatila o šest let dříve. Dále se konstatuje, že podíl představoval menšinovou majetkovou účast. Závěrem je třeba zdůraznit, že v souvislosti se zahájením nebo rozšířením formálního vyšetřovacího řízení nepodala žádná zúčastněná strana stížnost na to, že by byla z prodeje záměrně vyloučena, a že žádná zúčastněná strana nepředložila nabídku na majetkovou účast. Podle názoru Komise tedy neexistují žádné důkazy o podpoře při prodeji této majetkové účasti.

B. Podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES

- (91) Podnikům Kahla I a Kahla II byla poskytnuta finanční pomoc ze státních prostředků, která oběma podnikům zajistila výhody vůči jejich konkurentům. Skutečnosti obsažené v podkladech ukazují, že instituce pod státní kontrolou poskytují půjčky soukromým podnikům a majetkové účasti na soukromých podnicích, jak učinila TIB v případě podniku Kahla II, a jejich činnost je jasně přičitatelná státu. V této souvislosti se odkazuje na zprávu vypracovanou poradcem ze dne 29. listopadu 1993, podle níž je nutno pohlížet na celý plán restrukturalizace podniku Kahla z hlediska úsilí regionální vlády o zajištění pracovních míst u podniku Kahla⁽¹⁹⁾. Jelikož je trh s porcelánem vysoce konkurenčním evropským trhem produktů, který trpí nadměrnou kapacitou, hrozí nebezpečí, že finanční prospěch zvýhodňující jeden podnik před jeho konkurenty naruší hospodářskou soutěž a nepříznivě ovlivní obchod mezi členskými státy.
- (92) Co se týče podniku Kahla I, dochází Komise v rozšířeném formálním vyšetřovacím řízení k závěru, že opatření 2, 3 a 9 nepředstavují podpory. Na ostatní opatření poskytnutá Německem se stále ještě pohlíží jako na podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Německo neodporovalo tomuto názoru, který tedy zůstává v platnosti.

⁽¹⁹⁾ „Koncepti záchraně společnosti Kahla je nutno posuzovat s přihlédnutím ke zvláštním strukturálně-politickým podmínkám spolkové země Durynsko, zejména z hlediska úsilí zemské vlády udržet stávající pracovní místa v rámci možností podpory“, zpráva od Röls Bühler Stüppes Hauck & Partner, vydaná jako příloha 1 k dopisu ze dne 31. ledna 2000 zaevidovaného jako doručený dne 3. dubna 2000 pod číslem A/32839.

- (93) Pokud jde o podnik Kahla II, domnívá se Německo i nadále, že se jedná o nový podnik, který nezachovává kontinuitu podniku Kahla I a nikdy se nenacházel v obtížích. Tím, že mu orgány veřejné moci poskytly finanční podporu, jednaly jako investor v tržním hospodářství. Komise nejprve prošetří, zda veřejné instituce, které poskytly podniku Kahla II finanční pomoc, jednaly jako investor v tržním hospodářství. Poté Komise prošetří otázku obtíží podniku.

Investor v tržním hospodářství

- (94) Německo předložilo dvě zprávy vypracované poradci, aby podpořilo své tvrzení, že veřejné instituce, které podniku Kahla II poskytly finanční pomoc, jednaly jako investoři v tržním hospodářství.
- (95) Jak je vyloženo v bodě odůvodnění 91, navrhuje první zpráva ze dne 29. listopadu 1993 plán restrukturalizace pro záchrannou společnost s přihlédnutím k úsilí zemské vlády udržet pracovní místa v podniku Kahla⁽²⁰⁾. Restrukturalizace měla být uskutečněna v letech 1994 až 1997 a její celkové náklady se měly pohybovat ve výši 18,779 mil. DEM. Prahu ziskovosti mělo být dosaženo v roce 1996 s kladným výsledkem ve výši 0,101 mil. DEM.
- (96) Druhá zpráva byla vypracována dne 11. ledna 1994 pro TIB před převzetím jejího podílu v podniku ve výši 49 %. Studie vysvětluje, že cílem TIB je udržení a vytváření pracovních míst v Durynsku⁽²¹⁾. Ve studii se odkazuje na skutečnost, že obnovení rentability lze dosáhnout jen restrukturalizací za podpory orgánů veřejné moci. Prahu ziskovosti by mělo být dosaženo v roce 1996 s kladným výsledkem ve výši 1,394 mil. DEM. Studie kromě toho poukazovala na to, že veřejná angažovanost ve prospěch podniku Kahla II zahrnovala vysoká rizika a že byla vyloučena jakákoli možnost podniku splatit finanční podporu dříve než v roce 1998.
- (97) Vzhledem k těmto zprávám činí Komise závěr, že státní finanční instituce – zejména TIB – nejednaly jako investor v tržním hospodářství, když podniku Kahla II poskytly finanční pomoc. Tyto zprávy jednoznačně dokládají, že cíl zemské vlády a jejích finančních institucí spočíval v udržení pracovních míst. To hlavním cílem investora v tržním hospodářství není. Tyto zprávy kromě toho předpokládají ztráty nejméně po dobu dvou let a neanalyzují eventuální protiplnění za majetkovou účast orgánů, jak by tomu muselo být u každého investora v tržním hospodářství.
- (98) Co se týče zejména majetkové účasti TIB, Komise může jen setrvávat na svém stanovisku, že není v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství, a proto je třeba ji považovat za podporu. Skutečnost, že TIB prodala svůj podíl o pět let později většinovým vlastníkům, panu G. Raitelovi a jeho synovi, a to za vyšší cenu, než sama zaplatila v roce 1994, nemění nic na tomto závěru. Jednání TIB musí být posuzováno *ex ante* s přihlédnutím k potenciálním rizikům a očekávaným příjmům. Podle tehdy dostupných zpráv byla rizika vysoká⁽²²⁾, avšak nebyla učiněna žádná opatření, aby se jim čelilo. Dále nebyla provedena analýza budoucích příjmů. Kromě toho je zisk, kterého TIB skutečně dosáhla, malý.

⁽²⁰⁾ Srovnej poznámku pod čarou 19.

⁽²¹⁾ „Cílem TIB je udržení a vytváření průmyslových pracovních míst ve spolkové zemi Durynsko“, zpráva společnosti Arthur Andersen předaná jako příloha 2 k dopisu ze dne 31. března 2000, zaevidovaného jako doručený dne 3. dubna 2000 pod číslem A732839.

⁽²²⁾ „Existuje však řada rizik, která mohou vést k nevydaření koncepce“ a „rozhodnutí pro majetkovou účast v podniku Kahla/Thüringen Porzellan GmbH lze proto v zásadě doporučit, je-li na paměti zbývající vysoké riziko. To ale současně také znamená odřeknutí jiným výrobcům porcelánu v Durynsku, aby nebyl dále ohrožován úspěch koncepce“, zpráva společnosti Arthur Andersen (viz poznámka pod čarou 23).

- (99) Oproti tvrzení Německa nejsou podmínky majetkové účasti TIB srovnatelné s podmínkami soukromého investora, pana Raithela. Raithel do podniku údajně investoval 2,055 mil. DEM. Z jeho soukromých vlastních zdrojů však pocházelo jen 0,055 mil. DEM. Zbývající 2 mil. DEM pocházely ze státních prostředků ve formě 2 půjček, které byly Raithelovi poskytnuty (opatření 16 a 17). Kromě toho se na jednu z těchto půjček (opatření 16) vztahovala záruka spolkové vlády pro poskytovající banku „Deutsche Ausgleichsbank“, zatímco druhá půjčka (opatření 17) byla zajištěna prvořadou hypotékou na nemovitý majetek podniku Kahla II ⁽²³⁾. TIB naproti tomu poskytla podniku 1,975 mil. DEM z vlastních zdrojů ve formě majetkové účasti. Tato částka představovala vlastní kapitál, který nemá v případě úpadku přednostní právo na uspokojení nároků. Riziko, které převzala TIB, je tak výrazně vyšší než riziko soukromého investora. Jak je uvedeno v bodě odůvodnění 111, měl pan G. Raithel kromě toho právo od smlouvy odstoupit, kdyby se majetková účast TIB a/nebo jiná opatření nerealizovala, zatímco TIB takovými právy nedisponovala. Majetková účast TIB proto není v souladu se zásadou soukromého investora.
- (100) Co se týče ostatních opatření přijatých Německem, poskytl by investor v tržním hospodářství, vzhledem ke zvláštní situaci podniku a ke skutečnosti, že podnik působí na trhu vyznačujícím se strukturálními nadměrnými kapacitami, finanční podporu jen za podmínek, které mají tyto skutečnosti na zřeteli.
- (101) Komise prošetří nejprve úvěry poskytnuté TIB a státními bankami. Tyto úvěry jsou souhrnně znázorněny v tabulce 10:

Tabulce 10

Opatření	Částka (DEM)	Úroková sazba	Referenční úroková sazba	Zajištění
12	6 mil.	12 % ⁽²⁴⁾	6,62 %	—
16	0,2 mil.	0 %-5 % ⁽²⁵⁾	6,62 %	Záruka spolkové vlády
17	1,8 mil.	5,5 %	6,62 %	Prvořadá hypotéka na nemovitý majetek na 1,8 mil. DEM; podpůrná hypotéka na nemovitý majetek na 20 mil. DEM
18	2 mil.	6,5 %	8,28 %	Druhořadá hypotéka na nemovitý majetek na 1,8 mil. DEM, druhořadá a třetířadá hypotéka na nemovitý majetek na více než 20 mil. DEM, postoupení strojů a práv vůči třetím osobám, postoupení skladových zásob, postoupení pohledávek vůči zákazníkům, devadesátiprocentní záruka spolkové země Durynsko
19	1 mil.	6,75 %	8,28 %	Jako opatření 18
20	1,73 mil.	6,65 %	8,28 %	Jako opatření 18
21	3,45 mil.	6,65 %	8,28 %	Jako opatření 18
22	2 mil.	5 %	7,33 %	Jako opatření 18

⁽²³⁾ Je třeba připomenout, že nabytí aktiv podniku Kahla II bylo financováno převážně z podpor.

⁽²⁴⁾ Půjčka měla úrokovou sazbu 12 %. Platby úroků však byly omezeny na 50 % ročních zisků.

⁽²⁵⁾ Během prvních tří let byly úroky převzaty spolkovou vládou. Úroková sazba činila ve 4. roce 2 %, v 5. roce 3 % a v 6. roce 5 %.

- (102) Tabulka 10 dokládá, že státní finanční instituce nejednaly jako investor v tržním hospodářství. Zejména je nutno u podílové půjčky od TIB (opatření 12) konstatovat, že dohodnutá úroková sazba činila 12 %, avšak výše úroků byla omezena na 50 % ročního přebytku. Ve zprávách již bylo zdůrazněno, že Kahla II nedosáhne žádných zisků nejméně během prvních dvou let. K tomu skutečně došlo. Nebyla dohodnuta zvýšená úroková sazba za účelem vyrovnání za roky, za které byly platby úroků nepravděpodobné. TIB tedy vědomě poskytla podílovou půjčku, která nebyla spojena s žádnými dodatečnými hlasovacími právy, aniž by požadovala jakékoli zajištění a za úrokovou sazbu 0 % na období nejméně dvou let. Nebyla dohodnuta žádná riziková prémie pro vyrovnání rizik předvídaných ve zprávě, na jejímž základě byla poskytnuta podílová půjčka (a majetková účast). Co se týče zbývajících půjček, tabulka ukazuje, že byly poskytnuty za nižší než referenční úrokovou sazbu. Kromě toho, pokud byla poskytnuta zajištění, pak pocházela buď od orgánů veřejné moci nebo byla opakovaně použita tatáž aktiva jako zajištění pro všechny půjčky. Tato aktiva nebyla oceněna nezávisle, takže jejich skutečná hodnota je pochybná. Kromě toho je třeba připomenout, že tato aktiva byla financována státní podporou.
- (103) Smlouva o ručení stanovila, že pan G. Raithel má poskytnout podpůrnou záruku ve výši 0,7 mil. DEM, pokud nelze prokázat, že poskytl osobní záruku na půjčku na vlastní kapitál (opatření 16). Smlouva o půjčce pro opatření 16 neodkazuje na poskytnutí osobní záruky, nýbrž na záruku spolkové vlády. Komise však nikdy nebyla informována o tom, že tato záruka ve výši 0,7 mil. DEM byla někdy poskytnuta. Podle informací Komise byla půjčka zajištěna spíše zárukou spolkové vlády, než právě osobní zárukou. I kdyby byla poskytnuta, byla by oproti všem ostatním zajištěním druhořadá a kryla by jen velmi malou část možná vysokého rizika nesplacení. Vzhledem k tomu může Komise jen učinit závěr, že státní banky a instituce nejednaly jako hospodářské subjekty v tržním hospodářství. Navíc Německo samo označuje půjčky podle opatření 16 – 22 za podporu ⁽²⁶⁾, třebaže existující podporu. Komise sdílí názor Německa, že představují podpory. Jejich klasifikace jako existující podpora se zkoumá v následujících odstavcích.
- (104) Co se týče grantů (opatření 15, 24 – 29, 31 – 32), žádný investor v tržním hospodářství by podle názoru Komise neposkytl nenávratnou finanční pomoc. Německo tutu skutečnost nepopřelo. Konečně, co se týče devadesátiprocentní záruky spolkové země (opatření 13, 14, 23 a 30), Německo samo uznává, že představuje podpory. Vzhledem k vysokému riziku, které je s tím spojeno, a k neexistenci náležité rizikové premie, Komise tento názor plně sdílí. Není tedy nutné tuto otázku dále zkoumat. Podle názoru Německa spadají tyto záruky pod pravidla de minimis. To je zkoumáno v oddílu D hodnocení.
- (105) Vzhledem k tomu nemůže Komise učinit závěr, že státní finanční instituce poskytly podniku Kahla II podporu za podmíněk, které by byly srovnatelné s podmínkami investora v tržním hospodářství. Proto jsou všechna opatření Německa i nadále považována za podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

⁽²⁶⁾ Po rozšíření řízení změnilo Německo svůj názor a nepovažovalo půjčky podle opatření 16 a 17 za podporu z důvodu, že ačkoli byly údajně poskytnuty podle schváleného programu podpor, byly placeny přímo panu G. Raithelovi.

Podnik v obtížích

- (106) Kahla II je *záchranné řešení*, tedy nově založený podnik, který převzal aktiva podniku v úpadku. I když jsou záchranná řešení nově založenými podniky, které byly zřizovány zvláště ve východním Německu, mohou být považovány za podniky v obtížích. Důvodem je skutečnost, že tyto plášťové společnosti převezmou aktiva podniku v úpadku a pokračují v jeho činnosti, a to zpravidla, aniž by dříve provedly jakoukoli přijatelnou restrukturalizaci. Záchranná řešení proto „dědí“ řadu strukturálních nedostatků a potřebují podstatné změny, aby mohly fungovat v tržním hospodářství. K těmto změnám patří investice na výměnu a modernizaci starých strojů a zařízení, změny struktury podniku (tradičně velké konglomeráty, které fungovaly v rámci centrálně řízeného hospodářství), snížení počtu zaměstnanců (ve východoněmeckých konglomerátech byl zpravidla zaměstnáván nadměrný počet pracovních sil), orientace na nové produkty, marketing atd. Kromě toho musí být obnovena důvěra zákazníků, dodavatelů a úvěrových institucí, jelikož záchranná společnost je nástupkyní zkrachovalého podniku. V tomto smyslu nejsou srovnatelné s ostatními nově založenými podniky.
- (107) Přizpůsobení se zpravidla uskutečňuje pomocí restrukturalizace, která ve většině případů zahrnuje státní podpory. S přihlédnutím ke zvláštní situaci nových spolkových zemí Komise schválila pružnou a velkorysou koncepci, která umožňuje, aby záchranná řešení využívala do konce roku 1999 podpory na restrukturalizaci. Tento postup je stanoven v poznámce pod čarou 10 pokynů pro restrukturalizace⁽²⁷⁾. Na základě své zvláštní situace tvoří záchranné společnosti výjimku z pravidla, že podle pokynů pro restrukturalizace nejsou nově založené podniky způsobilé pro podpory na záchranu a restrukturalizaci.
- (108) V rámci jiného řízení⁽²⁸⁾ Německo výslovně konstatovalo v dopisech ze dne 5. března a 6. května 1999, že Kahla II je podnikem v obtížích. O dva roky později však Německo dopisem ze dne 26. září 2001 popřelo své dřívější údaje a konstatovalo, že se Kahla II nikdy v obtížích nenacházela. V tomto řízení zastávalo Německo názor, že Kahla II nemůže být považována za podnik v obtížích, poněvadž nejsou splněny všechny podmínky uvedené v pokynech pro restrukturalizace.
- (109) Komise podotýká, že pokyny pro restrukturalizace nepodávají přesnou definici podniku v obtížích, uvádějí však typické znaky. V případě podniku Kahla II je splněno obecné kritérium uvedené v bodě 2.1 pokynů pro restrukturalizace (1994), podle kterého se určuje, zda se podnik nachází v obtížích: Podniky v obtížích se rozumí podniky, „které se nemohou zotavit prostřednictvím vlastních zdrojů nebo finančních prostředků vlastníků podílů nebo cizího kapitálu.“ To se konstatuje ve zprávách⁽²⁹⁾ dostupných v době založení podniku Kahla II a v době poskytnutí podpory (v době rozhodující pro hodnocení); V nich je Kahla II pokládána za podnik v obtížích a popsána restrukturalizace za účelem obnovení rentability⁽³⁰⁾. *Ex post* je to potvrzeno skutečností, že podnik podle dostupných informací nikdy neobdržel finanční prostředky od bank bez státní podpory⁽³¹⁾.

⁽²⁷⁾ Ačkoli se tyto pokyny nevztahují, jak je vysvětleno v bodě odůvodnění 163, na podpory poskytnuté v období 1994 až 1996. Poznámka pod čarou 10 pokynů pro restrukturalizace (1999) kodifikuje postupy Komise tím, že stanoví, že jedinou výjimkou z pravidla, že nově založené podniky nejsou způsobilé pro podpory na záchranu a restrukturalizaci, „jsou případy těch podniků, které vzniknou do 31. prosince 1999 v rámci privatizační činnosti úřadu BvS nebo z převzetí aktiv, a rovněž podobné případy v nových spolkových zemích“.

⁽²⁸⁾ C 69/98, SG (98) D/11285 ze dne 4. prosince 1998.

⁽²⁹⁾ „Výpočty obchodního plánu ukazují, že záchranná společnost (...) není schopna nést sama náklady na proces restrukturalizace, které jsou neúměrně vysoké ve srovnání s plánovaným obrátem“, zpráva od Röls Bühler Stüppes Hauck & Partner (viz poznámka pod čarou 21).

⁽³⁰⁾ „Cílem naší práce by mělo být posouzení schopnosti a způsobilosti ozdravení podniku, jehož pokračováním je záchranná společnost, se zvláštním zřetelem na trvale udržitelná pracovní místa a na finanční prostředky, které má poskytnout TIB jako potenciální společník“, zpráva od společnosti Arthur Andersen (viz poznámka pod čarou 23).

⁽³¹⁾ Všechny půjčky od soukromých bank, o nichž byla Komise informována, byly kryty devadesátiprocentními státními zárukami.

- (110) Některé z ukazatelů uvedených v pokynech pro restrukturalizace skutečně nejsou určeny pro „záchranná řešení“, jelikož se jedná o nově založené podniky, u kterých nelze přezkoumat vývoj obchodu v minulosti. Z toho důvodu nejsou v době svého založení postiženy příznaky jako je *sestupná rentabilita* nebo *rostoucí ztráty*, *klesající obraty*, *rostoucí zásoby na skladě*, *snížený peněžní tok*, *vzrůstající úrokové zatížení* atd. Zde Komise připomíná, že „záchranná řešení“ jsou výjimkou z pravidla, že nově založené podniky nelze považovat za podniky v obtížích, a proto nemohou obdržet podpory na restrukturalizaci.
- (111) Na druhé straně se jiné ukazatele na „záchranná řešení“ skutečně vztahují, zejména nízká čistá účetní hodnota. V případě podniku Kahla II Komise připomíná, že je nástupcem podniku v úpadku, a proto pravděpodobně ztratil důvěru řady zákazníků, dodavatelů a finančních institucí. Tak bylo dokonce i nabytí aktiv závislé na státní podpoře. Smlouva o prodeji aktiv podniku Kahla I stanovila, že nový investor, pan G. Raithel, má právo odstoupit od smlouvy, pokud není zajištěno financování zahrnující různá státní opatření (jako majetková účast TIB a státní půjčky) ⁽³²⁾. Kahla II dále převzala aktiva podniku Kahla I, který nikdy neuskutečnil úspěšnou restrukturalizaci a musel na základě této skutečnosti ohlásit úpadek. *Ex post* je jasné, že strukturální potíže pokračovaly, jelikož Kahla II neobdržela žádné soukromé finanční prostředky bez státní podpory.
- (112) Dalším ukazatelem je příliš vysoký počet zaměstnanců. Jelikož je státní podpora poskytovaná pro záchranná řešení zpravidla vázána na udržení pracovních míst, přináší s sebou na určitou dobu další nevýhodu spočívající v tom, že musí zůstat zachován určitý počet pracovních míst. Jak dokládají zprávy uvedené v bodě odůvodnění 91, bylo hlavním cílem zemské vlády udržet pracovní místa. V následujících letech snížila Kahla II počet svých zaměstnanců. Z toho lze vyvodit, že na začátku měla příliš mnoho zaměstnanců.
- (113) Jelikož jsou záchranná řešení kromě toho nucena provést restrukturalizaci, aby mohla fungovat v tržním hospodářství, dochází v prvních letech ke ztrátám, peněžní tok v prvních letech nestoupá a potřebné investice s sebou přináší vysoké zadlužení a úrokové zatížení. Bylo tomu tak i u podniku Kahla II. Německo sice nikdy neoznačilo proces, kterým Kahla II prošla, za restrukturalizaci podniku v obtížích, Komise však konstatuje, že v obou zprávách z listopadu 1993 a ledna 1994 byla navrhována restrukturalizace jako nezbytnost pro obnovení rentability podniku. Dále je Kahla II ve zprávě od Projekt Management Eschbach (PME) předložené Německem v souvislosti s dalším řízením ⁽³³⁾ popsána jako podnik procházející procesem restrukturalizace, který nebude ukončen do roku 1996 ⁽³⁴⁾. Komise dochází k závěru, že takový proces není typický pro zdravý podnik.

⁽³²⁾ „Kupující má právo od celé smlouvy odstoupit bez dalších finančních důsledků (...), nebude-li (...) financování uvedené níže schváleno do 31.12.1994; totéž platí i tehdy, když se financování uskuteční jen částečně“. Finanční opatření v této smlouvě se týkají půjček ERP a KfW ve výši 2,5 mil. DEM, majetkové účasti TIB ve výši 7,95 mil. DEM, bankovní půjčky ve výši 13,35 mil. DEM a devadesátiprocentní záruky spolkové země ve výši 20 mil. DEM (smlouva o prodeji mezi správcem podniku Kahla I a Güntherem Raithelem, projednaná dne 26.1.1994).

⁽³³⁾ C 36/2000, Graf von Henneberg Porzellan GmbH.

⁽³⁴⁾ „Jelikož také Kahla v současné době prochází rekonstrukcí a ke konsolidaci jistě potřebuje ještě celý rok 1996, je dřívější přesun výrobních množství vyloučen“. Zpráva od PME ze dne 24.8.1995.

- (114) Německo je dále toho názoru, že je třeba odvozovat ztráty, které Kahla II utrpěla během prvních let, pouze z používání systému zvláštních odpisů (opatření 33). Komise se však domnívá, že v důsledku používání tohoto odpisového systému sice mohly vzniknout vyšší ztráty, podnik by však bez státní podpory jistě utrpěl podstatně vyšší ztráty a pravděpodobně by z trhu zmizel. Konstatuje se, že státní podpora byla ve zprávách z let 1993 a 1994, které předložilo Německo, považována za rozhodující pro existenci podniku a obnovení rentability.
- (115) Na podporu svého argumentu, že se Kahla II nikdy nenacházela v obtížích, předložilo Německo zprávu vypracovanou poradcem 21. ledna 2002.

Tabulka 11

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Obrat (mil. DEM)	23,19	28,95	31,46	39,10	34,34	35,81	41,60
Hospodářský výsledek před zdaněním (mil. DEM)	[...] (*)						
Peněžní tok (mil. DEM)	[...]						
Skladové zásoby	[...]						
Vytížení kapacity %	[...]						
Vlastní kapitál %	[...]						
Cizí kapitál %	[...]						

(*) Podnikové tajemství. Viz. tabulka v bodě odůvodnění (21).

- (116) Komise konstatuje, že tabulka 11 představuje hodnocení historie podniku *ex post*. Je užitečná v tom, že potvrzuje, že nejdůležitější prognózy zpráv dostupných v roce 1994 byly správné: ztráty měly vzniknout nejméně v prvních dvou letech. Komise však musí provést své hodnocení *ex ante*, tedy zjistit, zda Německo od roku 1994 plnilo svůj závazek podle Smlouvy o ES a oznámilo podporu. Kdyby Německo své závazky splnilo, založila by Komise své hodnocení na zprávách v té době dostupných. Jak již bylo uvedeno v bodech odůvodnění 95, 96 a 113, jsou tyto zprávy založeny na předpokladu, že podnik musel obnovit svou rentabilitu, a dospěly k závěru, že pro uskutečnění tohoto cíle byla státní podpora zcela rozhodující. S přihlédnutím k těmto zprávám by Komise podle své ustálené praxe považovala podnik Kahla II (záchranné řešení) za podnik v obtížích. Tento závěr nemůže změnit *ex post* skutečnost, že tyto obtíže byly díky poskytnutí značných podpor v krátké době překonány.
- (117) Celkově lze říci, že Komise na základě zpráv, které byly v dané době dostupné, činí závěr, že Kahla II nebyla schopna zotavit se pomocí vlastních zdrojů nebo získáním finančních prostředků za běžných podmínek na trhu. Komise zejména konstatuje, že Německo tuto skutečnost výslovně přiznalo již v roce 1999. Navíc by podnik bez státní podpory pravděpodobně z trhu zmizel. Skutečnost, že ne každý jednotlivý ukazatel uvedený v pokynech pro restrukturalizace se vztahuje na podnik Kahla II, není významná: Tyto pokyny obsahují neúplný seznam typických znaků a neúplný a kumulativní seznam kritérií.

- (118) Komise proto setrvává na svém názoru, že Kahla II byla v období od roku 1994 do konce roku 1996 podnikem v obtížích, když s nejvyšší pravděpodobností díky poskytnutým podporám poprvé dosáhla mírně kladného výsledku a podíl vlastního kapitálu začal růst. Komise se domnívá, že nedostatečné soukromé financování bez státní podpory a dostupné údaje toto stanovisko potvrzují.

C. Podpory, které údajně spadají pod schválené režimy podpor

- (119) Část opatření podpory byla podnikům Kahla I a Kahla II údajně poskytnuta podle schválených režimů podpor. Vzhledem k tomu, že Komise měla vážné pochybnosti o tom, zda jsou tato opatření podpory v souladu s režimy podpor, podle kterých byla údajně poskytnuta, vyzvala Německo k poskytnutí informací podle čl. 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽³⁵⁾, aby jí poskytlo všechny podklady, informace a údaje nutné pro posouzení. Pokud jsou informace poskytnuté Německem nedostatečné k tomu, aby se mohlo dospět k výsledku, že se na tato opatření vztahují příslušné programy, je tedy Komise oprávněna rozhodnout na základě dostupných informací.
- (120) Komise dospěla v rozšířeném formálním vyšetřovacím řízení k závěru, že opatření 1, 4, 5, 6, 7 a 10 ve prospěch podniku Kahla I představují existující podpory, které není třeba znovu posuzovat. Komise potvrzuje svůj názor, že opatření 8 nebylo poskytnuto v rámci schváleného režimu podpor, a že je třeba je hodnotit jako podporu ad hoc.
- (121) Co se týče podniku Kahla II, činí Komise v rozšířeném formálním vyšetřovacím řízení závěr, že opatření 28 a 29 ve prospěch podniku Kahla II představují existující podpory, které není třeba znovu posuzovat. Komise potvrzuje svůj názor, že opatření 11, 12 a 20 nebyla poskytnuta v rámci žádného režimu schváleného Komisí. Co se týče zbývajících opatření poskytnutých údajně podle schváleného režimu podpor, Komise částečně ověřila předběžná hodnocení provedená v zahájeném a rozšířeném formálním vyšetřovacím řízení.
- (122) Opatření 13, 14, 23 a 30: Tyto devadesátiprocentní státní záruky byly založeny na režimu, který Komisí nebyl nikdy oznámen. Tento režim byl zavedován pod číslem NN 46/97 a Komise jej nikdy neschválila. Jak je stanoveno v rozšířeném formálním vyšetřovacím řízení, je tedy třeba tyto záruky posuzovat jako podpory ad hoc. Komise ve svém rozhodnutí o obecných pokynech poskytování záruk spolkové země Durynska ⁽³⁶⁾ kromě toho konstatovala povinnost Durynska tento neoznámený režim nadále nepoužívat.
- (123) Co se týče prvku podpory v těchto zárukách, Německo tvrdí, že podle dohody mezi Německem a Komisí má prvek podpory v záruce činit 0,5 % částky kryté zárukou. Komise však konstatuje, že se tato dohoda týká osmdesátiprocentních státních záruk, které jsou v souladu se schválenými režimy podpor. Dané záruky překračují tuto hranici o 10 % a nebyly poskytnuty v rámci schváleného režimu podpor, nýbrž podle neoznámeného režimu, který Komise nikdy neschválila. Dohoda kromě toho vylučovala ze své oblasti působnosti podniky v obtížích. Navzdory údajům Německa proto nelze na tyto záruky použít sazbu ve výši 0,5 %.

⁽³⁵⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁶⁾ NN 25/95, SG (96) D/ 11031 ze dne 16.12.1996.

- (124) K zárukám v rámci opatření 13, 14 a 23. Na základě sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záručních závazků a záruk⁽³⁷⁾ platí toto: „Jestliže je při převzetí záruky velmi pravděpodobné, že příjemce úvěru nemůže své závazky splnit, např. proto, že je ve finančních potížích, může být hodnota záruky stejně vysoká jako částka, která je takovou zárukou skutečně krytá“. Jak bylo vyloženo v oddílu B hodnocení (body odůvodnění 106 – 118), byla Kahla II v době poskytnutí těchto opatření podnikem v obtížích. To znamená, že u záruk, které byly poskytnuty do roku 1996, činí prvek podpory u těchto záruk možná 90 % příslušných úvěrů.
- (125) Co se týče opatření 30, které bylo poskytnuto v době, kdy se podnik již nenacházel v obtížích, je Německo opět toho názoru, že na základě dohody s Komisí uvedené v bodě odůvodnění 123 by měl být ekvivalent podpory stanoven na 0,5 %. Komise však připomíná, že se tato dohoda týká osmdesátiprocentních státních záruk, které byly poskytnuty v rámci schválených režimů podpor. V daném případě překročila záruka osmdesátiprocentní hranici o 10 % a nebyla poskytnuta v rámci schváleného režimu podpor. Proto zde nelze použít ekvivalent podpory 0,5 %. V době poskytnutí této záruky souhlasila spolková země Durynsko s tím, že bude vázat záruky na rozhodnutí Komise o obecných pokynech poskytování záruky spolkové země Durynsko⁽³⁸⁾, podle kterého by měl být prvek podpory u osmdesátiprocentních záruk poskytnutých v rámci režimů podpor stanoven na 0,5 % a 2 %. I když se toto rozhodnutí týká také osmdesátiprocentních záruk poskytnutých v rámci schválených režimů podpor, je podle názoru Komise vhodné použít zde toto pravidlo analogicky. Avšak s přihlédnutím ke skutečnosti, že záruka kryla velkou část rizik obsažených v půjčkách, což se odráží v nízké úrokové sazbě stanovené soukromou bankou, použije Komise pro záruky nejvyšší sazbu přípustnou v tomto režimu, tj. 2 %.
- (126) Obdobně považuje Komise za vhodné použít prvek podpory ve výši 2 % na devadesátiprocentní záruku podle opatření 13, a to od 30. března 1998, kdy byly půjčky podle opatření 18 – 21 přeměněny na půjčku za tržních podmínek. Úroková sazba půjčky za tržních podmínek činila 5,9 %. Před přeměnou půjček podle opatření 18 až 21 se úroková sazba pohybovala mezi 6,5 % a 6,75 %. Půjčky obdržené ze státních prostředků tak byly přeměněny na soukromou půjčku přesně v době, kdy podnik mohl za soukromou půjčku na trhu získat nižší úrokovou sazbu, než by musel zaplatit u půjčky poskytnuté ze státních prostředků. V této souvislosti se připomíná, že taková přeměna byla možná jen proto, že na tuto novou půjčku byla poskytnuta devadesátiprocentní státní záruka.
- (127) Podle Německa spadají tyto záruky pod pravidla de minimis. Použití pravidel de minimis bude ověřeno v oddílu D hodnocení.
- (128) *Opatření 15*: Grant ve výši 2,5 mil. DEM byl údajně poskytnut v rámci schváleného režimu podpor⁽³⁹⁾. V rozšířeném formálním vyšetřovacím řízení Komise omylem konstatovala, že tento režim je určen jen pro malé a střední podniky. Německo právem upozornilo na to, že také velké podniky mají za určitých podmínek nárok na podpory v rámci tohoto režimu. Z oblasti působnosti tohoto režimu jsou však výslovně vyňaty podniky v obtížích.

⁽³⁷⁾ Úř. věst. C 71, 11.3.2000, s. 14, bod 3.2.

⁽³⁸⁾ NN25/95, SG (96) D/11031 ze dne 16.12.1996.

⁽³⁹⁾ N 408/93, SG (93) D/ 19245, 26.11.1993 (Úř. věst. C 213, 19.8.1992, s. 2).

- (129) Komise nedávno přijala negativní rozhodnutí ohledně tohoto režimu z důvodu zneužívání, neboť byl kromě jiného používán pro podniky v obtížích⁽⁴⁰⁾. Ve svém rozhodnutí Komise výslovně konstatovala, že Německo zahrnuje podnik Kahla II mezi podniky v obtížích, které využívaly tento režim v rozporu se zvláštními ustanoveními schválenými Komisí. Ve svém rozhodnutí o uvedeném režimu Komise konstatovala, že její rozhodnutí o tomto režimu je nezávislé na jejím rozhodnutí v předloženém případě, v jehož kontextu bylo toto individuální použití zkoumáno. V daném rozhodnutí zastává Komise názor, že v době poskytnutí tohoto opatření podpory byla Kahla II podnikem v obtížích. Proto je ponecháno v platnosti stanovisko, že tuto podporu je třeba považovat za novou podporu.
- (130) *Opatření 16*: Půjčka ve výši 0,2 mil. DEM byla údajně poskytnuta v rámci schváleného programu podpory vlastního kapitálu⁽⁴¹⁾. Tento program byl určen jen pro malé a střední podniky. Jelikož však Kahla II měla více než 250 zaměstnanců, a proto nebyla v době poskytnutí tohoto opatření hodnocena jako malý a střední podnik, není podpora evidentně v souladu s tímto programem. Německo nedávno poukázalo na to, že půjčka nebyla poskytnuta podniku, nýbrž panu G. Raithelovi. Ve schválení programu, v jehož rámci byla půjčka poskytnuta, Komise stanovila, že investoři obdrží takovou podporu jen za podmínky, že ji vloží do podniku jako kapitál. To pan G. Raithel učinil. Účelem této půjčky tedy byla podpora podniku, ačkoli byla poskytnuta přímo soukromé osobě. Proto je třeba hodnotit tuto půjčku jako novou podporu ve prospěch podniku Kahla II.
- (131) *Opatření 17, 18, 19 a 22*: Komise dospěla při šetření k závěru, že podmínky stanovené v programu, podle kterého byly tyto půjčky poskytnuty⁽⁴²⁾, jsou v daném případě splněny. Tyto úvěry proto představují existující podpory, které Komise nemusí znovu posuzovat.
- (132) *Opatření 21*: Tato půjčka byla údajně poskytnuta v rámci schváleného režimu podpor⁽⁴³⁾. Tento režim však předpokládal půjčky v maximální výši 2 mil. DEM pro podniky v nových spolkových zemích. Daná půjčka tuto hranici překračuje. Komise proto nemůže učinit závěr, že jsou splněny podmínky uvedené v příslušném režimu. Vzhledem k úrokovému zvýhodnění, snížené hodnotě poskytnutých zajištění a poskytnutí devadesátiprocentní záruky, která pokrývá téměř celé riziko nesplacení, má Komise za to, že tato půjčka v době, kdy byla poskytnuta, mohla představovat podporu v její plné výši.
- (133) *Opatření 24 a 25* byla poskytnuta v rámci schválených režimů podpor, a to za účelem krytí investic podrobně uvedených v tabulce 5. Z informací poskytnutých Německem kromě toho vyplývá, že část investiční podpory poskytnuté v rámci systému zvláštních odpisů (*opatření 33*) sloužila rovněž ke krytí těchto investic. Německo doložilo, že všechna tato opatření jsou v souladu s podmínkami programů, podle kterých byla údajně poskytnuta. Opatření 24, 25 a 33 tedy představují existující podpory, které Komise nemusí znovu posuzovat.

⁽⁴⁰⁾ C 69/98, SG (2002) D/34461 ze dne 19.6.2002 (dosud nezveřejněno).

⁽⁴¹⁾ ERP-Eigenkapitalhilfeprogramm, N 213/93, SG (93) D/16665 ze dne 13.10.1993.

⁽⁴²⁾ ERP-Existenzgründungsprogramm, N 108c/1994, (viz poznámka pod čarou 6).

ERP-Aufbauprogramm, N 108b/1994, (viz poznámka pod čarou 7).

KfW-Mittelstandsprogramm, NN 109/93, SG (94), (viz. poznámka pod čarou 8).

⁽⁴³⁾ ERP-Umweltprogramm N 563d/94, (viz. poznámka pod čarou 9).

- (134) *Opatření 26*: Granty na podporu zaměstnanosti ve spojení s investicemi na životní prostředí, které byly údajně poskytnuty podle schváleného programu, nejsou pokládány za podporu⁽⁴⁴⁾. Jak však bylo zjištěno v rozšířeném formálním vyšetřovacím řízení, byl tento režim – co se týče jeho aspektů životního prostředí – určen na odstranění nebezpečí pro životní prostředí ve státních podnicích. Granty tedy jednoznačně nejsou v souladu s programem, na jehož základě byly údajně poskytnuty. Dopisem ze dne 29. července 1994⁽⁴⁵⁾ Německo vysvětlilo Komisi, jak se má tento předpis vykládat. Německo jednoznačně konstatovalo, že taková opatření by mohla být prováděna jen v obcích, městech atd. Podniky ve správě THA by také byly způsobilé pro tuto podporu před jejich privatizací, jelikož do té doby je bylo třeba považovat za státní podniky⁽⁴⁶⁾. Komise zastávala názor, že tato opatření nepředstavují podpory, jelikož žádnému podniku nezajišťovala výhody⁽⁴⁷⁾.
- (135) Kahla II však byla v době poskytnutí těchto opatření soukromým podnikem, a nebyla proto způsobilá pro podporu. Komise kromě toho připomíná, že část těchto grantů poskytla spolková země Durynsko, ačkoli podle příslušného programu byl oprávněn poskytovat takové granty pouze „Bundesanstalt für Arbeit“ (Spolkový úřad práce). Komise tedy nemůže učinit závěr, že tato opatření představují existující podpory⁽⁴⁸⁾.
- (136) Po rozšíření formálního vyšetřovacího řízení Německo změnilo svou argumentaci a tvrdilo, že tato opatření nezajistila podniku žádné výhody. Německo především uvedlo, že opatření byla poskytnuta na likvidaci starých zařízení, což bylo údajně důležité pro životní prostředí. Komise však nemůže uznat, že likvidace starých zařízení nepředstavovala pro podnik žádné výhody. Práce tohoto druhu nutně vedly ke zvětšení použitelné plochy a zvýšení hodnoty podniku.
- (137) Německo nedávno tvrdilo, že opatření byla určena k odstranění nebezpečí pro životní prostředí, které nastalo v červenci 1990. Podle praxe Komise taková opatření nepředstavují podporu. Německo však nepodalo žádný důkaz toho, že by existovala nějaká nebezpečí, která by vznikla před červencem 1990. Kromě toho byla taková nebezpečí údajně odstraněna podnikem Kahla I, který tuto podporu využil již v roce 1991 (opatření 2) ve výši částky potřebné pro odstranění těchto nebezpečí. Německo nikdy nepodalo důkaz toho, že nebezpečí pro životní prostředí stále ještě nebyla odstraněna, když byla prodána aktiva podniku Kahla I. I kdyby tomu tak bylo, musel by si nabyvatel náležitě ověřit, že aktiva jsou bez takových rizik. Pokud tomu tak nebylo, pak nevykonal přiměřenou péči, a proto je nepřijatelné, že je pro ten účel později požadována státní podpora. Kdyby byla provedena náležitá kontrola, přihlíželo by se k existenci takových rizik a k nutnosti rezervovat finanční prostředky na jejich odstranění již v kupní ceně a nežádalo by se později o státní podporu.

⁽⁴⁴⁾ NN 117/92, SG (95) D/ 341 ze dne 13.1.1995.

⁽⁴⁵⁾ Zaevidován jako doručený dne 29.7.1994 pod číslem A/33865.

⁽⁴⁶⁾ „Příjemci opatření podle § 124 h zákona AFG v oblasti sanace a zlepšování životního prostředí jsou veřejnoprávní subjekty, především územně správní celky (města, kraje, obce atd.), a také podniky pod správou THA“. Dopis ze dne 29.7.1994, (viz poznámka pod čarou 52).

⁽⁴⁷⁾ To znamená, že opatření, která jsou v zájmu podniku, nejsou způsobilá pro podporu. Dopis ze dne 29.7.1994, citován v poznámce pod čarou 52.

⁽⁴⁸⁾ Srovnej také rozhodnutí ve věci C 36/2000, SG (2001) D/292014.

- (138) Německo také uvedlo, že kdyby podnik věděl, že tato opatření představují podpory, dotyčné práce by nejspíš neprovedl nebo by nasadil své vlastní zaměstnance nebo menší počet zaměstnanců nebo jiné zaměstnance. Německo tvrdí, že skutečnost, že Komise neklasifikovala uvedený program jako podpory, a že jej schválila, byla dostatečným důvodem k oprávněnému očekávání, že opatření nepředstavují podpory. Komise nemůže tento argument uznat, neboť její souhlas s daným programem byl dán na základě oznámení a dodatečných informací poskytnutých Německem. Proto Německo nemůže vědomě jednat v rozporu s oznámením a uplatňovat porušení oprávněných očekávání. Ani oprávněná osoba nemůže uplatňovat taková očekávání, jestliže je v německém programu jednoznačně stanoveno, že tato opatření nemohou být provedena v zájmu jednotlivého podniku a že pouze „Bundesanstalt für Arbeit“ (Spolkový úřad práce) je oprávněn poskytovat takové granty, a zde byla část podpory poskytnuta spolkovou zemí Durynsko.
- (139) Německo nakonec uvedlo, že tyto granty představují všeobecné opatření, které mohou využívat všechny podniky v Německu bez diskriminace. Komise však konstatuje, že toto tvrzení je v rozporu se všemi dříve poskytnutými informacemi. Z ustanovení příslušného německého zákona (§ 249h AFG) a ze všech dokumentů poskytnutých Komisi, které jí umožnily neklasifikovat program jako podporu a schválit jej, jednoznačně vyplývá, že ne všechny podniky mohou využívat takových opatření. Naopak, německý zákon a všechny dokumenty, které předložilo Německo, jež měly Komisi umožnit posouzení ustanovení, se vztahují na veřejnoprávní subjekty a výslovně vylučují opatření ve prospěch jednotlivého podniku. Toto ustanovení zahrnuje jednoznačně selektivní složky, což znamená, že toto opatření nelze hodnotit jako všeobecné opatření.
- (140) Opatření 27: Granty pro různé účely, které byly poskytnuty v letech 1995 a 1996. Jelikož nebyl uveden žádný právní základ, hodnotila Komise granty předběžně jako nové podpory. Německo poté tvrdilo, že granty na výzkum a vývoj ve výši 0,318 mil. DEM byly poskytnuty v rámci schváleného režimu podpor⁽⁴⁹⁾. Na základě dostupných informací jsou tyto podpory v souladu s uvedeným režimem a představují tak existující podpory, které není třeba znovu posuzovat.
- (141) Co se týče grantů na začlenění zaměstnanců ve výši 0,021 mil. DEM, zastává Německo názor, že nepředstavují podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, jelikož byly určeny jen na podporu zaměstnanosti postižených osob. Komise však konstatuje, že jen taková opatření nepředstavují podporu, která podle pokynů pro podporu zaměstnanosti⁽⁵⁰⁾ (pokyny podpory zaměstnanosti) platí na základě objektivních kritérií pro jednotlivce, aniž by zvýhodňovaly určité podniky nebo výrobní odvětví. Přes výzvu k poskytnutí informací, zejména pokud jde o tento bod, Německo v tomto ohledu nikdy nepředložilo žádné doklady. Komise proto na základě poskytnutých informací činí závěr, že tato opatření představovala státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.
- (142) Zbývající granty na účast na veletrzích ve výši 0,122 mil. DEM a rovněž granty na reklamu ve výši 0,030 mil. DEM údajně spadají pod pravidla *de minimis*. Jejich soulad s *pravidly de minimis* se zkoumá níže.
- (143) Opatření 28 a 29: Jak bylo objasněno v rozšířeném formálním vyšetřovacím řízení, jsou tato opatření na základě dostupných informací hodnocena jako existující podpory. Z informací poskytnutých Německem kromě toho vyplývá, že část investiční podpory poskytnuté v rámci systému zvláštních odpisů (opatření 33) sloužila také ke krytí těchto investic. Německo doložilo, že všechna tato opatření jsou v souladu s programy, podle kterých byla údajně poskytnuta. V důsledku toho představují existující podpory, které Komise nemusí znovu posuzovat.

⁽⁴⁹⁾ N 660/93, SG D/21632 ze dne 31.12.1993 a N 477/91, SG (91) D/22704 ze dne 25.11.1991.

⁽⁵⁰⁾ Úř. věst. C 334, 12.12.1995, s. 4.

- (144) *Opatření 31*: Další granty na podporu zaměstnanosti, které byly poskytnuty podle schváleného režimu podpor⁽⁵¹⁾. Na základě údajů poskytnutých Německem zastává Komise názor, že tyto granty jsou v souladu s programem, podle kterého byly poskytnuty. Představují tedy existující podpory, které Komise nemusí znovu posuzovat.
- (145) *Opatření 32*: Granty pro různé účely. Jelikož nebyl uveden žádný právní základ, hodnotila Komise tyto granty předběžně jako nové podpory. Německo však tvrdí, že granty na výzkum a vývoj ve výši 0,009 mil. DEM byly poskytnuty v rámci schváleného režimu podpor⁽⁵²⁾. Tento program je však určen jen pro malé a střední podniky. Podle dostupných informací neměla být Kahla II v letech 1997 až 1999 nikdy klasifikována jako malý a střední podnik, hlavně proto, že horní hranice v počtu 250 zaměstnanců nebyla nikdy dodržena, a to ani po odečtení počtu učňů. Tyto podpory tedy evidentně nespádají do programu, podle kterého byly údajně poskytnuty, a je třeba je hodnotit jako nové podpory.
- (146) Pokud jde o granty na začlenění zaměstnanců, Německo znovu prohlásilo, že se nejedná o podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, jelikož byly určeny na podporu zaměstnanosti postižených osob. Stejně jako v případě grantů podle opatření 27 však Německo, přes výzvu k poskytnutí informací, zejména co se týče tohoto bodu, ani zde nepředložilo v tomto ohledu žádný doklad. Podle údajů uvedených ve výročních zprávách podniku⁽⁵³⁾ činí granty na začlenění 0,119 mil. DEM pro roky 1997 a 1998 a podíl neznámé výše grantů uvedených ve zprávě pro rok 1999 na veletrhy a na zapracování 0,121 mil. DEM pro rok 1999. Komise proto na základě dostupných informací dochází k závěru, že tato opatření představovala státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.
- (147) Zbývající granty na účast na veletrzích a granty na reklamu ve výši 0,103 mil. DEM pro roky 1997 a 1998, jakož i podíl neznámé výše grantů na veletrhy a zapracování uvedených ve výroční zprávě z roku 1999 ve výši 0,121 mil. DEM pro rok 1999 údajně spadají pod pravidla *de minimis*. Jejich soulad s pravidly *de minimis* je zkoumán v oddílu D hodnocení.
- (148) Opatření 17, 18, 19, 22, 24, 25, část opatření 27, opatření 28, 29, 31 a opatření 33 představují vzhledem k uvedenému výkladu existující podpory, které Komise nemusí znovu posuzovat.

D. Údajná opatření *de minimis*

- (149) Opatření 13, 14, 23, část opatření 27, opatření 30 a rovněž část opatření 32 spadají údajně pod pravidla *de minimis*⁽⁵⁴⁾. Podle těchto pravidel činí maximální celková částka podpory *de minimis* 100 000 EUR v průběhu tří let od doby poskytnutí první podpory *de minimis*. Tato částka zahrnuje všechny druhy podpor z veřejných prostředků poskytnuté jako podpora *de minimis* a neovlivňuje možnost příjemce obdržet jiné podpory podle programů schválených Komisí. Příslušná období jsou 25. březen 1994 až 25. březen 1997 a 25. březen 1997 až 25. březen 2000.
- (150) Co se týče prvního období let 1994 až 1997, spadají opatření 13, 14, 23 a část opatření 27 údajně pod pravidla *de minimis*.

⁽⁵¹⁾ NN 107/97, v platnosti od 1. dubna 1997, schváleno dopisem SG (98) 1049 ze dne 6.2.1993.

⁽⁵²⁾ NN 331/96, SG (97) D/ 482 ze dne 23.1.1997.

⁽⁵³⁾ Zprávy o auditu účetních uzávěrek od podniku Kahla/Thüringen Porzellan GmbH za roky 1997, 1998 a 1999.

⁽⁵⁴⁾ Viz poznámky pod čarou 16 a 17.

- (151) Ačkoli část grantů poskytnutých v rámci opatření 27, na která se údajně vztahují pravidla *de minimis*, tedy granty na účast na veletrzích ve výši 122 000 DEM a granty na reklamu ve výši 30 000 DEM, činí celkem 152 000 DEM (77 716 EUR), měla by být tato částka sloučena s ekvivalentem podpory v zárukách poskytnutých podle opatření 13, 14 a 23. Jak je uvedeno v bodě odůvodnění 124, může být hodnota záruky stejně vysoká jako částka skutečně krytá zárukou⁽⁵⁵⁾. To znamená, že prvek podpory v těchto zárukách mohl činit v době jejich poskytnutí 90 % příslušných úvěrů, což značně překračuje hranici pravidel *de minimis*. Proto nelze uznat, že všechna tato opatření spadají pod pravidla *de minimis*.
- (152) Pokud jde o období let 1997 až 2000, spadá záruka podle opatření 30 a část opatření 32 údajně pod pravidla *de minimis*.
- (153) Co se týče záruky poskytnuté podle opatření 30, může být prvek podpory stanoven na 41 760 DEM, jestliže se použije ekvivalent podpory 2 %, jak je vysvětleno v bodě odůvodnění 125. Část opatření 32, která údajně spadá pod pravidla *de minimis*, zahrnuje granty na účast na veletrzích ve výši 294 000 DEM a granty na snižování nákladů ve výši 114 000 DEM. K tomu by se dále měla připočítat nová hodnota záruky podle opatření 13 od doby, kdy kryla půjčky za tržních podmínek. Jak je vysvětleno v bodě odůvodnění 47, činily tyto půjčky celkem 7,329 mil. DEM. Použije-li se i zde ekvivalent podpory 2 % na částku půjček krytých zárukou, je výsledkem prvek podpory 131 922 DEM. Proto opatření poskytnutá údajně podle pravidel *de minimis* v období let 1997–1999 činí celkem 581 682 DEM. Tato částka značně překračuje hranici pravidel *de minimis*.
- (154) Vzhledem k tomu Komise nemůže uznat, že všechna tato opatření spadají pod pravidla *de minimis*. Proto představují podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

E. Nové podpory

- (155) S ohledem na výše uvedený výklad jsou opatření 8 ve prospěch podniku Kahla I a opatření 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 23, 26, 27, 30 a 32 ve prospěch podniku Kahla II hodnoceny jako nové podpory. Na základě dostupných údajů nemůže Komise učinit závěr, že jsou v souladu se schválenými režimy podpor.

F. Slučitelnost se společným trhem

- (156) Ve Smlouvě o ES jsou stanoveny některé výjimky ze zásady obecné neslučitelnosti státních podpor se společným trhem. Ustanovení o výjimkách uvedená v čl. 87 odst. 2 Smlouvy o ES nelze v daném případě použít, neboť opatření podpory nepředstavují ani podpory sociální povahy poskytované jednotlivým spotřebitelům, ani podpory určené k odstranění škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi, ani podpory poskytované hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo postižených rozdělením Německa. Možnosti osvobození od zásadní neslučitelnosti se společným trhem jsou upraveny v čl. 87 odst. 3 písm. a) a c) Smlouvy o ES. Čl. 87 odst. 3 písm. a) umožňuje Komisi povolit podpory pro hospodářský rozvoj určitých oblastí. Čl. 87 odst. 3 písm. c) stanoví schválení státních podpor, které mají napomoci rozvoji určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Komise vydala řadu pokynů, ve kterých jsou přesně vyloženy podmínky, za kterých mohou být povoleny podpory na základě tohoto ustanovení.

⁽⁵⁵⁾ Na stejném místě, viz poznámka pod čarou 37.

Podpory poskytnuté do konce roku 1996

- (157) Německo nepopírá, že podpory pro podnik Kahla I, ačkoli se dotčený podnik nachází v oblasti, kde regionální podpory mohou být poskytovány v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES, je třeba hodnotit podle pokynů pro restrukturalizace (1994), jelikož prvořadý cíl těchto podpor nebyl regionální povahy, nýbrž se týkal obnovení dlouhodobé rentability podniku v obtížích. Komise na tomto místě připomíná, že je třeba hodnotit jen podporu poskytnutou v rámci opatření 8.
- (158) Co se týče podniku Kahla II, Německo tvrdí, že cíl opatření, která byla hodnocena jako podpory, které nejsou kryty schválenými režimy podpor nebo které nespádají pod pravidla *de minimis*, byl regionální povahy. Komise na tomto místě připomíná, že podpory ad hoc, které mají být hodnoceny, zahrnují opatření 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 23, 26, 27, 30 a 32.
- (159) Komise se domnívá, že pokyny pro státní podpory s regionálním zaměřením⁽⁵⁶⁾ (dále jen „regionální pokyny“) nejsou použitelné pro hodnocení slučitelnosti podpor, které byly poskytnuty v letech 1994 až 1996, se společným trhem. V poznámce pod čarou 10 těchto pokynů se stanoví: „Podpory ad hoc pro podniky v obtížích podléhají zvláštním předpisům a nejsou pojaty jako skutečné regionální podpory.“ Těmito zvláštními předpisy jsou pokyny pro restrukturalizace.
- (160) Komise konstatuje, že současné regionální pokyny nebyly použitelné v době, kdy byla podpora poskytnuta. Pravidla platná v době jejího poskytnutí, která jsou uvedena v poznámce pod čarou 2 těchto pokynů, však rovněž jednoznačně stanoví, že taková podpora nesmí být poskytnuta, poruší-li se tím zvláštní předpisy pro podpory podnikům v obtížích. Jak je vysvětleno ve výše uvedeném oddílu B hodnocení (body odůvodnění 106 - 118), činí Komise závěr, že Kahla II byla až do roku 1996 podnikem v obtížích. Podpory ad hoc tedy nelze posuzovat podle těchto předpisů. Je to zřejmé také podle druhu nákladů, které byly podporami kryty. Komise poukazuje na tabulku 5, podle níž bylo 80 % výdajů použito na obnovu strojů a provozní kapitál, typické výdaje v rámci restrukturalizačního, nikoli však investičního projektu.
- (161) Vzhledem k tomu nemůže Komise učinit závěr, že veškeré podpory ad hoc poskytnuté podniku Kahla II do roku 1996 mohou být považovány za regionální podpory slučitelné se společným trhem.
- (162) Německo nedávno tvrdilo, že podpory podle opatření 26 by měly být považovány za podpory zaměstnanosti. Pokyny pro podporu zaměstnanosti⁽⁵⁷⁾ stanoví podpory pro vytváření nových pracovních míst. Podle údajů Německa byly granty použity na likvidaci části zařízení podniku Kahla II. Tyto práce prováděli nezaměstnaní, což tedy vedlo k přechodnému zaměstnání nezaměstnaných. Nevedlo to však k jejich trvalému zaměstnání. Tuto podporu nelze pokládat ani za podporu k udržení pracovních míst, jelikož v podniku došlo k podstatnému snížení stavu zaměstnanců (ze 380 v roce 1994 na 327 v roce 1996). Kromě toho vyjádření Německa k využití podpory, tedy k dočasnému zaměstnání nezaměstnaných, jednoznačně dokládají názor, že v podniku Kahla II žádná pracovní místa udržena nebyla. Proto se Komise domnívá, že opatření 26 nelze schválit jako podporu zaměstnanosti na základě pokynů pro podporu zaměstnanosti. Tento názor Komise platí také pro podpory poskytnuté před vstupem pokynů v platnost, jelikož pokyny zaměstnanosti pouze potvrzují existující praxi, a podporu zaměstnanosti nelze rozhodně schválit, nejsou-li pracovní místa ani vytvářena, ani udržena.

⁽⁵⁶⁾ Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽⁵⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 50.

- (163) Vzhledem ke skutečnosti, že se podnik v době poskytnutí podpory ad hoc nacházel v obtížích, musí se nyní prošetřit, zda lze pokládat podporu pro podnik Kahla II do roku 1996 a podporu pro podnik Kahla I za slučitelnou se společným trhem podle pokynů pro restrukturalizace. Komise zastává názor, že nelze použít žádný z ostatních pokynů Společenství, jako například pokyny pro podporu výzkumu a vývoje, ochrany životního prostředí, malých a středních podniků nebo odborné přípravy. Protože všechna opatření podpory byla poskytnuta dříve, než vstoupilo v platnost přepracované znění pokynů pro restrukturalizace, je třeba použít pokyny ze dne 23. prosince 1994⁽⁵⁸⁾. Splnění nejdůležitějších podmínek stanovených v těchto pokynech bude hodnoceno postupně.
- (164) Restrukturalizační podpory jsou zpravidla kombinací provozních podpor na krytí ztrát, sociálních nákladů, provozního kapitálu atd. a hmotných investic. To lze jednoznačně ověřit podle účelu opatření podpory pro podnik Kahla I a opatření poskytnutých podniku Kahla II do roku 1996⁽⁵⁹⁾.
- (165) Co se týče podpor poskytnutých podniku Kahla I, jak je zdůrazněno v zahájeném a rozšířeném formálním vyšetřovacím řízení, nebyl Komisi nikdy předložen plán restrukturalizace. Neexistuje-li plán restrukturalizace, pak nejsou splněny podmínky, které jsou nezbytné, má-li být restrukturalizace schválena v souladu s pokyny pro restrukturalizace, zejména existence řádného plánu restrukturalizace při poskytnutí podpory⁽⁶⁰⁾. Proto musí být podpora poskytnutá podle opatření 8 hodnocena jako neslučitelná se společným trhem.
- (166) K podporám, které byly poskytnuty v letech 1994 až 1996 podniku Kahla II, Komise v zahájeném a rozšířeném formálním vyšetřovacím řízení konstatovala, že existovaly náznaky toho, že podnik provedl restrukturalizaci. Zprávy předložené Německem popisují tato opatření zaměřená na obnovení rentability: orientaci na nové produkty, snížení stavu zaměstnanců, výměnu starých strojů a zařízení, uzavření výrobních zařízení, investice zaměřené na dodržování technických a ekologických norem a vybudování distribuční sítě. Při formálním vyšetřovacím řízení Německo uvedlo, že tato opatření byla součástí první koncepce podnikání, která se později dále rozvíjela, a odmítlo označit tato opatření za plán restrukturalizace. Ve svém dopisu ze dne 1. října 2002 Německo nakonec prohlásilo, že, kdyby Komise považovala podnik Kahla II za podnik v obtížích, bylo by třeba pohlížet na tato opatření jako na plán restrukturalizace.
- (167) Není však zřejmé, který z předložených dokumentů se má pokládat za relevantní plán restrukturalizace. Komise bere na vědomí, že první zpráva byla vypracována před uskutečněním prodeje aktiv a navíc byla určena výhradně pro TIB, aby se mohla rozhodnout o účelnosti převzetí majetkové účasti na podniku. Ačkoli obě zprávy navrhovaly řadu opatření potřebných pro rentabilitu podniku, byla tato opatření podle Německa dále rozvíjena investorem. Pokud by tyto zprávy měly být pokládány za plán restrukturalizace, je zřejmé, že navržená opatření nepředstavují konečnou verzi plánu, zejména co se týče analýzy nákladů navrhovaných opatření. První zpráva stanovila celkové náklady ve výši 30,945 mil. DEM, které sestávaly z investic, nabytí aktiv, krytí ztrát a plateb úroků za půjčky.

⁽⁵⁸⁾ V bodě 7.5 pokynů pro restrukturalizace (1999) je stanoveno: „Všechny podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků, které jsou poskytnuty bez schválení Komise, a tedy v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, prošetří Komise s ohledem na jejich slučitelnost se společným trhem“, a to „na základě pokynů, které platily v době poskytnutí podpory“.

⁽⁵⁹⁾ Srovnej zejména tabulku 5.

⁽⁶⁰⁾ Rozhodnutí Soudního dvora Evropských společenství ze dne 22. března 2000 v ve věci C-17/99, Francie v Komise, Sb. rozh. 2001, s. I-2481, bod odůvodnění 27.

Druhá zpráva navrhovala restrukturalizační opatření v celkové výši 27,727 mil. DEM sestávající z investic (včetně převzetí aktiv), krytí ztrát a provozního kapitálu. Náklady stanovené v první a druhé zprávě se neshodují s náklady, které Německo podrobně uvedlo v tabulce 5 a popsalo v „investičním plánu“, na jehož základě byla podpora údajně poskytnuta. Seznam opatření určených pro financování těchto nákladů v obou zprávách opomíjí četná opatření podpory, která byla podniku skutečně poskytnuta (srovnej tabulku 4), což platí také pro „investiční plán“ (tabulka 5). Pokud by byl jeden z těchto dokumentů považován za plán restrukturalizace, může Komise dospět pouze k závěru, že plán buď nebyl konečným plánem nebo že podnik obdržel neúměrně vysoké podpory.

- (168) I kdyby bylo možné považovat tyto dokumenty za plán restrukturalizace, nelze je považovat za konečnou verzi takového plánu. Kromě toho není zřejmé, do jaké míry byly navrhované kroky skutečně provedeny.
- (169) Pro zjištění, zda byla splněna kritéria stanovená v pokynech pro restrukturalizace, potřebuje Komise zejména přesné údaje o tom, které restrukturalizační kroky byly učiněny pro obnovení dlouhodobé rentability podniku⁽⁶¹⁾. Německo přes opakované výzvy Komise nikdy nepředložilo konečnou verzi plánu restrukturalizace pro podnik Kahla II nebo neuvedlo údaje o tom, která restrukturalizační opatření byla skutečně učiněna. Jelikož takový plán není k dispozici, nemohou být kritéria těchto pokynů ověřena.
- (170) Komise kromě toho konstatuje, že soukromý příspěvek k celkovým nákladům nelze pokládat za podstatný. Je nutno připomenout, že Komise formálně vyzvala Německo k tomu, aby poskytlo informace o každém příspěvku, který byl nebo měl být poskytnut soukromým investorem. Ve svém dopisu ze dne 1. října 2002 Německo rozepisuje údajné soukromé financování podle zprávy ze dne 29. listopadu 1993. To sestává z majetkové účasti pana G. Raithela ve výši 2,055 mil. DEM, platby úroků z půjček poskytnutých panu G. Raithelovi ve výši 0,986 mil. DEM, peněžní hotovosti ve výši 2,217 mil. DEM a kapitálového příspěvku TIB ve výši 7,975 mil. DEM.
- (171) Údajný příspěvek investora sestával ze dvou půjček z veřejných zdrojů se zvýhodněnou úrokovou sazbou (opatření 16 a 17) v celkové výši 2 mil. DEM a z 0,055 mil. DEM, které investor vložil do podniku z vlastních finančních prostředků jako vlastní kapitál. Pouze posledně zmíněný příspěvek byl čistě soukromé povahy. Půjčka ve výši 0,2 mil. DEM podle opatření 16 byla jistěna zárukou spolkové vlády. Půjčka ve výši 1,8 mil. DEM podle opatření 17 byla jistěna hypotékou na nemovitý majetek podniku Kahla II. Koupě těchto aktiv byla financována ze státních podpor. Vzhledem ke skutečnosti, že tyto půjčky byly poskytnuty ze státních prostředků, a s přihlédnutím k poskytnutým zárukám, nelze půjčky podle opatření 16 a 17 jednoznačně pokládat za příspěvek soukromého investora. Pokud jde o nové údajné platby úroků ve výši 0,986 mil. DEM, Komise o nich nikdy neobdržela žádné informace. Pravděpodobně se vztahují na úroky placené panem G. Raithelkem za obě půjčky podle opatření 16 a 17. Tyto platby úroků však nefinancují náklady na restrukturalizaci. Co se týče peněžního toku, Komise konstatuje, že plánovaný zisk, který měl podnik dosáhnout, nelze považovat za podstatný příspěvek ve smyslu pokynů pro restrukturalizace. Komise kromě toho není informována o tom, zda tohoto peněžního toku bylo skutečně dosaženo nebo zda byl použit na krytí nákladů na restrukturalizaci.

⁽⁶¹⁾ Viz poznámka pod čarou 59.

- (172) Vzhledem ke skutečnosti, že podnik začal dosahovat určitého zisku, převedl investor dne 30. března 1998 část veřejných půjček na soukromé půjčky. Tento příspěvek však byl v době poskytnutí podpory nejistý a byl poskytnut až po restrukturalizaci. Proto se lze domnívat, že následující příspěvek byl možný jen díky zlepšení finanční situace podniku v důsledku státních podpor. Komise kromě toho poznamenává, že příspěvek byl možný jen díky devadesátiprocentní záruce, která byla poskytnuta na krytí těchto půjček⁽⁶²⁾. Navíc k tomu opět došlo po ukončení restrukturalizace a v době poskytnutí podpory nebylo jasné, a stále jasné není, jaké zdroje byly k tomuto účelu použity. Konečně při neexistenci celkového rozpisu nákladů na restrukturalizaci nelze učinit závěr, že byl soukromý příspěvek podstatný.
- (173) Podpory na restrukturalizaci mohou být poskytovány jen na základě proveditelného plánu restrukturalizace, který musí zahrnovat také opatření ke zmírnění možných nepříznivých dopadů podpory a podstatný příspěvek ze soukromých prostředků. Jelikož i přes výzvu k poskytnutí informací neexistuje žádný důkaz, že podpory byly poskytnuty za těchto podmínek, lze s jistotou říci, že tyto podmínky ve skutečnosti nebyly splněny. Podpory ad hoc poskytnuté podniku Kahla II do roku 1996 tedy představují podpory na restrukturalizaci neslučitelné se společným trhem.
- (174) Vzhledem k tomu nemůže Komise učinit závěr, že podpory ad hoc poskytnuté podniku Kahla II do roku 1996 mohou být pokládány za slučitelné se společným trhem.

Podpory poskytnuté podniku Kahla II po roce 1997

- (175) Vzhledem k dosaženým skromným kladným hospodářským výsledkům podniku se Komise domnívá, že od roku 1997 již nelze pokládat podnik Kahla II za podnik v obtížích. Na žádost Německa hodnotí Komise podpory poskytnuté podniku Kahla II v rámci regionálních pokynů. Komise připomíná, že se to týká pouze opatření 30 a 32, která je třeba hodnotit jako podpory ad hoc, neboť zbývající opatření představují existující podpory.
- (176) Podle regionálních pokynů může mít jednotlivá podpora ad hoc poskytnutá jedinému podniku značné dopady na hospodářskou soutěž na příslušném trhu, avšak k regionálnímu rozvoji přispěje pravděpodobně jen zanedbatelně. Takové podpory obecně spadají pod zvláštní nebo sektorová průmyslová opatření a odchyľují se od smyslu a účelu vlastní politiky regionálních podpor. Tyto podpory tedy nespĺňují podmínky stanovené v regionálních pokynech, pokud není prokázán opak. Komise konstatuje, že trh s porcelánem je nasycen a průmyslové odvětví porcelánového zboží trpí nadměrnou kapacitou. To potvrzuje negativní domněnky ohledně podpor ad hoc, jelikož každá investiční podpora by pravděpodobně měla záporné dopady na daný sektor.
- (177) Cílem regionálních podpor jsou buď produktivní investice (počáteční investice) nebo vytváření pracovních míst spojené s investicemi. „Počáteční investicí“ se rozumí kapitálová investice do základních prostředků při zřizování nové provozovny, při rozšiřování stávající provozovny nebo při provádění podstatné změny výrobku nebo výrobního postupu stávající provozovny (racionalizací, změnou sortimentu výrobků nebo modernizací).
- (178) Komise především konstatuje, že část příslušných podpor (opatření 32) sestává z grantů, které byly údajně poskytnuty na výzkum a vývoj, začlenění zaměstnanců, účast na veletrzích a snižování nákladů. Takové výdaje nepředstavují investice. Opatření 30 je na druhé straně zárukou za půjčku, která mohla být použita na investice, ačkoli Německo toto hledisko nikdy neuplatnilo.

⁽⁶²⁾ Smlouva o půjčce stanovila jako podpůrné zajištění tytéž hypotéky na nemovitý majetek, jaké jsou uvedeny v tabulce 10, a podpůrně postoupení rizikového životního pojištění pana G. Raithela ve výši 1,8 mil. DEM.

- (179) Komise výslovně a formálně vyzvala Německo, aby poskytlo popis investic, které byly nebo mají být uskutečněny. Pro ověření otázky, zda byla počáteční investice uskutečněna, Německo předložilo pouze investiční plány popsané v tabulkách 7 a 9. Německo neposkytlo žádný popis údajného investičního projektu. Podle těchto plánů byly opatřeny stroje a uskutečněny investice do stávajících zařízení. Jelikož nebylo podáno žádné další vysvětlení, Komise nemůže učinit závěr, že tyto investice souvisí s rozšiřováním provozovny nebo s provedením podstatné změny výrobku nebo výrobního postupu.
- (180) I kdyby tomu tak bylo, nemůže se Komise kromě toho v této souvislosti opírat o žádné informace. Nelze tedy určit celkové náklady způsobilé pro podporu. Proto není možné zjistit, zda je dodržena maximální přípustná výše podpory ve výši 35 % se zřetelem na kumulaci s ostatními investičními podporami krytými schválenými režimy podpor (opatření 28, 29 a část opatření 33).
- (181) Aby bylo zajištěno, že produktivní investice jsou rentabilní a dobře vloženy, musí kromě toho podle bodu 4.2 regionálních pokynů činit příjemce podpory k jejich financování nejméně 25 %. Tento minimální příspěvek nesmí obsahovat žádnou podporu. Není tomu tak například tehdy, když se jedná o půjčku s výhodným úrokem nebo státem zaručenou půjčku, která obsahuje prvky státní podpory.
- (182) Komise výslovně a formálně vyzvala Německo k podání informací o každém příspěvku, který investor poskytl nebo má poskytnout. Podle dostupných údajů převedl investor dne 30. března 1998 veřejné půjčky na půjčky za tržních podmínek. Je však pochybné, zda je možné hodnotit tyto půjčky jako soukromý příspěvek bez jakékoli podpory, jelikož souvisí s dříve poskytnutými opatřeními podpory. Navíc byly také tyto půjčky za tržních podmínek kryty devadesátiprocentní státní zárukou. Vlastní příspěvek k investicím uskutečněným údajně v letech 1997 až 1998 činil podle tabulky 8 celkem 2,406 mil. DEM. Nebylo však podáno žádné vysvětlení k původu tohoto příspěvku. Neexistuje-li takové vysvětlení, nemůže Komise učinit závěr, že příspěvek příjemce podpory činil nejméně 25 % celkových investičních nákladů.
- (183) Tato opatření také nelze pokládat za provozní podpory slučitelné se společným trhem, neboť nejsou splněny podmínky stanovené v regionálních pokynech. Podle těchto podmínek mohou být poskytnuty takové podpory tehdy, jsou-li odůvodněné z hlediska jejich příspěvku k regionálnímu rozvoji a jejich charakteru a je-li jejich výše přiměřená nevýhodám, které je třeba vyrovnat. Německo žádný z těchto bodů nedoložilo. Německo navíc nedoložilo, že podpora je časově omezená a sestupně odstupňovaná.
- (184) Souhrnem lze říci, že Komise nemůže učinit závěr, že údajné investice, které uskutečnil podnik Kahla od roku 1997, představují způsobilé investice ve smyslu pokynů pro státní podpory s regionálním zaměřením. Mimoto neexistuje žádný důkaz, že 25 % celkových nákladů neobsahovalo žádnou podporu, a že bylo kryto příjemcem podpory. Komise tedy nemůže učinit závěr, že podpora měla kladné účinky na region nebo na trh. Proto Komise nemůže konstatovat, že podpory mohou být hodnoceny jako slučitelné se společným trhem ve smyslu regionálních pokynů.

ZÁVĚR

- (185) Komise konstatuje, že Německo poskytlo podporu v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Na základě dostupných informací nemůže Komise učinit závěr, že podpory ad hoc poskytnuté podnikům Kahla I a Kahla II lze považovat za slučitelné se společným trhem.

- (186) Podle článku 14 nařízení (ES) č. 659/1999⁽⁶³⁾ musí být podpory neslučitelné se společným trhem vráceny, pokud požadavek na vrácení podpory není v rozporu s některou zásadou práva Společenství. Podle názoru Komise tomu tak není. Zejména skutečnosti tohoto případu nenaznačují, že příjemce by mohl uplatňovat oprávněná očekávání.
- (187) Proto musí být požadováno vrácení všech protiprávních a neslučitelných podpor, které byly poskytnuty podnikům Kahla I a Kahla II. Co se týče opatření podpory, která již byla splacena, mělo by být přesto požadováno vrácení v míře, v jaké je splacená částka nižší než dlužná částka s úroky při platné referenční úrokové sazbě pro regionální podpory.
- (188) Podpora, kterou je třeba požadovat zpět, musí zahrnovat úroky od data, od kterého byla podpora příjemci k dispozici, až do data vrácení. Úroky musí být vypočteny na základě referenční úrokové sazby používané pro výpočet dotačního ekvivalentu regionálních podpor -

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Státní podpora poskytnutá Německem ve prospěch podniku Kahla Porzellan GmbH podle opatření 8: Výnosy z užívání pozemků podniku, které měly být použity na splácení úvěrů zaručených THA, je neslučitelná se společným trhem.
2. Se společným trhem jsou neslučitelné následující státní podpory, které poskytlo Německo podniku Kahla/Thüringen Porzellan GmbH:
 - a) Opatření 11: Kapitálová účast TIB;
 - b) Opatření 12: Podílová půjčka od TIB;
 - c) Opatření 13, 14, 23 a 30: Devadesátiprocentní záruky spolkové země Durynsko;
 - d) Opatření 15: Grant od spolkové země Durynsko;
 - e) Opatření 16: Půjčka na základní kapitál od státní banky;
 - f) Opatření 21: Půjčka od státní banky;
 - g) Opatření 26: Granty na podporu zaměstnanosti;
 - h) Opatření 27: Opatření pro začlenění zaměstnanců, na účast na veletrzích a na reklamu.
 - i) Opatření 32: Opatření na výzkum a vývoj, na začlenění zaměstnanců, účast na veletrzích a na snižování nákladů.

⁽⁶³⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

Článek 2

1. Německo učiní všechna nezbytná opatření k tomu, aby od příjemce získalo zpět protiprávně poskytnuté podpory uvedené v článku 1. Jestliže byly tyto podpory již splaceny, bude požadováno vrácení do té míry, v jaké je splacená částka nižší než částka s úroky vypočtená na základě referenční úrokové sazby platné v době poskytnutí podpor pro regionální podpory.

2. Vrácení podpor bude vyžádáno neprodleně a v souladu s vnitrostátními postupy, pokud umožňují okamžitý a účinný výkon rozhodnutí. Podpora, která bude požadována zpět, bude zahrnovat úroky od data, kdy byla protiprávní podpora příjemci k dispozici, až do jejího skutečného vrácení. Úroky se vypočítají na základě referenční úrokové sazby používané pro výpočet dotačního ekvivalentu regionálních podpor.

Článek 3

Německo sdělí Komisi do dvou měsíců po oznámení tohoto rozhodnutí opatření, která byla učiněna pro splnění rozhodnutí.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 13. května 2003.

Za Komisi
Mario MONTI
člen Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 16. listopadu 2004****o režimu podpory Německa lihovarům na výrobu obilných pálenek***(oznámeno pod číslem K(2004) 3953)***Pouze německé znění je závazné****(Text s významem pro EHP)**

(2006/240/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily připomínky podle výše uvedených ustanovení ⁽¹⁾ a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

(3) Komise poprvé požádala Německo o bližší informace k namítaným změnám dne 3. ledna 2001. Německo odpovědělo dopisem ze dne 14. února, přičemž odkázalo na skutečnost, že sporná opatření podpory byla již Komisi oznámena v roce 1976 a že nový zákon slouží pouze ke zlepšení stávající úpravy. Komise se dne 16. března 2001 obrátila na Německo s dalšími dotazy, které pak požádalo o prodloužení lhůty. Tu Komise poskytla dopisem ze dne 9. dubna 2001.

(4) Komise obdržela odpověď Německa dne 24. dubna 2001. Své první závěry a komenáře předala Komise dne 19. listopadu. Dopisem ze dne 19. prosince 2001 potvrdilo Německo své závěry ze dne 14. února 2001 a znovu ubezpečilo, že sporné podpory jsou v souladu s právními předpisy Společenství.

I. POSTUP

(1) Dopisem ze dne 22. listopadu 2000 šest německých průmyslových výrobců, kteří jsou členy svazu průmyslových lihovarů, podalo stížnost Komisi na změnu německého zákona o monopolu na lihoviny (Branntweinmonopolgesetz) ze dne 2. května 1976 zákonem o konsolidaci rozpočtu (Haushaltssanierungsgesetz) ze dne 22. prosince 1999 ⁽²⁾.

(2) Stěžovatelé žádali, aby bylo stanoveno, že německý zákonodárce zavedl změnou zákona o monopolu na lihoviny ⁽³⁾ režim, který porušuje článek 87 Smlouvy o ES, neboť zachází nerovně s průmyslovými a zemědělskými lihovary na výrobu obilných pálenek, které měly doposud bez rozdílu nárok na podporu, jelikož nyní jsou pro podporu způsobilí pouze zemědělství výrobci. Uplatňují, že nový režim zajišťuje zemědělským lihovarům na výrobu obilných pálenek nespornou výhodu, která by měla být posouzena jako podpora neslučitelná s pravidly Společenství pro hospodářskou soutěž.

(5) Dopisem ze dne 22. února 2002 požádala Komise Německo podle čl. 17 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽⁴⁾, o stanovisko a předložení vhodných návrhů, jak by mohla být legislativa týkající se podpor pro lihovary uvedena do souladu s čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Německo písemně informovalo dne 19. března Komisi, že taková opatření nepovažuje za nutná, jelikož se závěry Komise nesouhlasí. To platí zejména pro závěr, podle kterého je obilná pálenka průmyslový a nikoli zemědělský produkt.

(6) V rozhodnutí ze dne 19. června 2002 navrhla Komise Německu řadu vhodných opatření k novému znění německého zákona o podporách pro lihovary na výrobu obilné pálenky. Dopisem ze dne 19. a 23. července 2002 sdělilo Německo Komisi, že její návrh odmítá a nezamýšlí ve stanovených lhůtách provést vhodná opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 8.11.2003, s. 2.

⁽²⁾ Bundesgesetzblatt 1999 část I č. 58, vydaná v Bonnu dne 28. prosince 1999. Zákon o konsolidaci rozpočtu zavedl všeobecnou reformu německého monopolu lihovin. Zákon vstoupil v platnost dne 1. října 2000.

⁽³⁾ Branntweinmonopolgesetz (zákon o monopolu na lihoviny) ze dne 2. května 1976.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. pozměněné aktem o přistoupení z roku 2003.

- (7) Komise proto u sporných opatření podpory rozhodla dne 16. října 2002 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle článku 19 nařízení (ES) č. 659/1999. Rozhodnutí bylo zveřejněno dne 11. září 2002 v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁵⁾ a všechny zúčastněné strany byly vyzvány, aby předložily ke sporným opatřením své připomínky.
- (8) Německo se k zahájení řízení vyjádřilo dne 12. listopadu 2002.
- (9) Komise obdržela od třetích stran celkem 54 připomínek včetně stanoviska s přibližně 2 000 podpisy. Připomínky se žádostí o stanovisko byly zaslány Německu dne 7. února 2003. Dne 26. února 2003 požádalo Německo Komisi o prodloužení lhůty k odpovědi, která byla poskytnuta dne 27. února. Odpověď Německa byla Komisi doručena dopisem ze dne 19. března 2003.
- (10) Dne 5. června 2003 se na žádost Německa konalo jednání; za tím účelem předalo Německo Komisi dne 4. června 2003 přípravný dopis; dne 2. července 2003 následoval další dopis.
- (11) Stěžovatelé předali Komisi dne 13. srpna 2003 před jednáním, které se konalo dne 29. srpna 2003 na jejich žádost, písemné připomínky.
- (12) Dne 5. března 2004 předala Komise Německu dopis stěžovatelů ze dne 13. srpna 2003. Německo na něj odpovědělo dopisem ze dne 5. dubna 2004.
- (14) Dne 9. dubna 1976 oznámilo Německo Komisi reformovaný zákon o monopolu lihovin ⁽⁹⁾ podle čl. 93 odst. 3 (nyní čl. 88 odst. 3) Smlouvy o ES ve spojení s článkem 4 nařízení Rady č. 26 ze dne 4. dubna 1962 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi ⁽¹⁰⁾. Článek 4 uvedeného nařízení stanoví: „*Ustanovení čl. 93 odst. 1 a odst. 3 první věty Smlouvy se vztahují na podpory poskytované na produkci produktů uvedených v příloze II Smlouvy [dále jen příloha I Smlouvy o ES; zdůrazněno Komisí] nebo na obchod s nimi*“ ⁽¹¹⁾. V důsledku toho mají členské státy jednoduchou oznamovací povinnost bez nutnosti schválení Komisí.
- (15) Ve svém oznámení Německo odkázalo Komisi na skutečnost, že bude nadále plnit svoji zákonnou povinnost vykupovat produkci tuzemských výrobců pálenek za cenu kryjící náklady.
- (16) V oznámení v roce 1976 nebyl rozlišen druh produktů, tedy neutrální alkohol a aromatizovaný alkohol, jako je např. obilná pálenka. Komise se tehdy k textu oznámení nevyjádřila.
- (17) Po změně zákona v roce 1976 sestával monopol z výkupu a uvádění alkoholu na trh Spolkovou správou monopolu lihovin („BfB“ Bundesmonopolverwaltung für Branntwein) podřízenou ministerstvu financí. BfB nakupuje alkohol za zákonem zaručené ceny, rektifikuje jej ⁽¹²⁾ a prodává za tržní ceny. Z tohoto postupu je vyňata obilná pálenka.

II. POPIS DOTČENÉHO REŽIMU

A. Německý monopol na lihoviny a jeho vývoj

- (13) Německý monopol na lihoviny byl zaveden zákonem ze dne 8. dubna 1922 ⁽⁶⁾ a pozměněn zákonem ze dne 2. května 1976 v důsledku judikatury Soudního dvora Evropských společenství, mj. rozsudku ze dne 17. února

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 308, 11.9.2002, s. 6.

⁽⁶⁾ Reichsgesetzblatt I, S. 335, 405.

⁽⁷⁾ Sbírnka 1976, s. 181 (bod 27). V tomto rozsudku Soudní dvůr zejména rozhodl, že je porušen článek 37 (nyní článek 31) Smlouvy „pokud se poplatek uložený na dovezený produkt liší od poplatku ukládaného na podobné domácí produkty, na které se přímo nebo nepřímo vztahuje monopol“.

⁽⁸⁾ Zákon o změně zákona o monopolu na lihoviny, Bundesgesetzblatt I N 50 ze dne 7. května 1976, s. 1145.

⁽⁹⁾ Oznámení se týkalo všech produktů, na které se vztahuje monopol, včetně obilné pálenky.

⁽¹⁰⁾ Úřední věstník 30 ze dne 20.4.1962, s. 62/993 pozměněná nařízením č. 49 (Úřední věstník 53 ze dne 1.7.1962, s. 62/1571).

⁽¹¹⁾ Příloha II Smlouvy byla vstupem v platnost Amsterodamské smlouvy změněna na přílohu I. Obsah však zůstal nezměněn.

⁽¹²⁾ Rektifikace: Zpracování alkoholu destilací, filtrací nebo jinými postupy.

- (18) U obilné pálenky byla obdobná úloha, avšak jen pro její výkup a uvádění na trh, svěřena zákonem ze dne 2. května 1976 společnosti Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH („DKV“) ⁽¹³⁾, která byla založena dne 14. června 1930. Zákonem z roku 1976 získala DKV výlučné právo k převzetí největší části domácí produkce obilné pálenky za zákonem zaručené ceny, které kryjí náklady jak průmyslových tak zemědělských producentů ⁽¹⁴⁾, a k uvádění na trh obilných pálenek za tržní ceny po případné přeměně a/nebo rektifikaci. Až do roku 2000 uvedla 80 % obilné pálenky vyprodukované v Německu na trh DKV a zbylých 20 % samotné lihovary ⁽¹⁵⁾.
- (19) DKV se jako protiplnění za výkon zákonné povinnosti, která na ni byla přenesena podle § 82 zákona o monopolu na lihoviny, poskytuje odměna, která se kvůli chybějící tržní ceně určuje podle hlavních zásad pro určování cen u veřejných zakázek na základě vlastních nákladů.
- (20) Němečtí producenti obilných pálenek, kteří mají nárok na podporu, mají vůči DKV dodávkovou povinnost ve výši, která odpovídá jejich právům destilace, jež každoročně stanoví státní orgány. Mohou také produkovat větší množství alkoholu, avšak bez zaručené ceny. Zemědělské lihovary mají (na rozdíl od průmyslových lihovarů, ze zjevných důvodů) zákonnou povinnost zpracovat suroviny (zrno), které samy vyprodukovaly, a dále ve svém zemědělském podniku znovu využít vedlejší produkty vzniklé při destilaci, tj. například výpalky vzniklé při destilaci použít jako krmivo pro dobytek a kejdu využít jako hnojivo.
- (21) Některé lihovary/někteří producenti však také využívají a uvádějí na trh celou svou produkci nebo její část sami, aniž by využily DKV. V takovém případě obdrží od DKV v rámci jim přidělených práv destilace protihodnotu nákladů na rektifikaci, skladování a uvádění na trh, které DKV ušetřilo. Tito producenti mají proto finančně stejné postavení s producenty, kteří dodávají svoji produkci DKV.
- (22) Zákonem HSanG byly provedeny změny monopolu s cílem podpory omezit. V první řadě byl omezen okruh příjemců podpory a částečně nově upraven systém přidělování podpor. Po vstupu v platnost HSanG využívají plně původní režim výlučně zemědělské lihovary, jelikož práva na destilaci pro průmyslové lihovary na provozní roky 2000/2001 až 2005/2006 byla podle § 40 odst. 5 pozměněného zákona o monopolu na lihoviny stanovena na 50 % obvyklých práv na destilaci ⁽¹⁶⁾. Po uplynutí zákonem stanovené přechodné doby 2005/2006 budou mít nárok na podporu již jen zemědělské lihovary.
- (23) Průmyslové lihovary, které se již nemohou podle § 58a zákona o monopolu na lihoviny pozměněného HSanG po uplynutí provozního roku 2006/2007, tj. po 30. září 2006, účastnit monopolu, však mohou dobrovolně vystoupit z monopolu již od roku 2001. K vyrovnání nevyhnutelných ztrát průmyslových lihovarů zákonodárce stanovil, že lihovary, které vystoupí z monopolu předčasně, obdrží vyrovnávací platby. Z tohoto důvodu se velký počet průmyslových lihovarů rozhodl pro předčasné vystoupení z monopolu.
- (24) Z důvodů rovného zacházení mohou podle zákona na žádost vystoupit z monopolu i zemědělské lihovary; v takovém případě obdrží stejné vyrovnávací platby jako průmyslové lihovary.
- (25) DKV bude úkol, který byl na něj přenesen zákonem ze dne 2. května 1976, plnit až do 30. září 2006; poté by mohla jeho úkol převzít společnost BfB.

B. Popis sporných podpor

Vyrovnání výrobních nákladů

- (21) Některé lihovary/někteří producenti však také využívají a uvádějí na trh celou svou produkci nebo její část sami, aniž by využily DKV. V takovém případě obdrží od DKV v rámci jim přidělených práv destilace protihodnotu nákladů na rektifikaci, skladování a uvádění na trh, které DKV ušetřilo. Tito producenti mají proto finančně stejné postavení s producenty, kteří dodávají svoji produkci DKV.
- (26) Odstranění monopolu na lihoviny ve druhé polovině 70. let a otevření trhu vedly bezodkladně ke zřetelnému zvýšení německých dovozů lihovin a zároveň k výraznému poklesu prodejní ceny lihovin, aniž by se tento cenový pokles projevil také u výrobců.
- (27) Monopol se přizpůsobil (prostřednictvím DKV a BfB) novým tržním podmínkám a snížil své vlastní prodejní ceny na konkurenceschopnou úroveň. Prodejní cena alkoholu se tak snížila průměrně z 333 DEM/hl v roce 1976 na 115 DEM/hl v období let 1999/2000.
- (13) Společnost občanského práva DKV (společnost s ručením omezeným), zřízená v roce 1930 nařízením Říšského monopolního úřadu (Reichsmonopolamt) (dnes Spolkový monopolní úřad (Bundesmonopolbehörde)) a dnes podřízená ministerstvu financí, má výlučná práva na uvádění obilné pálenky na trh.
- (14) Až do vstupu v platnost zákona ze dne 28. prosince 1999.
- (15) Podle údajů DKV bylo v provozním roce 2000/2001, tj. v roce po vstupu v platnost HSanG, vyprodukováno 24 % a v provozním roce 2001/2002 40,6 % produkce obilné pálenky na volném trhu.
- (16) Provozní rok začíná vždy 1. října každého roku a končí 30. září roku následujícího.

(28) V roce 1999/2000 činila zákonem stanovená výkupní cena, kterou měl DKV hradit lihovarům, 263 DEM za hektolitr alkoholu (oproti 296 DEM/hl, které platí BfB výrobcům ostatních destilátů). Výkupní cena se vypočítává tak, aby byly pokryty náklady výrobců. Referenční náklady tvoří průměrné výrobní náklady svědomitého výrobce na hektolitr alkoholu. Ve stejném období obnášela prodejní cena obilné pálenky hrazená DKV 157 DEM/hl alkoholu (oproti 93 DM/hl za neutrální alkohol).

(29) Vyrovnávací režim má proto prokazatelně za cíl zmírnit důsledky chybějící částky, která se dotýká monopolu na distribuci lihovin a tím i DKV. Podle údajů poskytnutých Německem činily dotace poskytnuté lihovarům v období od 1. října 1999 až do 30. září 2000 36,6 milionů DEM (18,7 milionů EUR).

(30) Rozdíl mezi výkupní a prodejní cenou na trhu (tržní cena) představuje jednoznačně podporu. Tuto skutečnost Německo nepopírá.

Vyrovnávací částky při předčasném vystoupení z monopolu

(31) Režim stanovený v § 58a zákona o monopolu na lihoviny má lihovarům usnadnit vystoupení z monopolu. Jak je již uvedeno výše (viz bod odůvodnění 22), lihovary, které jsou ochotné vystoupit předčasně z monopolu, budou do září 2006 dostávat jako protiplnění a namísto provozní podpory k vyrovnání výrobních nákladů klesající vyrovnávací částky, které jsou vypláceny vždy v prvních čtyřech měsících provozního roku. Vyrovnávací částky umožňují výrobcům, kteří to přes vystoupení z monopolu chtějí, být nadále činní na tzv. „volném“ trhu s obilnými pálenkami⁽¹⁷⁾. Jedná se proto o přeměrování již dříve existujících podpor, které mohou výrobci podle přání využít.

(32) Je třeba připomenout, že téměř všechny průmyslové a také několik zemědělských lihovarů zvolilo tuto alternativu.

Financování podpory

(33) Schodek plynoucí z rozdílu mezi výkupní cenou a prodejem produktů za tržní ceny v Německu kryjí

prostředky spolkového rozpočtu. Jako protipatření byla proto zvýšena daň z alkoholu. Jedná se o spotřební daň, která se ukládá jak na domácí, tak na dovážený alkohol.

Trh v číslech

(34) Na konci provozního roku 1999/2000 (před zavedením zákona) působilo 68 průmyslových a 409 zemědělských lihovarů, které produkovaly celkem 253 000 hektolitrů obilné pálenky. Ke dni 1. října 2001 působilo na trhu bezprostředně po reformě již jen 11 průmyslových lihovarů s celkovou produkcí 5 000 hektolitrů. Počet zemědělských lihovarů se snížil na 340 s celkovou produkcí 142 000 hektolitrů.

(35) 57 průmyslových lihovarů, které z monopolu vystoupily předčasně, obdrželo na konci obchodního roku 2001/2002 vyrovnávací částky v celkové výši 5,9 milionů EUR, 6 zemědělských lihovarů obdrželo 0,6 milionů EUR. 47 lihovarů, které svoji produkci uvádějí na trh samy (celkem 5 400 hektolitrů obilné pálenky), obdrželo za tímto účelem podpory ve výši 315 000 EUR. Konečně DKV obdržela v obchodním roce 2001/2002 dotaci ve výši 6,6 milionů EUR.

C. Připomínky třetích stran

(36) Po zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení došlo Komisi 54 stanovisek od třetích stran, mezi nimi fyzických osob, podniků, svazů a profesních sdružení. Převažující větina (47) odmítá opatření navržená Komisí, která tvoří výchozí bod pro toto řízení; tři stanoviska byla částečně kladná a čtyři zcela.

(37) Čtyři kladná stanoviska předložili zástupci lihovarnického průmyslu. Ti jsou dokonce toho názoru, že Komise nešla ve svém rozhodnutí o zahájení řízení dostatečně daleko, a že německý monopol na lihoviny musí být zásadně reformován.

⁽¹⁷⁾ „Volný“ trh s obilnými pálenkami představoval v provozním roce 2001/2002 40,8 % trhu.

Zemědělství producenti

- (38) Všechny 35 zemědělských lihovarů zastává vůči stanovisku Komise odmítavý postoj. U většiny z nich se jedná o malé rodinné zemědělské podniky. Všechny popírají názor Komise, podle kterého je obilná pálenka průmyslovým výrobkem. Podle jejich názoru se jednoznačně jedná o zemědělský produkt. Kritizují také pojem „obilná pálenka“ („Kornbranntwein“), který Komise používá; vhodnější název pro produkt dodávaný DKV by podle nich byl „surový alkohol“ nebo také „obilný surový alkohol“. Alkohol dodávaný DKV není produktem hotovým ke spotřebě, nýbrž musí být ještě dále zpracován nebo rektifikován. Částečně také argumentují, že postavení zemědělských výrobců nelze srovnat s průmyslovými podniky, jelikož nepodléhají stejným povinnostem. V této souvislosti jsou podrobně popsány různé stupně procesu výroby obilné pálenky, který vychází ze systému recyklace (pěstování obilí, lihovar, využití výpalků jako krmivo pro dobytek, využití kejdy jako hnojiva k pěstování obilí), a který vyžaduje přísné ekologické způsoby postupu. Zemědělské lihovary se proto domnívají, že se v jejich případě musí nadále uplatňovat ustanovení Smlouvy o ES, která se vztahují na zemědělské produkty a že by byly nevyhnutelně znevýhodněny vůči zemědělským podnikům, které dodávají svůj alkohol BfB, pokud by se na ně místo toho vztahovala přísná pravidla na ochranu hospodářské soutěže Smlouvy o ES. Konec monopolu ode dne 1. ledna 2004 by byl pro ně zajisté zhoubný, neboť řada z nich provedla investice, na které by poté již nestačila. Kromě toho byl lihovar v některých případech jádrem zemědělského podniku a pokud bude zastavena jeho činnost, bude hrozit zánik celého podniku. Sdružení zastupující zemědělské lihovary, které samy uvádějí na trh obilné pálenky, posuzuje obilnou pálenku také jako zemědělský produkt a domnívá se, že Komise by tento názor měla akceptovat. V mnoha stanoviscích je konečně zastáván i názor, že opatření podpory nemohou narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy, jelikož obilná pálenka je alkohol, který lze vyrábět pouze v německém jazykovém prostoru.

Stěžovatel a průmyslové lihovary

- (39) Sdružení průmyslových lihovarů kritizuje zahájení řízení, jelikož se v něm navrhuje zrušení veškerých podpor jakéhokoli druhu, jak pro zemědělské, tak průmyslové lihovary. Sdružení dalo podnět k řízení, lituje však, že Komise zpochybňuje vyrovnávací částky pro průmyslové lihovary, které byly zamýšleny jako stimul pro předčasné vystoupení z monopolu. Podle názoru stěžovatele nepředstavují vyrovnávací částky státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Spíše se jedná o protihodnotu práv na destilaci, kterých se budou muset na rozdíl od zemědělských lihovarů vzdát. Schválení vyrovnávacích částek stanovených v HSanG se vyžaduje už jen z důvodů ochrany důvěry a je zároveň

nezbytné, aby byla do konce uplynutí přechodné lhůty poskytnuta dotčeným lihovarům možnost přeměnit svoji činnost za hospodářsky přijatelných podmínek, zvláště když částky nebyly tak vysoké jako ztráty způsobené novým zákonem. Kromě toho nebude obchod mezi členskými státy platbami ovlivněn, neboť nedochází k narušení hospodářské soutěže, jelikož všichni členové sdružení zastavili produkci obilné pálenky z toho důvodu, že bylo nemožné udržet se na dotovaném trhu, aniž by sami obdrželi dotace. Stěžovatel trvá na svém názoru, že podpory pro zemědělské lihovary jsou z důvodu nerovného zacházení protiprávní. Tři průmyslové lihovary se přímo ozvaly s požadavkem, aby byla zachována ustanovení HSanG o platbě vyrovnávacích částek jako protihodnoty za předčasné vystoupení z monopolu.

Ostatní stanoviska

- (40) Ostatní stanoviska včetně stanoviska znalce, který uvádí, že se účastnil prací na přípravě nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 ze dne 29. května 1989, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu lihovin⁽¹⁸⁾, nebo stanoviska sdružení spotřebitelů, které sebralo 2 000 podpisů, odmítají důrazně stanovisko zastávané Komisí při zahájení řízení, přičemž používají většinou shodné argumenty jako zemědělské lihovary a zejména zdůrazňují, že obilná pálenka musí být nadále posuzována jako zemědělský produkt a že Komise nesmí zpochybňovat tradiční způsoby výroby tohoto produktu. DKV uplatňuje, aby Komise, pokud bude ve svém konečném rozhodnutí trvat na jí navrhovaných vhodných účelných opatřeních, dbala při stanovení lhůty pro jejich provedení na zásadu proporcionality a prodloužila přechodnou lhůtu na období po 1. lednu 2004, aby měly dotčené podniky příležitost změnit jejich činnost.

D. Připomínky Německa

- (41) Německo nepopírá, že systém náhrad výrobních nákladů poskytovaných prostřednictvím DKV má charakter provozní podpory. Zastává však názor, že by se na obilnou pálenku měla použít ustanovení Smlouvy o ES vztahující se na zemědělské produkty, a že by jí Komise neměla posuzovat jako průmyslový výrobek. Nesdílí

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. L 60, 12.6.1989, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

názor Komise, podle kterého obilný destilát vyrobený v rámci monopolu není zemědělským produktem, který spadá pod zastřešující pojem ethanol, nýbrž lihovinou označovanou jako pálenka, a je proto průmyslovým produktem. Své stanovisko odůvodňuje skutečností, že znění přílohy I Smlouvy o ES je jednoznačné, a že obsah textu Smlouvy o ES nelze zpochybnit předpisem sekundárního práva, jakým je nařízení (EHS) č. 1576/89.

(42) Na podporu svých argumentů Německo uvádí, že Soudní dvůr potvrzením nediskriminačního charakteru daně z alkoholu v několika rozsudcích (mimo jiné v rozsudku ze dne 13. března 1979 ve věci 91/78, (Hansen GmbH & Co/Hauptzollamt Flensburg⁽¹⁹⁾) a ze dne 15. ledna 1985 ve věci 253/83, (Sektellerei C.A Kupferberg v Hauptzollamt Mainz))⁽²⁰⁾ uznal slučitelnost této daně s ustanoveními článků 37 a 95 (nyní články 31 a 90)⁽²¹⁾ a tím nepřímo také s články 87 a 88 Smlouvy o ES.

(43) Pokud jde o vyrovnávací částky pro lihovary, které se rozhodly předčasně vystoupit z monopolu, uvádí Německo, poté, co objasnilo, že u práv na destilaci nejde oproti tvrzení stěžovatele o majetkovou hodnotu, ale že se kvůli dlouhodobému zapojení lihovarů v monopolu s lihovinami jedná o nezbytné podněty. Kromě toho mají zemědělské lihovary z důvodů rovného zacházení rovněž možnost vystoupit z monopolu, a to za stejných podmínek jako průmyslové lihovary.

(44) Německo upozorňuje, že pokud Komise setrvá na svém posouzení, a to jak v případě provozních podpor pro lihovary setrvávající v monopolu, tak v případě vyrovnávacích částek jako protiplnění za předčasné vystoupení z monopolu, bude z důvodu tradičního zapojení producentů obilných pálenek do monopolu, a s tím spojené ochrany důvěry, nezbytná víceletá přechodná lhůta. Tuto dobu potřebují lihovary, ať již jde o průmyslové podniky nebo jsou součástí zemědělského podniku, k přizpůsobení svých výrobních struktur volnému trhu nebo k přeměně svého podniku na jiné druhy výrobní činnosti. Německo proto navrholo přechodnou lhůtu až do 30. září 2006. Předložilo Komisi konkrétní důvody, proč by měla být původní přechodná lhůta stanovena Komisí v rámci vhodných opatření na 1. ledna 2004 prodloužena alespoň do provozního roku 2005/2006. Jakékoli jiné rozhodnutí by mělo za následek uzavření mnoha průmyslových a zemědělských lihovarů a ztrátu mnoha pracovních míst.

⁽¹⁹⁾ Sbírka 1979, s. 935.

⁽²⁰⁾ Sbírka 1985, s. 157.

⁽²¹⁾ V článku 90 (dříve článek 95) se stanoví: „Členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí. Členské státy nepodrobí dále výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům.“

(45) Německo popírá tvrzení stěžovatele, podle kterého HSanG ze dne 22. prosince 1999 vedl k diskriminaci průmyslových lihovarů na výrobu obilných destilátů, jelikož se omezuje na přeměnu monopolu prostřednictvím minimálního snížení počtu příjemců podpory v přechodné lhůtě šesti let a odpovídajícího finančního vyrovnání, které bude stejným dílem vypláceno průmyslovým i zemědělským lihovarům.

III. PŘÁVNÍ POSOUZENÍ

A. Použitelnost pravidel hospodářské soutěže

Na obilnou pálenku se nevztahuje příloha I Smlouvy o ES

(46) Výše bylo uvedeno, že zpracování obilné pálenky bylo organizačně odděleno od ostatních alkoholických výrobků zemědělského původu, na které se vztahuje monopol (viz odst. 16–24). V roce 1930 byla zvláště pro tento produkt v rámci monopolu na lihoviny založena DKV, organizace s právní subjektivitou. Zákonem ze dne 2. května 1976 Německo znovu potvrdilo zvláštní úpravu pro obilnou pálenku zachováním společenství existence dvou různých institucí organizace trhu – BfB a DKV.

(47) Většina základních alkoholických výrobků (destilátů) dodávaná BfB je jasně určena k výrobě neutrálního alkoholu, který není určen ke spotřebě, zatímco destiláty dodávané DKV (Německem označované jako „jemný obilný destilát“) se vyznačují svými aromatickými vlastnostmi, a jsou proto vhodné k lidské spotřebě.

(48) Toto rozlišování vychází hlavně ze stavu, v jakém je hlavní produkce z lihovarů dodávána oběma organizacím, které je uvádějí na trh, a z kvality produktu uváděného na trh po přeměně a/nebo rektifikaci oběma organizacemi.

(49) BfB vykupuje převážně surový alkohol (m.j. na bázi ovoce, brambor, melasy, obilí), který po rektifikaci a/nebo přeměně prodává jako neutrální alkohol.

(50) DKV vykupuje destilát – „jemný obilný destilát“ –, který se již považuje za lihovinu ve smyslu nařízení (EHS) č. 1576/89. Rektifikace destilátu prováděná DKV spočívá zejména ve standardizaci obsahu alkoholu obsaženého v konečném produktu (32 % u produktu označovaného jako „Korn“ a 37,5 % u produktu označovaného jako „Kornbrand“).

- (51) V příloze I Smlouvy o ES ve znění nařízení Rady č. 7a ze dne 18. prosince 1959 o přijetí některých výrobků na seznam přílohy II Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství⁽²²⁾ se jedná o „ethylalkohol denaturovaný či nedenaturovaný, o jakémkoli obsahu alkoholu, získávaný ze zemědělských produktů uvedených v příloze I Smlouvy, vyjma destilátů, likérů a jiných lihových nápojů a složených lihových přípravků (tzv. koncentrované extrakty) pro výrobu alkoholických nápojů“. Tento text lze vykládat pomocí položek ex22.08 a 22.09 (nyní 22.07 a 22.08) celního sazebníku, ve kterém je definován ethylalkohol, destiláty, likéry a jiné alkoholické nápoje.
- (52) Ve vysvětlivkách k celnímu sazebníku je pálenka, na kterou se nevztahuje Příloha I, definována jako: „(...) který (bez přidání aromatických látek) se získává destilací vykvašených přírodních tekutin jako víno, jablečné víno anebo z vykvašených plodů, vykvašených lihovarských výpalků, obilí nebo podobných vykvašených rostlinných výrobků; vyznačuje se zvláštní chutí a zvláštním aroma; to je způsobeno obsahem sekundárních složek (estery, aldehydy, kyseliny, vyšší alkoholy atd.), které závisí na druhu výchozích látek použitých k destilaci.“
- (53) Položka zahrnuje také „ethylalkohol, nedenaturovaný s obsahem alkoholu nižším než 80 % [...]“. Vysvětlivky k tomuto výrobku uvádějí: „...bez ohledu na to, zda je určený ke spotřebě nebo pro technické účely; odlišuje se od výrobků uvedených pod písmenem A [např. pálenka], i když je určen ke spotřebě, tím, že neobsahuje složky dodávající aroma.“
- (54) Obilná pálenka je tedy pálenka, která se vyznačuje přítomností aromatických složek, a nelze ji proto považovat za ethylalkohol. O tom svědčí také bod C písmeno 4 vysvětlivek k položce ex22.09 (nyní 22.08, bod C, písmeno 2); ve kterém se zdůrazňuje, že do této položky náleží kromě ethylalkoholu také „whisky a jiné destiláty z destilace vykvašené zápary (ječmenné, ovesné, žitné, pšeničné, kukuřičné zápary atd.)“.
- (55) Ve svých odpovědích Komisi Německo zaměňuje obilný alkohol, který lze považovat podle výše uvedených podmínek za ethylalkohol (viz bod odůvodnění 53), s lihovinou obilná pálenka. Ze znění zákona o monopolu na lihoviny ve znění HSanG ze dne 22. prosince 1999 lze usuzovat, že německý zákonodárce skutečně přistupuje k obilnému alkoholu a obilné pálence odlišně, neboť se jedná o různé produkty.
- (56) V důsledku toho Komise trvá na svém názoru, že se jedná o odlišné produkty; první z nich je určen k výrobě neutrálního alkoholu, zatímco druhý, o kterém se jedná v tomto řízení, obsahuje prvky, které mu dodávají aroma a chuť.
- (57) Ustanovení čl. 1 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1576/89 se stanoví, že se tímto nařízením stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu lihovin.
- (58) V čl. 1 odst. 4 uvedeného nařízení jsou uvedeny různé kategorie lihovin. Pod písmenem c) je „obilný destilát“ definován jako
- „1. lihovina vyrobená destilací zkvašené obilné zápary mající organoleptické vlastnosti použité suroviny
- Označení „obilný destilát“ může být nahrazeno označením Korn nebo Kornbrand v případě nápoje vyráběného v Německu a v regionech Společenství, ve kterých je němčina jedním z úředních jazyků, za předpokladu, že tento nápoj je v těchto regionech tradičně vyráběn a pokud se tam obilný destilát získává bez jakýchkoli přídavných látek
- buď výhradně destilací zkvašené zápary celých zrn pšenice, ječmene, ova, žita nebo pohanky se všemi jejich částmi,
- nebo redestilací destilátu získaného podle prvního pododstavce
2. Obilný destilát označený „obilná pálenka“ musí být získán destilací ne méně než 95 % objemových zkvašené obilné zápary a musí mít organoleptické vlastnosti použité suroviny.“
- (59) V předloženém případě dodávají výrobci obilných destilátů DKV produkt získaný postupem popsáním v nařízení (EHS) č. 1576/89 (jemný obilný destilát), který následně DKV rektifikuje a/nebo přemění tak, aby mohl být uveden na trh.

(22) Úř. věst. 7 z 30.1.1961, s.61/71

- (60) Německo se domnívá, že by Komise neměla z tohoto textu vycházet, neboť ten pouze stanoví pravidla pro prodej lihovin v zájmu ochrany spotřebitele. Komise nepopírá, že toto je účel nařízení, nevylučuje však ani, že text lze použít pro účely popisu a definice obilné pálenky (Kornbranntwein) jako lihoviny, která jako taková přímo podléhá pravidlům hospodářské soutěže. Proto se domnívá, aniž by k tomu chtěla vydat konečný závěr, že tato část textu sekundárního práva podporuje její názor, pokud jde o klasifikaci sporného produktu.
- (61) Německo poukazuje v jednom ze svých sdělení Komisi na to, že znění Přílohy I Smlouvy o ES je v jednotlivých jazykových verzích odlišné. Slovo „pálenka“ chybí v anglické a nizozemské jazykové verzi; v nich je uveden pouze „likér“ a „lihoviny“. Komise k tomu poznamenává, že německá a ostatní jazykové verze jsou, co se této věci týče, jasné a že „pálenka“ je v nich nepochybně zmíněna. Jazykové verze, které, jako anglická a nizozemská, výslovně nevylučují pálenku, musí být vykládány a používány ve světle ostatních jazykových verzí a lze jim rozumět pouze tak, že pálenka patří k ostatním alkoholickým nápojům, které jsou také vyloučeny z oblasti působnosti Přílohy I.
- (62) V rámci fungování a dalšího rozvoje společného trhu se zemědělskými produkty přijala Rada dne 8. dubna 2003 nařízení Rady (ES) č. 670/2003, kterým se stanoví zvláštní opatření týkající se trhu s ethanolem zemědělského původu⁽²³⁾. Tímto nařízením má být poprvé vytvořena společná organizace trhu s alkoholem zemědělského původu.
- (63) Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení Komise použila k podpoře svých argumentů několik bodů tohoto nařízení, které bylo tehdy ještě ve stadiu přípravy. Mohlo by být zajímavé vzít si k případné podpoře názoru Komise, podle kterého je obilná pálenka průmyslovým produktem, přípravné práce k tomuto právnímu předpisu, tak i konečné znění nařízení. Lihoviny ve smyslu nařízení (EHS) č. 1576/89 byly v první předloze článku 1 výslovně vyloučeny z jeho oblasti působnosti. V konečné verzi nařízení jsou dotčené zemědělské produkty definovány s odkazem na Přílohu I Smlouvy o ES. V položkách celního sazebníku zmíněných v článku 1, pro která platí nařízení, není uveden destilát ve formě obilné pálenky, nýbrž pouze nedenaturovaný a denaturovaný ethylalkohol a denaturovaný destilát.
- (64) Komise proto dochází k závěru, že obilná pálenka je lihovina vyňatá z přílohy I Smlouvy o ES, a proto se na ní vztahují pravidla hospodářské soutěže Společenství.
- B. Sporná opatření by se měla hodnotit jako existující podpory ve smyslu článku 87 odst. 1 smlouvy o ES**
- (65) Komise dokázala, že obilná pálenka je průmyslový produkt, na který se použijí články 87 a 88 Smlouvy o ES.
- (66) Článek 87 odst. 1 Smlouvy o ES stanoví, že „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak“.
- Krytí výrobních nákladů*
- (67) Sporná opatření poskytují výhodu producentům obilné pálenky, jelikož jim zaručují krytí výrobních nákladů v rámci jim propůjčených práv na destilaci nezávisle na ceně, kterou bude produkt nakonec mít na německém trhu. Je třeba připomenout, že obilná pálenka byla vykupována DKV v letech 1999/2000 za cenu 263 DEM/hl a poté uváděna na trh za cenu 157 DM/hl, což v dotčeném období odpovídá podpoře ve výši 36,6 milionů DEM (18,7 milionů EUR). Němečtí producenti obilné pálenky tak mohou prodávat svoji produkci za finančních podmínek, které jsou podstatně výhodnější než podmínky, které by platily, kdyby museli svou produkci prodávat za běžných tržních podmínek – tj. bez značných dotací monopolu.
- (68) V případech, kdy DKV není sama zapojena do výrobního procesu obilné pálenky, získávají dotčení producenti podle svých práv na destilaci odškodnění ve výši nákladů, které DKV ušetřila za rektifikaci, uvedení na trh, skladování atd. obilné pálenky.
- (69) Díky těmto podporám mohou němečtí výrobci část své produkce obilné pálenky, na kterou se nevztahují práva na destilaci a kterou mohou uvádět na trh přímo, prodávat za ceny, které by nemohli požadovat, pokud by, díky monopolu, nezískali za zbylou produkci dodanou DKV nadměrnou výkupní cenu.

⁽²³⁾ Úř. věst. L 97, 15.4.2003, s. 9.

- (70) Toto zvýhodnění se projevuje v obvyklých výrobních nákladech a nákladech na uvádění na trh, tj. provozních nákladech daného podniku.

Vyrovňovací částky

- (71) Výrobci rovněž čerpají výhody z vyrovnávacích částek, které jim jsou poskytovány namísto náhrady výrobních nákladů, pokud předčasně vystoupí z monopolu, aby se mohli případně prosadit na „volném“ trhu s obilnými pálenkami. Poskytnuté finanční prostředky nahrazují dotace na výrobu a uvádění na trh určitého produktu, odpovídají však ve své podstatě dotacím. Není důležité, že vyrovnávací částky mohou být použity také pro jiné účely než pro setrvání na „volném“ trhu s obilnými pálenkami, např. k uzavření nebo restrukturalizaci lihovarů.
- (72) HSaNG, kterým má být rozsah dotací v rámci monopolu na lihoviny celkově snížen, je zjevně určen k vytvoření vyvážené přechodné úpravy, která bude zohledňovat potřeby všech výrobců podle jejich zvláštností a stanovených cílů. V této souvislosti je třeba upozornit na to, že ne všichni výrobci mají stejné povinnosti; zemědělské výrobce musí např. při výrobě ze zákona uplatňovat ekologickou zásadu recyklace.
- (73) Vyrovnávací částky nejsou vázány na investice a týkají se tak běžného provozu zvýhodněných lihovarů.
- (74) Opatření jsou financována ze státních prostředků, ať již ve formě dotací výrobních nákladů nebo ve formě vyrovnávacích částek. Schodek plynoucí z rozdílu mezi výkupní cenou a prodejem produktů za tržní cenu v Německu kryjí prostředky spolkového rozpočtu. To se týká také vyrovnávacích částek pro výrobce, kteří předčasně vystoupí z monopolu.
- (75) Cílem opatření je podpora produkce obilných pálenek. Mají tedy selektivní charakter.
- (76) Opatření zcela zjevně narušují hospodářskou soutěž na společném trhu a ovlivňují obchod mezi členskými státy, jelikož německí výrobci soutěží s výrobci jiných členských států, kteří by mohli chtít stejný alkohol uvádět na německý trh. Jak upozornilo více třetích stran, smí být označení obilný destilát podle citovaného nařízení (EHS) č. 1576/89 výlučně používáno „pro nápoj vyráběný v Německu a v regionech Společenství, ve kterých je němčina jedním z úředních jazyků ⁽²⁴⁾, za předpokladu, že tento nápoj je v těchto regionech tradičně vyráběn...“

Kromě toho obilný destilát soutěží s jinými destiláty a lihovinami z ostatních členských států. Skutečnost, že Soudní dvůr v případech Hansen und Sektkellerei C.A. Kupferberg rozhodl, že se články 95 a 37 Smlouvy o EHS mají vykládat v tom smyslu, že nejsou v rozporu s faktickým snížením prodejní ceny destilátu prodávávaného monopolní institucí, za předpokladu, že „se ani na dovezené výrobky nepoužije skutečně žádná vyšší daňová sazba než na odpovídající tuzemské výrobky“, nepředjímá hodnocení státních podpor Komisí.

- (77) Proto není pochybnost, že sporná opatření jsou způsobilá ovlivnit obchod mezi členskými státy.
- (78) U sporných opatření se tedy jedná o státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Jelikož mají kryt náklady na běžný provoz dotčených podniků, jedná se o provozní podpory.
- (79) Po přezkoumání podkladů, které předalo Německo, stěžovatelé a zúčastněné třetí strany, Komise konstatuje, že zákonem HSaNG ze dne 22. prosince 1999 byla stanovena nová úprava monopolu s lihovinami ve znění zákona ze dne 2. května 1976, tak, aby byly obecně odstraněny dotace pro výrobu obilného destilátu. Komise dále stanoví, že Německo oznámilo opatření plynoucí ze zákona z roku 1976 na základě ustanovení platných pro zemědělské produkty v dubnu 1976, a že oznámení nebylo svého času podnětem pro další připomínky.
- (80) Komise ve svém rozhodnutí doporučila Německu, aby přijalo vhodná opatření podle čl. 88 odst. 1 Smlouvy o ES a článku 18 nařízení (ES) č. 659/1999, poté, co dospěla k závěru, že obilný destilát je třeba považovat za průmyslový výrobek a že dotčená opatření představují existující podpory, které již nejsou slučitelné se společným trhem, proti čemuž však Německo vzneslo námitku.
- (81) Státní podpory vyplývající ze zákona o monopolu na lihoviny, včetně opatření podpory pro obilné destiláty na základě zákona ze dne 2. května 1976 Německo řádně oznámilo, aniž by Komise v dané době vyjádřila výhrady, pokud jde o jejich slučitelnost s pravidly hospodářské soutěže. Německo svého času Komisi informovalo, že zamýšlí opatření provést. Proto se jedná o existující státní podpory ve smyslu článku 1 písm. b) bod iii) nařízení (ES) č. 659/1999.

(24) Zvýraznění doplněno Komisí.

- (82) Ani ve svém rozhodnutí ze dne 19. června 2002 Komise neklasifikovala opatření vyplývající ze zákona ze dne 22. prosince 1999 jako nové podpory.
- (83) Vlastní účel HSanG ze dne 22. prosince 1999 spočívá ve snížení okruhu příjemců a výše poskytovaných dotací. Nemění nic na podstatě systému zavedeného zákonem ze dne 2. května 1976, podle kterého jsou náklady výrobců hrazeny bez ohledu na tržní cenu obilného destilátu. To samé platí pro vyrovnávací částky, které se poskytují za předčasné vystoupení z monopolu a nahrazují na určitou dobu dotace.
- (84) Proto nemusel být HSanG z roku 1999 před svým vstupem v platnost Komisi oznámen.
- (85) Tento názor odpovídá rozsudku Soudního dvora Evropských společenství ze dne 9. srpna 1994 ve věci C 44/03 („Namur–Les assurances du crédit SA“) (25). V tomto případě se veřejný podnik rozhodl, že rozšíří své činnosti, takže státní podpora, která mu byla poskytnuta na základě právních předpisů vydaných před vstupem v platnost Smlouvy, by zvýhodnila i rozšířenou oblast činnosti. Soud rozhodl, že v takovém případě nelze zastávat názor, že se zde jedná o zavedení nebo úpravu podpory ve smyslu čl. 93 odst. 3 Smlouvy o ES, jelikož se toto rozhodnutí uplatní, aniž by došlo ke změně režimu podpory zavedené zákonem.
- (86) Proto se na podpory, které byly poskytnuty na základě režimu podpory existujícího před vstupem v platnost Smlouvy, nevztahuje povinnost předchozího oznámení ani zákaz provádění podle čl. 93 odst. 3; jsou však předmětem průběžného zkoumání v souladu s odst. 1 stejného článku.
- „Nelze přinutit členské státy - aniž by vznikla právní nejistota - aby oznamovaly Komisi nejen nové podpory a úpravy podpor ve vlastním smyslu, které jsou poskytovány podniku, který je příjemcem podpory podle stávajícího režimu podpory a podléhaly jejím preventivním kontrolám, ale i opatření, která se týkají činnosti tohoto podniku a mají dopad na fungování společného trhu nebo na hospodářskou soutěž.“
- (87) Komise se k tomuto hodnocení připojuje.
- (88) Ve světle výše uvedeného zahájila Komise řízení stanovené v nařízení (ES) č. 659/1999.
- a) Předběžná opatření podle nařízení (ES) č. 659/1999
- (89) Pod nadpisem článku 17 nařízení (ES) č. 659/1999: „Spolupráce podle čl. 93 odst. 1 Smlouvy“ je uvedeno:
- „(1) Komise získá od dotyčného členského státu všechny informace nezbytné pro přezkoumání existujících režimů podpory podle čl. 88 odst. 1 Smlouvy, které proběhne ve spolupráci s členským státem.
- (2) Považuje-li Komise existující režim podpory za neslučitelný nebo již neslučitelný se společným trhem, informuje dotyčný členský stát o tomto předběžném názoru a poskytne dotyčnému členskému státu možnost předložit ve lhůtě jednoho měsíce vyjádření...“.
- (90) Dopisem ze dne 22. února 2002 Komise řádně informovala Německo, že po přezkoumání jeho odpovědi a skutečností předložených stěžovateli dospěla k závěru, že se na sporná opatření podpory použijí pravidla hospodářské soutěže Společenství a že se nemůže dovolávat zvláštních ustanovení platných pro zemědělské produkty, neboť obilný destilát je průmyslový výrobek, který nespadá do přílohy I Smlouvy o ES.
- (91) Poté co Komise stanovila, že opatření Německa ve prospěch lihovarů představují existující podpory, jejichž slučitelnost s ustanoveními Smlouvy o ES je sporná, vyzvala Německo podle článku 17 nařízení (ES) č. 659/1999, aby předložilo své vyjádření ve lhůtě šesti měsíců po obdržení dopisu ze dne 22. února 2002. Kromě toho vyzvala Německo, aby předložilo vhodné návrhy ke změně své monopolní legislativy tak, aby byla slučitelná s ustanoveními článku 87 Smlouvy o ES.
- (92) Dopisem ze dne 19. března 2002 vzneslo Německo námitky proti hodnocení Komise a znovu uvedlo, že se na obilný destilát musí vztahovat ustanovení platná pro zemědělské produkty.
- b) Návrh vhodných opatření
- (93) Článek 18 nařízení (ES) č. 659/1999 stanoví:
- „Pokud Komise, z hlediska informací předložených členským státem podle článku 17, dospěje k názoru, že existující režim podpory není nebo již není slučitelný se společným trhem, vydá doporučení navrhuující dotyčnému členskému státu vhodná opatření. Doporučení může navrhopvat zejména: a) podstatnou změnu režimu podpory nebo b) zavedení procesních požadavků nebo c) zrušení dotyčného režimu podpory.“

(25) Sbíрка 1994, s. I-3829.

(94) Komise ve svém rozhodnutí ze dne 19. června 2002 doporučila Německu vhodná opatření podle článku 88 odst. 1 Smlouvy o ES ve spojení s článkem 18 nařízení (ES) č. 659/1999 za účelem nápravy jednotlivých ustanovení německé legislativy pro obilné pálenky (zákon ze dne 2. května 1976 a ze dne 22. prosince 1999):

a) Zemědělské a průmyslové lihovary již nesmí dostávat provozní podpory ve formě dotací na udržení cen zaručených zákonem.

b) Nemohou již požadovat jakékoli jiné podpory jako vyrovnání za předčasné vystoupení ze systému.

c) Změny legislativy je třeba provést co možná nejdříve od začátku provozního roku 2002/2003 a musí vstoupit v platnost nejpozději k 1. lednu 2004.

d) Německo bude informovat Komisi o přijatých vhodných opatřeních prostřednictvím zprávy, která musí být předložena nejpozději na konci prvního čtvrtletí 2003. Druhá zpráva o skutečném provádění opatření musí být Komisi předložena nejpozději do konce listopadu 2003.

C. Posouzení judikatury, kterou Německo uvedlo k odůvodnění opatření podpory

(95) Soudní dvůr Evropských společenství se vyjádřil několikrát ke slučitelnosti zákonných ustanovení německého monopolu na lihoviny s určitými ustanoveními Smlouvy o ES (srov. zejména rozsudky ve věcech Hansen a Sektkellerei C.A. Kupferberg, viz bod odůvodnění 42).

(96) Německo se ve svých odpovědích Komisi odvolává na tuto judikaturu a odvozuje z ní, že ustanovení zákona o monopolu na lihoviny ze dne 2. května 1976 byla Soudním dvorem přezkoumána a potvrzena. V důsledku toho nemůže Komise zákon o monopolu na lihoviny (ve znění zákona ze dne 22. prosince 1999) zpochybňovat, neboť ho Soudní dvůr neshledal závadným.

(97) Je proto vhodné zabývat se podrobně podstatnými ustanoveními této judikatury.

(98) V právních věcech citovaných v této souvislosti byl Soudní dvůr požádán o rozhodnutí o předběžné otázce ve věci platnosti daňových ustanovení zavedených německým monopoem na lihoviny ve světle článků 37 a 95 (nyní články 31 a 90) Smlouvy o ES. Soudní dvůr se při této příležitosti vyjádřil ke slučitelnosti daňových

opatření vyplývajících ze zákona o monopolu na lihoviny s ustanoveními Smlouvy o ES.

(99) Ve svém rozsudku se omezil na to, aby poukázal na skutečnost, že „při provádění článků 92 a 93 je Komisi ponechán široký prostor k zásahu, zatímco článek 37 je přímo použitelný“. Tím potvrdil, že Komise má na základě Smlouvy o ES oprávnění posuzovat sporná opatření z hlediska práva státních podpor.

(100) Soudní dvůr kromě toho uvádí, že společným cílem článků 92 a 93 na jedné straně a článku 37 na straně druhé je sice zabránit, aby členské státy „činností státního monopolu nebo poskytováním podpor“ způsobily narušení podmínek hospodářské soutěže na společném trhu nebo znevýhodnění výrobců nebo obchodu jiných členských států, že se však jedná o ustanovení, která „mají rozdílné předpoklady pro své použití, jež jsou vlastní té formě státního opatření, kterou upravují“. Nakonec Soudní dvůr uvedl, že v tomto zvláštním případě nemusí být přezkoumáno, do jaké míry jsou ustanovení článků 92 a 93 použitelná na produkci dotčených zemědělských produktů a obchod s nimi.

(101) Z tohoto odůvodnění nelze odvodit, že Soudní dvůr zastával stanovisko, podle kterého se ustanovení o podporách ve Smlouvě o ES nepoužijí na dotace poskytované v rámci monopolu s obilnými destiláty.

(102) Německo sice uznává, že se Soudní dvůr nevyjádřil přímo k souladu monopolu s články 92 a 93, uplatňuje však, že neexistuje pochybnost o tom, že by Soudní dvůr klasifikoval sporný produkt jako zemědělský produkt, který může být předmětem společné organizace trhu.

(103) Komise poznamenává, že se Soudní dvůr ke sporným státním podporám nevyjádřil. Trvá proto na stanovisku, že rozsudky Soudního dvora, na které se Německo v této věci odvolává, nepředjímají ani klasifikaci sporného produktu ani posouzení podpor ve prospěch německých lihovarů z hlediska práva podpor. Citovaná judikatura proto není pro tento případ relevantní.

D. Slučitelnost podpor

(104) V článku 87 odst. 2 Smlouvy o ES jsou uvedeny určité druhy podpor, které jsou slučitelné se Smlouvou o ES. Vzhledem ke druhu a charakteru podpor je však zřejmé, že výjimky uvedené v čl. 87 odst. 2 písm. a), b) a c) se v tomto případě neuplatní.

- (105) V čl. 87 odst. 3 jsou uvedeny druhy podpor, které mohou být považovány za slučitelné se společným trhem. Je zřejmé, že sporná úprava neslouží ani uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu ani nápravě vážné poruchy v hospodářství některého členského státu, ani podpoře kultury a zachování kulturního dědictví ve smyslu výjimek stanovených v čl. 87 odst. 3 písm. b) a d).
- (106) Pokud jde o výjimky v zájmu rozvoje oblastí, stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. a) a c), je třeba upozornit, že se sporné podpory vztahují bez rozdílu na všechny regiony Německa. Není také pochyb, že podpory nejsou určeny k usnadnění rozvoje určitých hospodářských činností (čl. 87 odst. 3 písm. c)) v oblastech vědy a rozvoje, ochrany životního prostředí, zaměstnání nebo vzdělávání podle příslušných rámců nebo pokynů Společenství. Jelikož nelze uplatnit ani jiný důvod v souvislosti s rozvojem určitých hospodářských činností, je třeba sporné podpory považovat za neslučitelné se společným trhem.
- (107) Komise se přesto domnívá, že ze zcela určitých důvodů lze dovolit, aby systém prováděný v Německu zůstal po určitou přechodnou dobu zachován.
- (108) Po zahájení řízení protestovaly všechny dotčené strany s výjimkou zástupců lihovarnického průmyslu proti lhůtě navržené Komisí. Německo Komisi vysvětlilo, že je nezbytné poskytnout víceletou lhůtu, aby sporné podpory mohly být odstraněny za příznivých podmínek, aniž by byla ohrožena existence producentů, kteří byli doposud zvýhodněni řádně oznámeným systémem dotací, proti kterému Komise po léta nic nenamítala.
- (109) Komise bere ze všeho nejdříve na vědomí, že provozní rok výroby obilné pálenky začíná dne 1. října jednoho roku a končí 30. září roku následujícího. Tuto skutečnost Komise zohlední při stanovení lhůty, ve které musí Německo provést změnu zákona.
- (110) Německo Komisi přesvědčivě odůvodnilo, že průmyslové a zemědělské lihovary, které doposud dodávaly DKV destiláty vyrobené v rámci monopolu a v budoucnosti by chtěly samy dodávat na trh obilnou pálenku v rámci nového systému, musí uskutečnit značné investice. K tomu patří například pořízení nových destilačních zařízení nebo výstavba nových budov a skladovacích prostor (ocelové nádrže, dřevěné sudy, laboratorní přístroje, zařízení na plnění lahví, skladovací prostor pro zabalené zboží, žádosti o stavební povolení, atd.). Německo odhaduje, že lihovar s roční produkcí 1 000 hl obilného alkoholu musí na uvedení na trh tohoto množství ročně investovat alespoň 400 000 EUR.
- (111) Nezbytné změny nejsou evidentně proveditelné bez poskytnutí dodatečné lhůty, během které bude zachována existující finanční podpora, ať již ve formě náhrady výrobních nákladů nebo ve formě vyrovnávacích částek. To platí především pro malé lihovary, které tvoří převážnou většinu dotčených podniků a/nebo zemědělských podniků.
- (112) Komise uznává oprávněnost žádosti Německa do té míry, v jaké lze prokázat, že náhlé zastavení podpor poskytovaných desítky let, by ohrozilo existenci velké části podniků, zejména zemědělských lihovarů dotčených opatřeními. Proto by měla být stanovena taková přechodná lhůta, aby se v ní lihovary mohly přizpůsobit nové situaci.
- (113) Komise bere rovněž na vědomí, že obilná pálenka soutěží s jinými produkty, které spadají do přílohy I Smlouvy o ES a dostávají podpory. Jelikož se však v daném případě jedná o provozní podpory, musí být ukončeny v přiměřené lhůtě: na základě výše uvedeného by mohlo být v této souvislosti přiměřené zachovat režim během přibližně dalších dvou a půl let (do 30. září 2006). Poté musí Německo tento režim se všemi jeho důsledky zrušit.
- (114) Komise proto stanoví:
- a) Zemědělské a průmyslové lihovary již nesmí dostávat provozní podpory ve formě dotací na udržení cen zaručených zákonem.
- b) Nemohou rovněž uplatňovat jakýkoli další nárok na jakékoli jiné podpory jako vyrovnání za předčasné vystoupení ze systému.
- c) Změny legislativy je třeba provést co možná nejdříve od začátku provozního roku 2005/2006 a musí vstoupit v platnost nejpozději dne 30. září 2006.
- d) Německo musí Komisi informovat o přijatých vhodných opatřeních prostřednictvím zprávy, kterou je třeba předložit nejpozději na konci druhého čtvrtletí 2005. Druhá zpráva o skutečném provádění opatření musí být Komisi předložena nejpozději do konce roku 2006,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Nejpozději dne 31. prosince 2006 oznámí Německo Komisi skutečné používání přijatých opatření.

Článek 1

Režim podpory ve prospěch producentů obilných pálenek, který stanoví německý zákon o monopolu na lihoviny, je neslučitelný se společným trhem.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

Článek 2

Německo přijme všechna nezbytná opatření ke zrušení režimu podpory uvedeného v článku 1 od 30. září 2006.

V Bruselu dne 16. listopadu 2004.

Článek 3

Nejpozději dne 30. června 2005 Německo oznámí Komisi, jaká opatření přijalo ke zrušení režimu podpory.

Za Komisi
Mario MONTI
člen Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 24. března 2006****o některých ochranných opatřeních týkajících se některých produktů živočišného původu z Madagaskaru s výjimkou produktů rybolovu**

(oznámeno pod číslem K(2006) 888)

(Text s významem pro EHP)

(2006/241/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství⁽¹⁾, a zejména na článek 22 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Komise 97/517/ES ze dne 1. srpna 1997 o některých ochranných opatřeních týkajících se některých produktů živočišného původu z Madagaskaru s výjimkou produktů rybolovu⁽²⁾ bylo podstatně změněno⁽³⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené rozhodnutí kodifikováno.
- (2) Inspekce Společenství na Madagaskaru ukázaly, že tam existují vážné nedostatky ohledně infrastruktury a hygieny v zařízeních na výrobu masa a neexistují dostatečné záruky účinnosti kontrol prováděných příslušnými orgány. Veterinární správa na Madagaskaru jeví vážné nedostatky a nepoužívá pravidla Společenství. V této zemi existuje možné riziko pro zdraví veřejnosti, pokud jde o produkci a zpracování živočišných produktů s výjimkou produktů rybolovu.
- (3) Dovoz produktů živočišného původu z Madagaskaru s výjimkou produktů rybolovu by se neměl povolit, dokud nebude možné zaručit, že již neexistuje žádné riziko.

- (4) Opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravní řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Toto rozhodnutí se použije na produkty živočišného původu z Madagaskaru s výjimkou produktů rybolovu.

Článek 2

Členské státy zakáží dovoz produktů uvedených v článku 1.

Článek 3

Rozhodnutí 97/517/ES se zrušuje.

Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 24. března 2006.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 214, 6.8.1997, s. 54. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 97/553/ES (Úř. věst. L 228, 19.8.1997, s. 31).

⁽³⁾ Viz příloha I.

PŘÍLOHA I

Zrušené rozhodnutí a jeho následná změna

Rozhodnutí Komise 97/517/ES
(Úř. věst. L 214, 6.8.1997, s. 54)

Rozhodnutí Komise 97/553/ES
(Úř. věst. L 228, 19.8.1997, s. 31)

Pouze co se týká odkazu na rozhodnutí
97/517/ES v článku 1

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Rozhodnutí 97/517/ES	Toto rozhodnutí
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 první odstavec	Článek 2
Čl. 2 druhý odstavec	—
Článek 3	—
—	Článek 3
Článek 4	—
Článek 5	Článek 4
—	Příloha I
—	Příloha II

(Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii)

SPOLEČNÝ POSTOJ RADY 2006/242/SZBP

ze dne 20. března 2006

ke konferenci o revizi Úmluvy o biologických a toxinových zbraních v roce 2006

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 15 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie považuje Úmluvu o zákazu vývoje, výroby a hromadění zásob bakteriologických (biologických) zbraní a toxinových zbraní a o jejich zničení (dále jen „úmluva“) za klíčový prvek mezinárodního nešíření zbraní a rámce odzbrojení a za základní kámen úsilí k zamezení tomu, aby se biologické látky a toxiny vůbec vyvíjely a využívaly jako zbraně. Evropská unie navíc zůstává odhodlána vyvinout opatření za účelem kontroly dodržování úmluvy v dlouhodobém výhledu.

(2) Dne 17. května 1999 přijala Rada společný postoj 1999/346/SZBP⁽¹⁾ o pokroku v přípravě závazného protokolu, který posílí dodržování úmluvy, a dne 25. června 1996 přijala společný postoj 96/408/SZBP⁽²⁾ k přípravám na čtvrtou konferenci o revizi úmluvy.

(3) Dne 17. listopadu 2003 přijala Rada společný postoj 2003/805/SZBP o dosažení univerzality a posílení mnohostranných dohod v oblasti nešíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů⁽³⁾. Podle uvedeného společného postoje je úmluva jednou z těchto mnohostranných dohod.

(4) Dne 12. prosince 2003 přijala Evropská rada strategii EU proti šíření zbraní hromadného ničení, jejímž cílem je mimo jiné zpřísnit úmluvu, pokračovat v úvahách o kontrole dodržování úmluvy, podporovat vnitrostátního provádění úmluvy, včetně prostřednictvím trestněprávních předpisů, a posilovat dodržování úmluvy.

(5) Dne 28. dubna 2004 přijala Rada bezpečnosti Organizace spojených národů jednomyslně rezoluci 1540 (2004), která označuje šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů za hrozbu pro mezinárodní mír a bezpečnost. Provádění ustanovení této rezoluce přispívá k provádění úmluvy.

(6) Dne 1. června 2004 přijala Rada prohlášení na podporu bezpečnostní iniciativy proti šíření zbraní hromadného ničení.

(7) Dne 14. listopadu 2002 se státy, které jsou stranami úmluvy, vzájemnou dohodou rozhodly pořádat třikrát do roka týdenní jednání, počínaje rokem 2003, a to až do šesté revizní konference, která by se měla konat do konce roku 2006. Každé jednání států, které jsou stranami úmluvy, má být připraveno dvoutýdenním jednáním odborníků a šestá konference o revizi úmluvy má vzít v úvahu výsledky těchto jednání a rozhodnout o dalších krocích. Státy, které jsou stranami úmluvy, rozhodly, že se šestá revizní konference bude konat v Ženevě roku 2006 a bude jí předcházet přípravný výbor.

(8) Dne 13. prosince 1982 přijalo Valné shromáždění Organizace spojených národů rezoluci (A/RES/37/98) o chemických a bakteriologických (biologických) zbraních, v níž se generální tajemník Organizace spojených národů vyzývá, aby posoudil informace, které mu budou případně předloženy o činnostech, jež mohou představovat porušení ženevského protokolu z roku 1925. Dne 26. srpna 1988 přijala Rada bezpečnosti Organizace spojených národů rezoluci 620, která mimo jiné vybízí generálního tajemníka, aby ihned zahájil šetření v reakci na tvrzení týkající se možného užití chemických a bakteriologických (biologických) nebo toxinových zbraní, které může představovat porušení ženevského protokolu z roku 1925.

(9) Dne 27. února 2006 schválila Evropská unie společnou akci týkající se úmluvy s cílem celosvětově prosazovat úmluvu a podporovat její provádění státy, které jsou jejími stranami, tak, aby tyto státy promítly své mezinárodní závazky z ní vyplývající do svých vnitrostátních právních předpisů a správních opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 133, 28.5.1999, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 168, 6.7.1996, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 302, 20.11.2003, s. 34.

- (10) Souběžně se společnou akcí schválila Evropská unie akční plán týkající se úmluvy, ve kterém se členské státy zavázaly předložit Organizaci spojených národů v dubnu 2006 odezvy na opatření vedoucí k vytvoření důvěry a generálnímu tajemníku Organizace spojených národů seznamy příslušných odborníků a laboratoří za účelem usnadnění veškerého vyšetřování údajného použití chemických a biologických zbraní.
- (11) S ohledem na nadcházející konferenci o revizi úmluvy, která se bude konat v období od 20. listopadu do 8. prosince 2006, a zasedání jejího přípravného výboru ve dnech 26. až 28. dubna 2006 je zapotřebí aktualizovat postoj Evropské unie,

PŘIJALA TENTO SPOLEČNÝ POSTOJ:

Článek 1

Cílem Evropské unie je dále posílit Úmluvu o zákazu vývoje, výroby a hromadění zásob bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o jejich zničení. Evropská unie dále pracuje na vytvoření účinného mechanismu k posílení a kontrole dodržování úmluvy. Evropská unie bude proto podporovat úspěšný výsledek jednání šesté revizní konference v roce 2006.

Článek 2

Za účelem dosažení cíle stanoveného v článku 1 Evropská unie:

- a) přispěje na šesté revizní konferenci k úplnému posouzení působení úmluvy, včetně plnění závazků států, které jsou jejími stranami;
- b) podpoří další pracovní program mezi zasedáními v období mezi šestou a sedmou revizní konferencí a určí konkrétní oblasti a způsoby dalšího postupu v rámci tohoto pracovního programu;
- c) podpoří sedmou konferenci o revizi úmluvy, která se bude konat nejpozději v roce 2011;
- d) pomůže dosáhnout shody vedoucí k úspěšnému výsledku šesté revizní konference na základě rámce zavedeného na

těchto předchozích konferencích a bude prosazovat mimo jiné tyto zásadní otázky:

- i) celosvětové přistoupení k úmluvě všech států, i prostřednictvím vyzvání států, které nejsou stranami úmluvy, aby k ní neprodleně přistoupily a právně se zavázaly k odzbrojení a nešíření biologických a toxinových zbraní, a vyzváním těchto států, aby se v době, než k úmluvě přistoupí, účastnily jako pozorovatelé jednání států, které jsou jejími stranami, a aby na dobrovolném základě prováděly její ustanovení. Usilovat o to, aby zákaz biologických a toxinových zbraní byl uznán univerzálně závazným pravidlem mezinárodního práva, i prostřednictvím zavedení celosvětové platnosti úmluvy,
- ii) plné dodržování povinností v rámci úmluvy a jejich účinné provádění všemi státy, které jsou jejími stranami,
- iii) v souvislosti s plným dodržováním všech ustanovení úmluvy všemi státy, které jsou jejími stranami, případné posílení vnitrostátních prováděcích opatření, včetně trestněprávních předpisů, a kontrolu patogenních mikroorganismů a toxinů v rámci úmluvy. Práce na vytvoření účinného mechanismu k posílení a kontrole dodržování úmluvy,
- iv) úsilí o posílení transparentnosti prostřednictvím zvýšené výměny informací mezi státy, které jsou stranami úmluvy, zejména prostřednictvím každoroční výměny informací mezi státy, které jsou stranami úmluvy (tzv. opatření vedoucí k vytvoření důvěry), určením opatření pro hodnocení a pro posílení mechanismu vedoucího k vytvoření důvěry, pokud jde o zapojení zemí a jeho prospěšnost, a posouzením otázky, zda je třeba rozšířit oblast působnosti těchto opatření,
- v) dodržování závazků v rámci rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1540 (2004), zejména vyloučení rizika získání nebo použití biologických nebo toxinových zbraní k teroristickým účelům, včetně možného přístupu teroristů k materiálu, vybavení a znalostem, které mohou být použity pro vývoj a výrobu biologických a toxinových zbraní,
- vi) programy globálního partnerství skupiny G8 zaměřené na podporu odzbrojení, kontrolu a bezpečnost citlivých materiálů, zařízení a odbornou pomoc,

vii) zvažování a rozhodování o další činnosti týkající se dokončení práce ke dni stanovenému v rámci programu mezi zasedáními v období let 2003 až 2005 a úsilí o diskusi a podporu společného porozumění a účinných opatření v těchto oblastech: přijetí nezbytných vnitrostátních opatření k provádění zákazů uvedených v úmluvě, včetně trestněprávních předpisů; vnitrostátní mechanismy k zavedení a udržení bezpečnosti a dohledu nad patogenními mikroorganismy a toxiny; podpora mezinárodní kapacity k reakci na šetření a zmírnění účinků případů údajného použití biologických a toxických zbraní nebo podezřelých výskytů nemocí; posílení a rozšíření úsilí vnitrostátních a mezinárodních subjektů a stávajících mechanismů určených ke kontrole, odhalení, diagnóze a potírání infekčních chorob postihujících lidi, zvířata a rostliny; obsah, vyhlášení a přijetí kodexů chování pro vědce; je třeba vzít na vědomí, že všechny státy, které jsou stranami úmluvy, budou muset vyvinout další úsilí ve výše uvedených oblastech za účelem posílení provádění úmluvy.

Článek 3

Opatření přijatá Evropskou unií pro účely článku 2 zahrnují:

- a) dohodu mezi členskými státy o konkrétních, praktických a uskutečnitelných návrzích na účinnou podporu provádění úmluvy, které mají být jménem Evropské unie předloženy na šesté revizní konferenci k hodnocení státům, jež jsou stranami úmluvy;
- b) případné úkony předsednictví, v souladu s článkem 18 Smlouvy o Evropské unii, s cílem:

- i) podpořit všeobecné dodržování úmluvy,
 - ii) podpořit vnitrostátní provádění úmluvy státy, které jsou jejími stranami,
 - iii) naléhavě vyzvat státy, které jsou stranami úmluvy, aby podporovaly účinné a úplné posouzení úmluvy a účastnily se ho, a znovu tak potvrdily svůj závazek vyplývající z této základní mezinárodní normy proti biologickým zbraním,
 - iv) podporovat výše uvedené návrhy usilující o další posílení úmluvy předložené Evropskou unií ke zvážení státům, které jsou stranami úmluvy;
- c) prohlášení Evropské unie vydaná předsednictvím během příprav a v průběhu revizní konference.

Článek 4

Tento společný postoj nabývá účinku dnem přijetí.

Článek 5

Tento společný postoj bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 20. března 2006.

Za Radu
předsedkyně
U. PLASSNIK

SPOLEČNÁ AKCE RADY 2006/243/SZBP

ze dne 20. března 2006

o podpoře činností Přípravné komise pro Organizaci smlouvy o všeobecném zákazu jaderných zkoušek (CTBTO) v oblasti odborné přípravy a budování kapacity pro ověřování a v rámci provádění strategie EU proti šíření zbraní hromadného ničení

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropské unie, a zejména na článek 14 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská rada přijala dne 12. prosince 2003 strategii EU proti šíření zbraní hromadného ničení, která obsahuje v kapitole III seznam opatření k boji proti tomuto šíření, jež mají být přijata v Evropské unii i ve třetích zemích.
- (2) Evropská unie tuto strategii aktivně uplatňuje a zavádí opatření uvedená v kapitole III, zejména prostřednictvím uvolňování finančních zdrojů na podporu konkrétních projektů řízených mnohostrannými institucemi.
- (3) Signatářské státy Smlouvy o všeobecném zákazu jaderných zkoušek (CTBT), kterou přijalo Valné shromáždění Organizace spojených národů dne 10. září 1996, se rozhodly zřídit přípravnou komisi s vlastní právní subjektivitou, jejímž úkolem bude účinně provádět CTBT až do zřízení Organizace smlouvy o všeobecném zákazu jaderných zkoušek (CTBTO).
- (4) Dne 17. listopadu 2003 přijala Rada společný postoj 2003/805/SZBP o dosažení univerzality a posílení mnohostranných dohod v oblasti nešíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů⁽¹⁾.
- (5) Brzký vstup v platnost a dosažení univerzality CTBT a posílení systému dohledu a ověřování Přípravné komise pro CTBTO jsou významnými cíli strategie EU proti šíření zbraní hromadného ničení.

- (6) Přípravná komise pro CTBTO sleduje cíle shodné s těmi, které jsou uvedeny v 4. a 5. bodě odůvodnění, a již se zabývá určováním způsobů, kterými by mohl být nejlépe posílen její ověřovací systém prostřednictvím včasného poskytování poradenství a odborné přípravy pracovníkům signatářských států, kteří se podílejí na uplatňování ověřovacího režimu. Proto je vhodné svěřit Přípravné komisi pro CTBTO technické provádění této společné akce,

PŘIJALA TUTO SPOLEČNOU AKCI:

Článek 1

1. Pro účely okamžitého a praktického provedení některých součástí strategie EU proti šíření zbraní hromadného ničení podporuje Evropská unie činnosti Přípravné komise pro CTBTO v oblasti odborné přípravy a budování kapacity pro ověřování s těmito cíli:

— posílit operativní výkonnost ověřovacího systému Přípravné komise pro CTBTO,

— zlepšit kapacitu signatářských států CTBT tak, aby byly splněny jejich povinnosti ověřování uložené CTBT a tyto státy mohly plně využít výhod, které vyplývají z účasti v režimu CTBT a z možného využití získaných výsledků ve vědecké a civilní oblasti.

2. Projekt Přípravné komise pro CTBTO sleduje v souladu s opatřením strategie EU tyto cíle:

— poskytovat odbornou přípravu pro budování kapacity s ohledem na ověřovací systém Přípravné komise pro CTBTO,

— poskytovat elektronický a interaktivní přístup ke vzdělávacím programům a technickým seminářům, jakož i trvalý přístup ke vzdělávacím modulům.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 20.11.2003, s. 34.

Uvedený projekt bude uskutečněn ve prospěch všech signatářských států CTBT.

Podrobný popis projektu je obsažen v příloze.

Článek 2

1. Předsednictví, kterému je nápomocen generální tajemník Rady/vysoký představitel pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, odpovídá za provádění této společné akce v plné spolupráci s Komisí Evropských společností.

2. Komise dohlíží nad řádným prováděním finančního příspěvku uvedeného v článku 3.

3. Technickým prováděním projektu podle čl. 1 odst. 2 je pověřena Přípravná komise pro CTBTO, která tento úkol vykonává pod vedením předsednictví a pod dohledem generálního tajemníka/vysokého představitele. Za tímto účelem uzavře generální tajemník/vysoký představitel s Přípravnou komisí pro CTBTO potřebná ujednání.

Článek 3

1. Finanční referenční částka pro provádění projektu uvedeného v čl. 1 odst. 2 se stanoví na 1 133 000 EUR.

2. Na správu výdajů financovaných ze souhrnného rozpočtu Evropské unie uvedených v odstavci 1 se vztahují rozpočtové postupy a pravidla Společenství s tou výjimkou, že případné předběžné financování nezůstává ve vlastnictví Společenství.

3. Pro účely plnění výdajů uvedených v odstavci 1 uzavře Komise zvláštní finanční dohodu s Přípravnou komisí pro CTBTO v souladu s předpisy a pravidly CTBTO. Uvedená dohoda stanoví, že Přípravná komise pro CTBTO zajistí viditelnost příspěvku EU úměrně k jeho výši.

Článek 4

Předsednictví, jemuž je nápomocen generální tajemník/vysoký představitel, podává Radě pravidelné zprávy o provádění této společné akce, které vypracovává Přípravná komise pro CTBTO. Komise je plně zapojena a poskytuje informace o finančních aspektech provádění projektu uvedeného v čl. 1 odst. 2.

Článek 5

Tato společná akce vstupuje v platnost dnem přijetí.

Její použitelnost končí patnáct měsíců ode dne přijetí.

Článek 6

Tato společná akce bude zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 20. března 2006.

Za Radu
předsedkyně
U. PLASSNIK

PŘÍLOHA

Podpora EU pro činnosti Přípravné komise pro Organizaci smlouvy o všeobecném zákazu jaderných zkoušek (CTBTO) v oblasti odborné přípravy a budování kapacity pro ověřování a v rámci provádění strategie EU proti šíření zbraní hromadného ničení

1. Popis

Přípravná komise pro CTBTO zavádí celosvětový ověřovací režim, který zahrnuje 321 monitorovacích stanic, 16 referenčních laboratoří, Mezinárodní datové centrum (International Data Centre, IDC) a kapacity pro inspekci na místě. Zásadní vlastností tohoto režimu je decentralizace, neboť údaje shromažďované stanicemi jsou předávány signatářským státům společně s produkty IDC ke konečné analýze a týmy pro inspekci na místě budou sestavovány podle mezinárodního seznamu. Tento režim se proto opírá o dostupnost odborníků ze signatářských států pro provoz těchto středisek a pro využití Mezinárodního monitorovacího systému (International Monitoring System, IMS) a produktů IDC prostřednictvím jejich vnitrostátních datových center, jakož i na dostupnosti kapacit pro týmy inspekce na místě.

Přípravná komise pro CTBTO kladla již od svého založení důraz na význam odborné přípravy a budování kapacity, aby se zlepšila schopnost signatářských států CTBT dostát svým ověřovacím povinnostem podle CTBT a bylo jim umožněno plně využít výhod z účasti v režimu CTBT. Kromě obvyklých vzdělávacích metod nabízejí nové informační a komunikační technologie řadu možností pro prohloubení a rozšíření budování kapacity v budoucnosti.

Projekt elektronického školení má celosvětovou povahu. Bude se týkat všech signatářských států CTBT a poskytne oprávněným uživatelům elektronický a interaktivní přístup ke vzdělávacím programům a technickým seminářům a trvalý přístup ke vzdělávacím modulům prostřednictvím odborného komunikačního systému Přípravné komise pro CTBTO.

2. Popis projektu

V listopadu 2005 byl zahájen pilotní projekt s cílem prozkoumat dostupné technologické možnosti pro internetové přenosy, internetové konference a vzdělávání s podporou počítače s vybranými signatářskými státy CTBT ve všech regionech. Na základě výsledků této pilotní fáze, ve které bude věnována zvláštní pozornost rozdílným technologickým prostředím, ve kterých by se měly používat metody elektronického školení, se vypracuje metodika, technická infrastruktura a podstata činností pro budování kapacity.

Projekt se bude vztahovat na rozvoj a provádění budování kapacity na základě tohoto konceptu:

— odborná příprava pomocí počítače/samostudium.

Odborná příprava pomocí počítače/samostudium umožňuje určitou míru interaktivity a trvalé dostupnosti vzdělávacích modulů pro oprávněného uživatele. Odborná příprava pomocí počítače/samostudium vyžaduje dlouhodobou přípravu, neboť je třeba vzdělávací scénář vytvořit, prozkoumat, otestovat a mnohokrát revidovat, než jej poprvé využijí studenti. Pokud se výuková látka příliš nezmění, může představovat účinný způsob průběžného předávání výukové látky širokému spektru posluchačů. Pracovníci vnitrostátních datových středisek se například potřebují seznámit se základními pojmy a nástroji, které používá prozatímní technický sekretariát Přípravné komise pro CTBTO. Bude třeba vyškolit velké množství osob, které se podílejí na činnostech inspekčních týmů na místě (integrované cvičení v terénu 2008).

Po pilotní fázi, která je financována prostřednictvím dvoustranných dobrovolných příspěvků, bude projekt prováděn ve dvou fázích takto:

— *1. fáze: Vytvoření prototypu systému elektronického učení a zavedení výukového softwaru.*

Výsledky pilotní fáze by měly umožnit určení konceptu, který splňuje různé potřeby možných příjemců z technického i obsahového hlediska.

Budou vytvořeny a otestovány prototypy modulů pro odbornou přípravu pomocí počítače.

Složky, které by měly být zohledněny při dálkovém vzdělávání, zahrnují:

— on-line vzdělávací moduly pro systémové prvky,

— vzdělávací a přednáškové soubory uvádějící statistické informace nebo vyspělé procesy,

- poskytování vzdělávacího materiálu včetně technické a politické dokumentace dostupné na internetové stránce,
 - testovací systémy, v jejichž rámci mohou operátoři center provádět zkušební moduly zaměřené na běžné postupy při provozu a údržbě,
 - praktické vzdělávání pomocí nástroje Geotool založené na konzultacích. To může tvořit část přípravného školení pro specializovanější program odborné přípravy,
 - moduly vzdělávacího cyklu pro účastníky integrovaných cvičení v terénu pro inspekci na místě.
- 2. fáze: Plné zavedení výukového softwaru

V druhé fázi budou vytvořeny a prováděny všechny zbývající moduly pro odbornou přípravu pomocí počítače. Vývojem obsahu určitých modulů budou pověřeny partnerské organizace signatářských států CTBT, které napomáhaly rozvoji technik a postupů využívaných Přípravnou komisí pro CTBTO. Moduly vytvořené ve druhé fázi by mohly těžit ze zkušeností získaných při vývoji prototypů v první fázi.

Předpokládá se, že fáze rozvoje a provádění bude doprovázena rozsáhlým hodnocením s cílem přizpůsobit metodiku a použité technologie rozmanitým potřebám potenciálních příjemců. K tomuto účelu bude probíhající hodnocení odborného vzdělávání a činností pro budování kapacity Přípravné komise pro CTBTO doplněno zvláštním hodnotícím mechanismem. Určitý počet signatářských států CTBT ze všech regionů bude vyzván, aby během celého projektu úzce spolupracoval s Přípravnou komisí pro CTBTO a poskytoval zpětnou vazbu ohledně využitelnosti produktů budování kapacit. Zejména prvek odborné přípravy pomocí počítače musí projít několika koly testů a hodnocení, než bude možné zavést konečný produkt.

Výsledky projektu:

- vyšší počet vyškolených odborníků na testování, hodnocení a prozatímní provozování ověřovacího režimu CTBT,
- zlepšená příprava účastníků na technické semináře,
- vyšší počet účastníků a lepší šíření a provádění závěrů technických seminářů,
- zlepšený přístup ke vzdělávacím modulům nezávisle na časových pásmech a technologickém rozvoji přijímacího státu,
- poskytnutí odborné přípravy a budování kapacity elektronickými prostředky všem signatářským státům CTBT.

3. Délka

Celková odhadovaná délka obou navazujících fází tohoto projektu bude patnáct měsíců.

4. Příjemci

Příjemci elektronického školení jsou všechny signatářské státy CTBT. Základem řádného fungování CTBT je kapacita těchto států provádět CTBT a její ověřovací režim a plně využívat výhod z účasti na práci Přípravné komise pro CTBTO. Náležitá pozornost bude věnována jazykové rozmanitosti příjemců a případně jazykovým verzím vzdělávacích modulů.

5. Provádějící subjekt

Prováděním projektu bude pověřena Přípravná komise pro CTBTO. Projekt budou provádět přímo pracovníci prozatímního technického sekretariátu Přípravné komise pro CTBTO, odborníci ze signatářských států Přípravné komise pro CTBTO nebo dodavatelé. V případě dodavatelů zadává Přípravná komise pro CTBTO zakázky na zboží, stavební práce nebo služby v rámci této společné akce v souladu se svými použitelnými pravidly a postupy, jak jsou vymezeny v dohodě s Přípravnou komisí pro CTBTO o příspěvcích EU.

6. Třetí účastníci

Projekt bude financován ze 100 % z této společné akce. Odborníci signatářských států Přípravné komise pro CTBTO se považují za třetí účastníky. Svou práci budou vykonávat podle standardních pravidel pro činnost odborníků Přípravné komise pro CTBTO.

7. Odhadované požadované prostředky

Příspěvek EU plně pokryje provádění obou fází projektu popsáno v této příloze. Odhadované náklady jsou tyto:

— 1. fáze (zadání, vývoj prototypu včetně otestování prvních modulů):

519 400 EUR

— 2. fáze (vývoj zbývajících modulů, testování a hodnocení modulů u vybraných příjemců):

580 600 EUR

Navíc je zahrnuta mimořádná rezerva asi 3 % způsobilých nákladů (v celkové částce 33 000 EUR) pro nepředvídané náklady.

8. Finanční referenční částka k pokrytí nákladů projektu

Celkové náklady projektu činí 1 133 000 EUR.

SPOLEČNÝ POSTOJ RADY 2006/000/SZBP

ze dne 20. března 2006

o účasti Evropské unie v Organizaci pro rozvoj energetiky na Korejském poloostrově (KEDO)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 15 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na základě společného postoje 2001/869/SZBP⁽¹⁾ se Evropská unie zapojila do Organizace pro rozvoj energetiky na Korejském poloostrově (KEDO) s cílem pomoci nalézt celkové řešení otázky nešíření jaderných zbraní na Korejském poloostrově.
- (2) Strategie EU proti šíření zbraní hromadného ničení, přijatá Evropskou radou dne 12. prosince 2003, příkládá zvláštní důležitost tomu, aby všechny strany dodržovaly ustanovení Smlouvy o nešíření jaderných zbraní.
- (3) Prostřednictvím účasti v KEDO přispívá Evropská unie ke svému cíli, tj. nalézt celkové řešení otázky šíření jaderných zbraní na Korejském poloostrově v souladu s cíli šestistranných jednání.
- (4) Mezi členy výkonného výboru KEDO panuje shoda o tom, že je třeba co nejdříve ukončit projekt jaderného lehkovodního reaktoru, prováděný v rámci KEDO, a KEDO do konce roku 2006 řádným způsobem zlikvidovat.
- (5) Za tímto účelem sjednalo Evropské společenství pro atomovou energii (Euratom) prodloužení svého členství v KEDO, a to konkrétně za účelem podpory cíle ukončení projektu lehkovodního reaktoru a likvidace KEDO.
- (6) Stávající podrobná ujednání pro zastoupení Evropské unie ve výkonné radě KEDO by měla zůstat zachována. V této souvislosti souhlasily Rada a Komise s tím, že pokud by se výkonná rada KEDO měla zabývat jakoukoli záležitostí spadající mimo pravomoci Euratomu, mělo by se těchto záležitostí ujmout a vyjádřit k nim postoj předsednictví Rady.
- (7) Společný postoj 2001/869/SZBP, jehož použitelnost skončila dnem 31. prosince 2005, by měl být nahrazen novým společným postojem,

PŘIJALA TENTO SPOLEČNÝ POSTOJ:

Článek 1

Cílem tohoto společného postoje je umožnit Evropské unii účastnit se procesu co nejrychlejšího ukončení projektu lehkovodního reaktoru a řádné likvidace KEDO před koncem roku 2006.

Článek 2

1. Pokud jde o záležitosti spadající mimo pravomoci Euratomu, postoj v rámci výkonného výboru KEDO určí Rada a vyjádří jej předsednictví.

2. Předsednictví je proto úzce přidruženo k jednání výkonného výboru KEDO a je okamžitě informováno o jakékoli záležitosti týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky, již je třeba projednat na zasedáních výkonné rady.

3. Komise pravidelně a podle potřeby podává zprávy Radě v rámci pravomocí předsednictví, kterému je nápomocen generální tajemník/vysoký představitel.

Článek 3

Tento společný postoj nabývá účinku dnem přijetí. Použije se ode dne 1. ledna 2006 do zániku KEDO nebo do 31. prosince 2006, podle toho, co nastane dříve.

Článek 4

Tento společný postoj bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 20. března 2006.

Za Radu
předsedkyně
U. PLASSNIK

⁽¹⁾ Úř. věst. L 325, 8.12.2001, s. 1.